İSLÂM'A GÖRE SİHİR, CİN ÇARPMASI

TEŞHİS VE TEDAVİ USULLERİ

Arif COŞKUN

selam.org

selam@selam.org

10.2.2014

بسم الله الرحمن الرحيم

Ruhî bir hastalığa müptela olan, cin çarpan, sihir yapılan, saa tutulan bir Müslüman kardeşimiz bu hastalığın tedavisi için ne yapacak?

Cincilere, kâhin ve falcılara veya sihirbazlara gidebilir mi? Gidemezse nasıl tedavi olacaktır? Sihrin aslı var mıdır. Rasulüllah'a yapılmış mıdır? Varsa ve yapılmışsa nasıl tedavi edilmiştir?

Sara cinlerden midir? Cin insanın içine girebilir mi? Allah'ın kitabından veya sünnetden delil var mıdır? Rasulüllah cinli hastalara, delilere okudu mu? Okudu ise ne okudu. Sahabeden ve Müslüman'ların imamlarından böyle bir hadise vuku buldu mu? Sihir ilmini öğrenmek caiz midir. Cinler görülebilir mi? Görülürse hangi şekillerde görülür? Cinlerle evlenmek caiz midir? Nerede yaşarlar? Cinlerin arkasında namaz olur mu? Cinin görüldüğüne veya görülmediğine dair ayet ve hadisten delil var mıdır? Cin insanın dilinden konuşabilir mi? Cinler kiminle arkadaş olur? Kiminle arkadaşlığı daimidir?

Mucize, keramet ve sihir arasındaki fark nasıl anlaşılır? Her önüne gelen mürşid olabilir mi? Kimler Allah'ın dostu, kimler şeytanın dostudur? Hastalara okumak caiz midir? Delil var mıdır? Ne okunur? Nasıl tedavi edilir? Tedavi edenin özellikleri nelerdir? Kâhin, arraf, falcı ve sihirbazlara karşı tutumumuz ne olmalıdır? Bunlar ve bunlara benzer bazı soruların cevaplarını bu kitapta topladık.

Muhterem Kardeşlerim!..

Falcı ve büyücülerin çoğaldığı, gaybdan haber veren kişilerin; milletin imanını yağma ettiği bu fitne-fesat zamanında, sihir ve cinle alâkalı, bu kitabın yeri ve ehemmiyeti çok büyüktür.

Ehl-i Sünnet âlimlerinin görüşlerine göre yazılmış bu eseri kaleme alan, Arif Coşkun kardeşimize muvaffakiyetler diler ve bütün ümmetin bu eserden son derece istifade ederek, Ehl-i Sünnet akidesini muhafaza etmelerini temenni ederim.

Ahmed Mahmud Ünlü (Cübbeli Hoca Efendi)

Hamd, Âlemlerin Rabb'ine; salât ve selam, Âlemlerin Efendisi'ne ve Onun âl ve ashabına!..

ÖNSÖZ

Gerek ülkemizde gerekse bütün İslam aleminde kendisini Müslüman zanneden bazı kişilerin, iman dairesinden çıkarak kafir olduklarından maalesef haberleri yoktur. Üstelik bu küfür üzere ölürlerse ebedi cehennemde kalacaklardır. Bu da ne kötü bir sonuçtur. Onlara ne bir peygamber şefaat edebilir, ne de bir veli...

Müminlerin de, onların merhamet olunmaları için dua etmeleri caiz değildir.

Bu hususta cehaletin mazeret olmadığını, küfür kelimesi söyleyen yada küfrü mucip iş yapanın bilmese de yine küfre düşeceğini Buhara ve Semerkant alimleri bildirmişlerdir.

Hasta tedavisi ile uğraşmam hasebiyle memleketimizde bazı cinci hocaların, şeyh taslaklarının ve bunların yüzünden pek çok sıradan insanın küfre düştüklerini görmekteyiz.

Bu durumun ortadan kaldırılması için her Müslüman'ın üzerine düşen *marufu emir ve münkeri nehiy*vazifesini yapmaya çalışacağız ki, okuyan kardeşlerimiz doğruyu yanlıştan ayırsın, HAZRETİ PEYGAMBERİN yolundan başka yola sapmasın.

Türkiye'deki hoca efendiler ve salih insanlar sihir, cin çarpması ve bu hastalıkların teşhis ve tedavi işine eğilmemişler, bu işi fırsat bilen sahtekar din istismarcıları da hocalık ve şeyhlik kisvesi altında insanları sömürmüş aldatmış ve yoldan çıkarmışlardır, insanlar bu konulara tıbbi olarak yani hasta cinli veya sihirli mi alametleri nelerdir nasıl tedavi edilir bilmedikleri için aynı zamanda İslâmi ölçüden habersiz olduklarından bu tür insanlara giderek maddi ve manevi *zarara* girmişlerdir.

Ve hatta bir kısmı küfre düşmüşlerdir.

Çünkü insanların çoğu bu tür sahtekarların gaybı bildiğine inanırlar.

Bu insanlar şu ayet ve hadisleri ya duymamışlar yada anlamamışlardır.

- Cenab-ı Hak buyuruyor ki:

"De ki: göklerde ve yerde olan gaybı kimse bilmez, ancak Allah bilir." (Neml: 65)

Hz, Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

"Her kim arrafa, sihirbaza ve kahine gidip bir şey sorar ve onun dediğini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkar etmiş olur." (Hakim)

Bu hadis-i şerifte bahsi geçen arraf, çalınmış şeylerden haber veren kişidir. Kahin, gelecekten haber veren ve bazı esrarın kendisinde olduğunu iddia edendir. Sihirbaz ise sihir yapan kimsedir.

Diğer bir hadiste de "Her *kim arrafa gider, ona bir şey sorar, söylediğine de inanırsa, kırk gün namazı kabul edilmez."* buyurulmaktadır. (Müslim)

Türkiye'de genellikle falcı adı verilen kâhinler, gelecek zamanda olacak hadiseleri önceden bildiğine inanılan insanlardır. Bunların çoğu "yıldıznâme" adı verilen kitapla, bazıları da cinler vasıtasıyla iş görürler. Hz. Ali (r.a.), "Kâhin sihirbaz demektir. Sihirbaz ise kâfirdir." buyurmaktadır. Kullandıkları vasıtalar ise pek çoktur. Bakılan fallar bu vasıtalara göre kahve falı, iskambil falı, kum falı (remil), bakla falı ve su falı gibi isimler alırlar. Ancak isimleri ne olursa olsun, bunların hepsi yasaklanmıştır ve yukarıda meali verilen ayet-i kerime ve hadislerin kapsamına girmektedir. Ayrıca, herhangi bir hastanın hastalığının ne olduğu ve ne gibi ilaçlar gerektiği hususunda da bu kimselere baktırmak kesinlikle meşru değildir. Mühim bir müşkilin halli için Rasulüllah (s.a.v.) bizlere istihare yapmamızı emretmiştir. Bu hususta Buharı, Enes bin Malik'den (r.a.) şu hadis-i şerifi rivayet etmiştir;

"istihare eden mahrum olmaz, istişare eden pişman olmaz, tutumlu olan muhtaç olmaz."(Buharı)

Mühim bir işin halli, herhangi bir şey sormak veya tedavi maksadı ile bu tür insanlara gitmek yasaklanmıştır. Akidetü't Tahavi Sarihi şöyle demektedir:

"İdarecilerin ve gücü yeten herkesin, müneccim, kâhin, arraf ve falcıların, remil atanların yok edilmesine çalışma ve dükkânlar önünde ve yollar üzerinde oturmalarına engel olması gerekir. Hatta bu sebeple evlere girilip ikaz etmek icap eder."

Bu işlerin haram, hatta küfür olduğunu bilip de gücü yettiği halde engel olmamak hususunda şu ayet tehdit olarak yeter.

Mealen *"Onlar birbirlerinin yaptıkları fenalıktan alıkoymazlardı. Gerçekten ne kötü iş yapıyorlardı."*Maide: 79

Biz de bu ilahî fermana ittiba ederek, mümin kardeşlerimizi gücümüz yettiğinde ikaz hususunda bu kitapçığı kaleme aldık. Ayrıca sihri, cinni hastalıklar ve sar'ayı, alametlerini, sebeplerini ve tedavi yollarını yazdık ki okuyanın cincilere gitmesine gerek kalmasın.

Ruhî bir hastalığa müptela olan, cin çarpan, sihir yapılan, sara tutulan bir müslüman kardeşimiz bu hastalığın tedavisi için ne yapacak? Cincilere, kâhin ve falcılara veya sihirbazlara gidebilir mi? Gidemezse nasıl tedavi olacaktır? Sihrin aslı var mıdır? Rasulullah'a yapılmış mıdır? Varsa ve yapılmışsa nasıl tedavi edilmiştir? Sara cinlerden midir? Cin insanın içine girebilir mi? Allah'ın kitabından veya sünnetten delil var mıdır? Rasulullah cinli hastalara, delilere okudu mu? Okudu ise ne okudu? Sahabeden ve Müslümanların imamlarından böyle bir hadise vuku buldu mu? Sihir ilmini Öğrenmek caiz midir? Sihribazın hükmü nedir? Siyah köpekler cin midir? Cinler görülebilir mi? Görülürse hangi şekillerde görülür? Cinlerle evlenmek caiz midir? Nerede yaşarlar? Cinlerin arkasında namaz olur mu? Cinin görüldüğüne veya görülmediğine dair ayet ve hadisten delil var mıdır? Cin insanın dilinden konuşabilir mi? Cinler kiminle arkadaş olur? Kiminle arkadaşlığı daimidir? Mucize, keramet ve sihir arasındaki fark nasıl anlaşılır? Her önüne gelen mürşid olabilir mi? Kimler Allah'ın dostu, kimler şeytanın dostudur? Hastalara okumak caiz midir? Delil var mıdır? Ne okunur? Nasıl tedavi edilir? Tedavi edenin özellikleri nelerdir? Kahin, arraf, falcı ve sihirbazlara karşı tutumumuz ne olmalıdır? Bunlar ve bunlara benzer bazı soruların cevaplarını yazdık ki, Müslümanlar Allah'ın ve Resulünün yolundan başka yol aramasınlar. Allah'ın kitabında ve Rasulunün sünnetinde gerekli bilgi ve tam şifa vardır.

سورة فصلت (41) ص 481.

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآناً أعْجَمِيّاً لَّقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُوْلَئِكَ يُنَادَوْنَ مِن مَّكَانٍ بَعِيدٍ {44}

"De ki; O, iman edenler için doğru yolu gösteren bir kılavuz ve (göğüslerdeki hastalıklara) şifadır." Fussilet: 44

سورة الإسراء (17) ص 290.

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إَلَاَّ خَسَاراً {82}

"Biz Kur'an'dan, müminlere şifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz." İsra: 82

Kur'an müminlere şifadır, inananlar onunla dünya ve ahiret dertlerinin şifasını bulurlar. Onun din ve dünyaya ait hükümlerine uyarak ruhen huzura kavuşurlar. Tevfik Allah'tandır.

(Arif Coşkun, istanbul 1993)

I. BÖLÜM CİNLERİN HAKİKATİ VE ESRARI

1-1 CİNNİN VE ŞEYTANIN VARLIĞININ DELİLLERİ

- Kur'an'dan Deliller

سورة الأحقاف (46) ص 506.

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَراً مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِم مُّنذِرِينَ{29}

1-"Ey *Muhammed! Kur'an'ı dinleyecek cinlerden bir takımını sana yöneltmiştir.* Ahkaf:29

سورة الأنعام (6) ص 144.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَـذَا قَالُواْ شَهِدْنَا عَلَى أَنفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُواْ عَلَى أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُواْ كَافِرِينَ {130}

2- *"Ey cin ve insan topluluğu! Size ayetlerimizi anlatan ve bugünle karşılaşmanızdan sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?*En'am: 130

سورة الرحمن (55) ص 532.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ {33}

3- *Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin çevresini aşıp geçmeye gücünüz yetiyorsa geçin! Ama Allah'ın verdiği bir güç olmaksızıngeçemezsiniz ki!* Rahman: 33

سورة الجن (72) ص 572.

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآناً عَجَباً {1}

4- *Ey Muhammed! De ki: "Cinlerden bir topluluğun Kur'an-ı dinlediği bana vahyolundu. Onlar şöyle demişlerdir: "Doğrusu biz, doğru yola götüren hayrete düşüren bir Kur'an dinledik de ona inandık."* Cin:1

سورة الجن (72) ص 572.

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقاً {6}

5- *Gerçekten bir takım insanlar cinlerin bir takımına sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı.* Cin: 6

سورة النور (24) ص 352.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنكُم مِّنْ أَحَدٍ أَبَداً وَلَكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ {21}

6- *Ey inananlar! Şeytanın izlerine uymayın. Kim şeytanın ardına takılırsa, bilsin ki, o, hayasızlığı ve fenalığı emreder.* Nur: 21

- Sünnetten Deliller

1- Enes b. Malik (r.a.) der ki: Hz. Peygamber ile Mekke dağlarına çıkmıştım, asasına dayanarak bir ihtiyar geldi. Efendimiz (s.a.v.) "sen cinlerin yürüyüşü ile yürüdün, sesin de keza öyle" buyurunca, ihtiyar evet dedi. Efendimiz (s.a.v.) ona "hangi cindensin?" diye sordu. "BenHametübnilhiyem'im" diye cevap verdi. Efendimiz {s.a.v) "Üzerinden ne kadar zaman geçti?" diye sordu. "Kabil Habil'i öldürdüğünde bir kaç yaşında oğlan çocuğu idik. Küçük tepeler üzerinde hayvanları öldürürdüm, insanların arasını açardım."

diye cevap verdi. Efendimiz "Ne fena işle meşgul oluyormuşsun" diye buyurunca cin: "Ya Rasulallah! Bana sitem etme, zira ben Hz. Nuh (A.S.)'a iman edenlerdenim ve onun huzurunda tevbe ettim. Islama davet ettiği zaman ben Hz.Nuh'a isyan etmiştim. Nuh ağlayıp beni de ağlattı. Allah hakkı için o zamandan beri isyanıma nadimim. Hz. Hûd'a, Hz. ibrahim'e kavuşarak onlara da iman ettim. Nemrud Hz. ibrahim'i ateşe atarken onunla beraberdim. Hz. Yusuf kuyuya bırakıldığı zaman ben onunla beraberdim, kuyunun aşağısına ondan evvel indim. Hz. Şuayb ve Musa ile beraber oldum. Hz. isa'ya mülaki

oldum. Bana buyurdu ki "Eğer Hz. Muhammed'e (s.a.v.) mülaki olursan benden ona selâm söyle. Ben onun selâmını tebliğ ediyorum. "Efendimiz (A.S.) selâmını alıp "Ya Hâme muradın nedir?" dedi. Cin dedi ki: "Hz. Musa bana Tevrat'ı talim etti. Hz. Isa incil'i öğretti. Sen de Kur'an-ı öğret" diye niyazda bulundu. Bir rivayette Efendimiz (s.a.v) ona on sûre öğretti. Efendimiz (s.a.v.)'in vefatından sonra mezkur cin bir daha gelmedi.(Hayat-ül Hayvan)

2- Enes (r.a.) rivayet ediyor! Peygamber (s.a.v.) helaya girdiği vakit

الأذكَارُ النَّوَويَّة للإمام النَّوَوي

54/1 ثبت في الصحيحين عن أنس رضي الله عنه:

أن رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقول عند دخول الخلاء:

"اللَّهُمَّ إني أعُوذُ بِكَ مِنَ الخُبْثِ وَالخَبَائث" يقال: الخبث بضم الباء وبسكونها، ولا يصحّ قول من أنكر الإسكان.

"Ya Rabbi dişi ve erkek cinlerin şerrinden sana sığınırım." derdi.Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei.

3- Selman-el Farisi anlatıyor; "Peygamberimiz (s.a.v) bizi kıbleye karşı küçük ve büyük abdest bozmaktan, sağ el ile taharet almaktan, taşlar ile taharet alırken taşların üçten aşağı olmasından ve bir de tezek ve kemik ile taharet almaktan nehy etti." Müslim, Ebu Davud.

Ve yine "tezek ve kemik ile taharet almayınız, çünkü onlar cin kardeşlerinizin azığıdır." buyurmuştur.Tirmizi.

4- Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor; "Şeytan, Adem oğlunun (insanın) kan damarlarında dolaşır.Buhari.

5- Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor; "Sizden biriniz yiyip içtiği zaman sağ eliyle yesin ve içsin zira şeytan sol eli ile yer ve içer."Müslim.

6- Efendimiz (s.a.v.)'in yanında sabaha kadar uyuyan bir adamdan bahsedildi. Efendimiz (s.a.v.) "Şeytan bu adamın kulağına işedi" buyurdu. Buhari

7- Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu; "iyi rüya Allah'tandır. Kötü rüya şeytandandır. Sizden biriniz kötü rüya gördüğü zaman sol tarafına üç defa

tükürsün ve şeytanın şerrinden Allah'a sığınsın. O zaman zararı dokunmaz." Buhari.

İmam Ahmed, Ebu Ya'lâ ve İmam-ı Malik Hüneys Temimi oğlu Abdurrahman'dan naklen şöyle anlatırlar: "Temimi oğluna sorulur: "Sallallahualeyhi ve sellem Efendimizin zamanında bulundunuz mu?". "Evet, onun zamanını idrak ettim" der ve yine ona "peki, öyle ise Rasulullah efendimizi cinler sarıp nisbet yaptıklarında Efendimiz (s.a.v.)'e nasıl davranmışlardır?" diye sorulur. Cevab: "Evet Efendimizi (s.a.v.) dağlardan ve vadilerden su gibi akıp gelen şeytanlar sarmışlardı. Bunlardan birinin elinde ateşten bir meşale vardı. Bununla Efendimiz (s.a.v.)'in yüzünü yakmak ve dağlamak istiyorlardı. O sırada Cebrail (A.S.) görünerek "Ey Muhammed benim söylediklerimi söyle" diye şu duayı talim buyurdu:

مسند الإمام أحمد للإمام أحمد ابن حنبل

14913 حَدَّثَنَا أَبُو التَّيَّاحِ قَالَ قُلْتُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خَنْبَشٍ التَّمِيمِيِّ وَكَانَ كَبِيرًا أَدْرَكْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللهم عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ نَعَمْ قَالَ قُلْتُ كَيْفَ صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهم عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ كَادَتْهُ الشَّيَاطِينُ فَقَالَ إِنَّ الشَّيَاطِينَ تَحَدَّرَتْ تِلْكَ اللَّيْلَةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهم عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالشِّعَابِ وَفِيهِمْ شَيْطَانٌ بِيَدِهِ شُعْلَةُ نَارٍ يُرِيدُ أَنْ يُحْرِقَ بِهَا وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللهم عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَبَطَ إِلَيْهِ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَام فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ قُلْ قَالَ مَا أَقُولُ قَالَ "قُلْ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأَ وَبَرَأَ وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ" قَالَ فَطَفِئَتْ نَارُهُمْ وَهَزَمَهُمُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى

Efendimiz (s.a.v.) bu duayı okuyunca şeytanın elindeki ateş sönmüş tümü oradan kaçmışlardır. Bu konuda çok hadisler varid olmuştur. Biz bu kadarı ile yetindik.

1.2- CİNNİN VARLIĞI VE ONLARI ÇEŞİTLİ ŞEKİLLERDE GÖRMEK:

Cinnin varlığı Kur'an ve sünnet ile sabittir. Kur'an-ı Kerim'de cinler bakında bir sûre nazil olmuştur. Sahih hadisler ve tevatür derecesindeki kuvvetli haberler ile cinnin varlığı sabittir. Cinnin varlığını inkar eden, bilinen Kur'an'ı inkar etmiş olacağından, islam milletinden çıkar. Allah'a sığınırız.

Fakat, "cinler görülür mü, görülmez mi." Bunu da anlayıp bilmek lazım, imam-ı Şafii (r. aleyh), "kim ben cin gördüm derse, onun şehadetiniiptal ederiz" buyuruyorlar. Çünkü bu söz Allah (c.c.)'ın şu kavline terstir. "Muhakkak O (Şeytan) ve kabilesi, sizi kendilerini göremeyeceğiniz yerlerden görürler." 1-Araf:

Bu ayet delildir ki, cinlerin hakikatleri görülmez, ancak temessül ederlerse görülebilirler. Ekseriyetle siyah köpek veya kedi, inek, deve, koyun, akrep, yılan ve insan şeklinde görülebilirler.

Cinler yerine göre ammar, ervah, şeytan, ifrit gibi isimler de alırlar. Cinnin insan şeklinde gözüktüğü ayet ve hadis ile sabittir. Nitekim Bedir savaşına çıkarken, şeytanın Sürake b. Malik suretinde Kureyşliler'e geldiği ve "ben sizin dostunuzum" dediğini Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'inde haber veriyor. Peygamberimizi ortadan kaldırmak için toplananlara şeytan, necidli bir ihtiyar şeklinde geldi.

Ebu Hüreyre'den rivayet olunan bir hadiste Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki; "Namazımı bozmak için dün bana bir ifrit musallat oldu. Allah'ın bana imkân vermesi ile onu yakaladım. Şu mescidin direklerinden birine bağlamayı murad ettim. Tâ ki sabah hepiniz göresiniz. Sonra Süleyman (a.s.)'ın duası aklıma geldi. O "Yarabbi bana bir mülk ver ki, benden sonra kimseye verme" demişti. Ve Allah onu benden perişan bir şekilde defetti."Sahihi Buhari.

Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor. "Bir gün namaz kılarken şeytan bana musallat oldu. Onu yakaladım ve boğazını elimle sıktım ve ağzından akan ıslaklığı hissettim."

Cinlerin hakikatini göremeyiz. Eğer insan veya hayvan şeklinde gözükürlerse görebiliriz. Bu halde latif değil, maddi cisimdir. Çünkü latif olan şey bağlanmaz, el ile öldürülemez. Yukarıdaki hadisler, cisim haline girdiklerine delildir. Bunlar gibi çok deliller daha vardır. Biz burada bu kadarı ile yetindik.

Cinler üç sınıftır. 1. Kanatları vardır, kuş gibi havada uçarlar. 2. Yılan, akrep ve yer hayvanları (haşarat) şeklindedirler, 3. Diğer bir sınıf ki onlara hesap ve ceza vadı r.

Ibn-i Abbas (r.a.)'dan rivayet ediliyor; "Yılanları Allah (c.c.) o şekle sokmuştur, onlar aslen cin idiler. Ben-i İsrail'deki bazı insanların maymun ve hınzır olduğu gibi." Peygamber efendimiz bazı sahabiye "Medine'de bir grup cin müslüman oldular. Evlerde görünen birine kim rastlarsa, üç defa kendisine ihtarda bulunsun kaybolmaz bir daha zahir olursa öldürsün, çünkü ihtardan

sonra çıkan ya şeytan, yada kâfir bir cindir." buyurmuştur.(Buhari) Yine Efendimiz (s.a.v.) "her siyah köpeği öldürün" buyurmuştur. (Ebu Davud).

İbn-i Zübeyr iki karış uzunluğundaki bir adam gördü ve nesin, kimsin diye sordu. O da, "ben cin'im" dedi. Kamçısı ile ona bir vurdu. O kişi kaçıp giti.(Akamü'l Mercan).

1-3 CİNLER ALLAH'A İTAAT EDİP KORKANDAN KORKARLAR:

Aşağıdaki misaller cinlerin Allah'a itaat edip korkandan korktuklarına delildir:

Hz. Ömer (r.a.) Hz. Peygamberin (s.a.v.) yanına girmek için izin istemişti. Halbuki o anda Peygamberimizin yanında bir takım Kureyşlikadınlar vadi. Peygamber (s.a.v.) ile konuşuyorlardı ve seslerini O'nun sesinden fazla yükseltiyorlardı; Ömer'in (r.a.) girmek istediğini anlayınca kalkıp telaşlandılar; Ömer (r.a.) izin verilip içeri girdiğinde, Rasulullah (s.a.v.) gülüyordu. Ömer (r.a.) "Allah seni daima güler yüzlü kılsın yaRasulallah" dedi. Rasulallah "Yanımdaki şu kadınlara şaştım, senin sesini işitince kaçmaya başladılar" buyurdu. Ömer (r.a.) Peygamber (s.a.v.)'e

"Sen korkulmaya benden daha layıksın ey Allah'ın Rasulü" dedi ve sonra kadınlara dönerek, "Ey kendi kendilerinin düşmanları, benden korkuyorsunuz da Rasulullah'dan nasıl korkmuyorsunuz?" diye çıkıştı. Onlar da "Evet, çünkü sen sert heybetli birisin" dediler. Rasulullah (s.a.v.), "Bırak ey Hattab'ın oğlu, ruhumu kabza-i kudretinde tutan Zat'a yemin ederim ki, şeytan bir yolda sana rastlasa mutlaka başka bir yola sapar buyurdu"(Buhari, Müslim)

Ahmet b. Hanbel zamanında Irak'da bir cariyenin içine cin girip onu rahatsız ediyormuş. Ahmet b. Hanbel'e dua etmesi için bir elçiyle haber göndermiş. Ahmet b. Hanbel nalinlerini çıkartıp haberciye verdikten sonra, "Bu nalinleri al, cariyenin başı ucunda otur ve orada çarpan cine hitaben de ki; Ahmet seni şu iki hususta muhayyer bıraktı: Ya bu cariyenin yakasını bırakıp gidersin, yahut yetmiş kerre şu nalinleri başına yersin." dedi. Adam Ahmet'in dediği gibi yaptı. Cin cariyenin dilinden "eğer Ahmet isterse ben İrak'ı da terk ederim, başüstüne" deyip çıkıp gitti. Sonra cariye evlendi ve çocuğu oldu. Ahmet b. Hanbel öldükten sonra cin tekrar cariyeye geldi ve rahatsız etti. Bu sefer halife Ebu Bekr el Murzi'yehaber gönderildi. O da nalinle cariyenin yanına gelerek, cariyeyi terk etmesini söyledi. Cin bu defa şöyle dedi: "Bu cariyeyi terk etmeyeceğim, teklifini asla kabul etmiyorum. Sen Ahmet

b. Hanbel değilsin. O Allah'a itaat ederdi; biz de bu sebepten ona itaat ederdik."

Cinlerin Allah'a itaat edene itaat ettiklerini Abdülkadir Geylani'nin (k.s.) kıssası daha güzel teyid ediyor: Bir gün Abdülkadir GeylaniHazretlerine Bağdat'tan adamın birisi gelip bakire kızını evin avlusundan cinlerin çalıp götürdüğünü haber verir, üzüntüsünü arz eder. Hz. Şeyh ona, "Bu gece falan tepeye git, besmele ile bir daire çiz, yatsı olunca cinler bölük bölük gelir. Onları görünce korkma. Seher vatinde bir kafileyle padişahları gelir. Arzun nedir diye sana sorar, beni sana Abdülkadir gönderdi diye kızının halini anlatırsın" dedi.

Kızı kaçırılan zat hadiseyi şöyle anlatıyor: "Hz. Şeyhin dediği gibi yaptım. Önce korkunç görünüşlü bazı cinler geldiler ve daireden içeriye giremeyip gittiler. Nihayet padişahları geldi. Kendisi at üzerinde idi. Yanında birçok cin vardı. Dairenin karşısında durarak bana, arzun ne? diye sordu. Ben cevap vererek beni Abdülkadir gönderdi dedim. Padişah şeyhin ismi geçince hemen saygılı bir şekilde atından indi ve oturdu. Yanındakilere de oturmalarını emretti. Bana dönerek, tekrar anlat dedi. Başımdan geçenleri tekrarladım. Etrafına dönerek, çocuğu kaçıranı çabuk bulup getirin diye emir verdi, inatçı olduğu belli olan bir cin getirdiler. Kızım da yanında idi. Bu cin diyarındaki genç cinlerinden biriydi." Padişah kızı kaçırana hitaben onu niçin kaçırdığını sordu. O da, aşık oldum diye cevap vedi. Padişah derhal o cinnin başını vurdurdu ve kızımı bana teslim etti."

1-4 CİNLERDEN BAZEN ÇOK HİKMETLİ SÖZLER DE ZUHUR EDER

Sırrı Sekati Hazretleri şöyle anlatıyor. "Bir gün bir dağda yapayalnız gidiyordum, gece bir ses işittim. Şöyle diyordu; ölüm korkusu ile kalbini hariçte gezdirip durma. Nitekim Cenab-ı Hak biz kulumuza şah damarından daha yakınız (onun gizli aşikâr bütün ahvaline muttaliyiz) buyurmuştur. Ben buna taaccüp ederek, cin misin? yoksa insan mısın?, diye
sordum. Cinniyim ve Cenab-ı Hakka iman edenlerdenim. Beraberimde kardeşlerimden birkaç cinni daha var dedi. "Bunlar da senin gibi güzel söz söyler mi" diye sordum. Fazlası ile vardır, diye cevap vedi. Bunu takiben ikinci bir nidaya muhatap oldum. "Sendeki zaaf ve uyuşukluk ancak tefekkür ile zail olur" deniliyordu. Bu hitaptan çok duygulandım ve ağladım. Biraz sonra şöyle nida ediliyordu; "Bir kimse karanlıklara ünsiyet edince, kendisine nurlar açılır." Bunu işitince kendimden geçtim. Kendime geldiğim zaman göğsüme bir nergis konulduğunu gördüm. Nergisi koklayınca bendeki çekingenlik gitti ve onlara karşı ünsiyet hasıl oldu, onlarla görüşmeye başladım. "Cenab-ı Hak sizden

merhametini esirgemesin, bana bir tavsiyede bulunasınız" dedim. "Cenab-ı Hak muttaki olanların kalbinden gayri kalpleri zikri ile ihya ve ünsiyet ettirmez. Bir kimse takvaya baş vurmadan zikrullah ile meşgul olurum derse yanlış bir yol tutmuş olur. Allah (c.c.) bizi ve seni hayra muvaffak etsin" dediler ve ayrıldılar.

Cinlerin hakikatlerini göremediğimiz ve bizlerden gizli oldukları için böyle hikmetli sözler duyar ve onları herhangi bir insan şeklinde görürsek, ancak o sözlerin ayet ve hadise uygun olanlarını alırız. Cinler insanı önce muttaki bir cinmiş gibi çeşitli söz ve hareketler ile kendisine güven sağlayıp kandırır, sonunda onu yavaş yavaş dinden uzaklaştırır. Bazen amelî işlerde, bazen de hiçbir haberi olmadan itikaden yoldan çıkarırlar ki, bunu ileride inşaallah daha geniş izah edeceğiz. Cinler hakkında daha geniş izahat için, tefsirlerden Cin Sûresine bakılabilir.

1.5. CİNLERİN MESKENLERİ

Bazı cinler insanlar ile beraber evlerde yaşarlar ki bunlara "Ammar denir. Bazıları da hamamlarda, kabirlerde, pis yerlerde, deve ahırlarında yaşarlar. Efendimiz (s.a.v.) bu yerlerde namaz kılmayı yasaklamıştır. Hadiste müşrik cinlerin dağlar ile denizler arasında, Müslümanların ise köy ve dağlara yerleşip oraları mesken edindikleri anlatılmaktadır.

Bazı sahabe şöyle anlatmaktadır: "Rasulullah (s.a.v.) ile beraber bir seferde idik; bir yerde konakladık. Rasulullah (s.a.v.) def-i hacet için bizden ayrıldı. Ben O'na su götürdüm. Bir de yanında bazı adamların gürültü çıkararak konuştuklarını gördüm. Bugüne kadar böyle bir şey duyup görmemiştim. Rasulullah (s.a.v)'a sordum. Kendisi bana "Müslüman cinler ile müşrikler arasında ihtilaf çıktı. Kendilerini bir yere yerleştirmemi istediler. Bunun üzerine Müslümanları köy ve dağlara, müşrikleri dağlar ile denizler arasına yerleştirdim" dedi. (Ebu Naim)

Adem oğlunun kalpleri de şeytanın meskenleridir. Bir gün Osman Ibni Ebi'l-As (r.a.), peygamberimiz (s.a.v.)'e gelerek Kur'an'ı unutmasından şikayet etti. Efendimiz (s.a.v.) eliyle kalbine vurdu ve "Ey şeytan, Osman'ın kalbinden çık" buyurdu. Osman Ibni Ebi'l-As bundan sonra Kur'an-ı hiç unutmadığını söyledik. (Delail-ü'n nübüvve)

Bu şeytana "Hinzab" denir.

اَللّٰهُمَّ اِنِى اَعُوذُبِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبآءِثِ

(13) Enes (r.a.) rivayet ediyor! Peygamber (s.a.v.) helaya girdiği vakit, "Allahümme innî euzü bike minel-hubsi ve'l-Habais" (Ya rabbi dişi ve erkek cinlerin şerrinden sana sığınırım) derdi. (Buhari,
Müslim, Ebu Davud, Tirmizi, Nesei)

İnsan helaya ve hamama girmeden evvel, Allah'a sığınıp girmesi lazım. Helaya girdikten sonra aklına gelirse, içinden dilini kıpırdatmadan da söyleyebilir. Aksi takdirde şeytanlar onun avret yerini görüp ona bakarlar, şerlerinden Allah'a sığınırız. Hasılı kelam, cinler evlerde insanlarla beraber ve saydığımız yerlerde yaşarlar. Yani toprağın üstünde, bazılarının dediği gibi altında değil.

1-6- CİNLER YER VE İÇERLER

Allah (c.c.) kitabında cinlere hitaben, mealen *"mallarında ve evlatlarında onlara ortak ol."* demektedir.

Rasulullah'ın ashabından biri anlatıyor: "Bir adam "bismillah" demeden yemek yiyordu. Son lokmasını yerken "bismillahi evvelihi ve ahirihi" dedi.
Allah'ın Rasulü tebessüm ederek şöyle buyurdu! "Şeytan onunla beraber yiyordu. O Allah'ın ismini zikredince şeytan karnındakileri istifra ederek ağzından çıkardı" dedi. (Ebu Davud) Allahu Teala'nın şeytana
hitaben, mealen *"Onlara, mallarında ve evlatlarında ortak ol."* fermanı da bu hadisi teyid etmektedir.

Cinlerin yemekleri; besmele çekilmeden yenen yemekler, tezek ve kemiklerdir. Selman-el Farisi anlatıyor: "Peygamberimiz (s.a.v.) bizi kıbleye karşı küçük ve büyük abdest bozmaktan, sağ el ile taharet almaktan, taşlar ile taharet alırken taşların üçten aşağı olmasından ve bir de tezek ve kemik ile taharet almaktan nehy etti" buyurdular. (Müslim, Ebu Davud) Ve yine, "Tezek ve kemik ile taharet almayınız, çünkü onlar cin kardeşlerinizin azığıdır" buyurmuştur. (Tirmizi) Ameş anlatıyor: "Bir gün bir cin geldi ve ona sorduk; "En sevdiğin yemek nedir. O da "pirinçtir" dedi. Biz de ona pirinç getirdik. Lokmalar havalanıyordu, biz bir şey göremiyorduk." (Ibni Kesir)

Bir adama cinler musallat olmuştu. Ona gözüküp yanına geliyorlardı. O anlatıyor, "Geceleri gelip benden pirinç pilavı istiyorlardı, ben de veriyordum."

Yine cinler bazı gözüktükleri kişilere eşek baklası sevdiklerini söylemişlerdir. En doğrusunu bilen Allah'tır.

1-7- İNSAN CİNLERİ NASIL KENDİNE MUSAHHAR EDİYOR?

Bazı insanların cinlerle görüşüp onlardan yardım görmesi, Müslümanların imamları tarafından bilinen bir gerçektir, insanın nefsi habislenip, tabiatı bozulunca, yani bir nevi şeytanlaşınca, günah işlemeye iştah duyup, lezzet alır. Dolayısıyla şeytanın arkadaşı olur. Artık kötü işler yapmaya aşık olur. Ibni Haldun Mukaddemesinde "Sahirin cinle görüşmesi, şeytana ve yıldızlara teveccüh yolu ile gerçekleşiyor. Bu teveccühün de onların yıldıza ibadet, şeytana ibadet, tazim ve tezeliül ve onlara secde etmeleri ile kendini göstermektedir" diyor. Artık şirk ve küfür sebebi i!e şeytan ile arkadaş olunca, şeytan onu seviyor ve bu sebeple onu mükâfatlandırıyor. Şeytanın adamlarından birisi herhangi bir insana vuruyor. O inşam dasahire götürüyorlar. Ona gitmesi sebebi ile şeytan ondan elini çekiyor. Hasta iyileştim diye ona para veriyor, dolayısı ile ona yardım ediyor. Busahir birine sihir yapmak istediğinde herhangi bir sureyi yazıp, sonra onu sidik ile veya herhangi bir necis ile silmesini söyler o da şeytanın dediği gibi yapar ve şeytan ona yardım eder.

Şehirlerden bazılarının itirafı: Bir tanesine sihrinin nasıl tesiri olduğu soruldu, o da şu cevabı verdi. "Ben sihri yapmadan evvel Kuran-ı Kerim'den şu sûreyi tabağa yazar, yazının üstüne bevl edip yazıyı bozarsın ve öylece yaptığım işte başarılı olurum." Başka bir tanesi şöyle diyor; "Ben sihir yapmadan önce sidik ile abdest alır iki rek'at namaz kılar ve sihirimde başarılı olurum." istanbul'daki sahirlerden bir tanesinin itirafı; "Ben Kur'an-ı kıçımın altına alıyorum, cinler o zaman bana yardım ediyorlar". Sahir ve sihir ile alakalı geniş izahatler ilerde gelecektir.

1.8- Cinler insanlarla nasıl irtibat kuruyorlar?

Şeytanın insanı aldatma yolları çok çeşitlidir. Her insana mizacına göre ayrı ayrı yollardan gelir.

Alimlere, şeyhlere, abidlere, cincilere ve diğer Müslümanlara, hepsinin mizaçlarına göre aldatacağı yollardan gelir. (Bu konuda Telbis-i iblis isimli kitap geniş izahat verir). Cahiller ile kadınları çok kolay avlar, fazla uğraşmadan isteğine nail olur. Fakat ilim sahiplerini kolay kandıramaz, onlara da geldiğinde önce aklın ve islamın kabul ettiği yollar ile yaklaşır. Şu da bir gerçektir ki şeytan, hiçbir kimseye zorla birşey yaptıramaz. Şeytanın, Allah'ın salih kulları üzerinde hiçbir saltanatı yoktur.

Büyüklerden birisi bir gün şeytanı gördü ve ona marufukerhi ile aran nasıl diye sordu. O da, "Benim onun kalbine verdiğim vesvese şu misale benzer. Adamın birisi denize bevl ediyor. Ne yapıyorsun denildiğinde, denizi kirletiyorum diyor" cevabını verdi. Evet Allah'ın ihlaslı kulları da böyledir.

Şimdi asıl mevzumuza gelelim. Cinler, kâhin ve sihirbazlarla nasıl arkadaşlık ediyor? Cin ile irtibat kurmuş, arkadaş olmuş bir cinci şu yollar ile bu işi gerçekleştiriyor: Cinler ile görüşüp, onlardan yardım görmek isteyen, onlara bazı işler yaptırmak, bilinmeyen mazi (geçmiş) ile ilgili veya şu anda olanlarla ilgili haber almayı murad eden insan iki türlüdür. Cahil ve ahmaktır, bu tam şeytanın aradığı adamdır. Çünkü cahil olması sebebi ile de onun vesilesi ile başkalarını küfre götürecektir. Bu cahil insan, kendi başına İslamî ölçüler dışında zahitlik yapmaya başlar, yalnız başına halvete girip az yemek, az uyumak ve bazı zikirler yapmak ile meşgul olur. Bu arada ona bazı keşifler vâki olur ve bazı şeyler rüyasında haber verilir.

Bir de ne görsün, bir gece oda bembeyaz bir nur ile dolar ve nuranî görünüşlü bir adam zuhur eder. Cincilerin ekserisi bu şeytanı ruhanî diye tarif ederler. Gelen bu şeytan o cahile hitaben, "Ey Allah'ın dostu! Senin zikir ve ibadetlerin sebebi ile sana geldim ve bundan sonra emrindeyim" der ve hatta bazıları bu şeytanı melek diye isimlendirir.

Bu şeytan, o cinciyi mizacına göre, bazılarını bilerek küfre sokar, bazılarını küfür olduğunu bilmeden küfre sokar. Yavaş yavaş onu meşhur eder ve onun vesilesi ile insanları yoldan çıkarır. Cinler ile görüşüp onlar ile arkadaşlık etmek isteyen kişi akıllı ve ilmi de var ise, ona ya hiç gelmezler, yahut da gelip ona tesir edemezler. Eğer durum böyle olur ise bir daha ona gelmezler. O cin ile arkadaşlık kurmuş olan insan aslında kendisi çok yalancı ve günahkârdır. Zaten yalancılığı, günahkâr ve Allah'tan gafil olarak yaşaması cin ile arkadaş olmasına sebep olmuştur.Kur'an-ı kerim'de bunu açıkça beyan etmektedir. Şöyle ki: *"Şeytanların kimler üzerine nazil olduğunu size haber vereyim mi? Şeytanlar, ifk'üiftiraya cüret edenler, kulaklarını şeytana tutan ve şeytandan bir takım haberler alarak halka yayanlar. Bunların ekserisi yalancıdır. (*Şuara:221-223)

*"Bir kimse Rahman Teâlâ'nın zikrinden i'raz ederse ona biz şeytanı musallat kılarız. Şeytan da daima ona yakın, arkadaş olur. (*Zuhruf: 36)

Fahri Razi'nin beyanına göre şeytanın insana yakın olmasının sebebi, Kur'an-ı Kerim'den ir'az etmesi; (yüz çevirmesidir.) Şu halde Kur'an'danyüz çevirmeyen kimseye şeytan fırsat buldukça mukarin olur; vesveseden hali olmasa da mukareneti daimi olmaz. Yine başka ayet de Allah'uTeâlâ şöyle buyurmaktadır: Mealen *"Müşriklerin size mücadele ve muhasama etmeleri için*

*şeytanlar dostlarına fısıldarlar (telkinde bulunurlar), eğer onlara uyarsanız, siz de müşriklerden olursunuz." (*En'am:121)

Hasılı kelam cinci, İslamî ölçüler dışında halvet, (yalnız kalmak), riyazetle bazı kelimeleri tekrarlayarak şeytana arkadaş oluyor, ona yapacaklarını yaptırdıktan sonra "ben senden uzağım" diyor. Allah'u Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'inde haber verdiği gibi, Yahudileri kandıran münafıkların durumu da, şeytanın durumuna benzer ki, O insana inkâr et dedi, insan inkâr edince de, "Ben senden uzağım, ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" diyecektir. Allah (c.c.) bizi şeytanın hilelerinden korusun. Amin.

Yine Allah'u Teâlâ cehennem ehli ile şeytan arasında olan hadiseyi şöyle anlatıyor: *"Cennetliklerin cennete, cehennemliklerin cehenneme girmeleri ile şeytan cehennemliklere şöyle dedi; Allah size gerçek vaad etti, ben de vaad ettim ama ben sözümden döndüm. Benim sizi küfre zorlayacak bir gücüm yoktu. Sadece sizi küfür ve isyana davet ettim! Siz de benim davetime koştunuz. O halde beni kınamayın, kendi kendinizi kınayın. Ne ben sizi kurtarabilirim ne de siz beni. Bundan evvel sizin şirk ettiğiniz şeylere ben küfr ettim. Zira zalimler için azab-ı elim vardır. Azabtan başka bir şey yoktur."* (İbrahim: 22)

1.9- CİNLERİN ALDATILMASI

Cinlerden süfli olanların insanın beden ve akıl sağlığına verdiği zararlar ilk çağlardan beri iyi bilinir. Ancak bundan daha tehlikelisi, bu şeytan taifesinin insanın dinine verdiği zarardır. Çünkü bunlardan insanı kaydına alanlar, sinsice hükümlerini yürütürler de, kişinin haberi olmaz. Hatta, başka insanları da bir takım istidraçlarla kendilerine tabi kılarlar ve cemiyetin sapıtılmasına sebep olurlar. Bu iş aşağıdaki yollardan biriyle gerçekleşir;

1- Cin kendi varlığını bildirmeden: Bu durumda insan, kendisinin bir cin ile temasta olduğunu bilmemektedir. Kendisinde meydana gelen harikulade hallerin kendi üstün meziyetlerinden ileri geldiğini sanarak, kendini herkesten üstün makamlarda görmekte ve yerine göre sahte tevazu da göstermektedir. Muhyiddin Arabî (Hz.) bir eserinde; "Bu kimsenin en bariz vasıflarının, kimseyi beğenmemek ve kendisinin en üstün olduğu kanısını etrafa yaymak olduğunu söylüyor" diyor.

2- islam büyüklerinin kılığında: Bazen cin, daha gençlik yaşlarından itibaren kendisi için müsait bulduğu bir kimseyi seçer ve onu kendisine tabi kılmak için çalışmaya başlar. Önceleri rüyasında, din büyüklerinin kılığına girmeye başlar.

Kişi rüyasında güya Mevlana'yı, Yunus Emre'yi,Muhyiddin Arabî'yi görür. Onlardan mesajlar alır. Giderek bu rüyalar neticesinde, o genç gerçekten büyük bir zat olacağına inanmaya başlar. Bazen cani bir şey ister, o istek cin tarafından derhal yerine getirilir. Ö bu durumu büyük bir insan olması hasebiyle, Allah'ın bir lütfü olarak yorumlar, imtihanlarda, münazaralarda kendisine yardım edebilir. Karşıdaki susturulur. Tabii, muhatabı imanen güçlü değilse. Çünkü bazen bu cin sıradan birisi olmak yerine, onların ileri gelenlerinden olabilir. Birisinin bir işi için dua eder, o iş yine cin tarafından halledilir. Bazen dünyanın çeşitli yerlerinde vuku bulan hadiselerden haberdar edilir. Artık bu genç büyük bir kişi olduğuna, hatta şeyh veya kutup olduğuna inanmaktadır. Bundan böyle kimsenin nasihatini de kabul etmez. Çünkü o, kendisine nasihat edenlerden daha üstündür. Bazı hastalıkların tedavisi daha elini koymasıyla mümkün olur. Mesela bazı felçlileri yürütür. Oysa burada felci yapan cinnin kendisidir. O elini koyunca çıkıp gitmektedir. Bütün bunlar onun şanını ve namını arttırır. Artık etrafında yüzlerce, binlerce hayranı ve talebesi olur. Ona inananlar kendisini en büyük veli, Mehdi ya da Isa (a.s.) zannedebilir. Oysa erbabı onun sahtekâr ve zararlı olduğunu bilir. Burada en büyük zevk ise, onu kendine tabi kılan cine aittir. Çünkü o kişi sayesinde artık binlerce kişiyi kendisine bağlamış ve isteklerini yaptırmaya başlamıştır. Bu durumda o kişinin itibarını arttırmak için, bazı kimselerin rüyasına dahi girip ona bağlanmalarını ve yardım etmelerini telkin eder. Bu arada o kişiye dini bazı bilgiler de vererek onu bir din alimiymiş gibi gösterir. Bilmeyenler onu kendilerine dini lider seçer.

Artık bu kişi bilir bilmez kendinden birtakım fetvalar verip bazı helalleri haram, yahut bazı haramları helalmiş gibi gösterir. Bunu da çevresine, kendisini bir müceddit gibi gösterip güya zamana göre içtihatlar yapıyormuş gibi empoze etmeye çalışır. Netice olarak, hem o kişi etrafında birçok insan toplamış ve onları müctehid edasıyla aldatmış, hem de onu kendine tabi etmiş olan cin bir saltanat kurmuş olur. Hatta bu başarısıyla kendi akranları arasında sivrilip temayüz ettiği ve onlara karşı marifetiyle öğündüğü de söylenebilir.

Bütün bu hallere giriftar olarak, pek çok insan saptıranlar, ülkemizde, bilhassa İstanbul'da çoktur. Ama biz burada başka birini misal vereceğiz.

Ahmet Kadiyani, sözde İslam'a bağlı, fakat aslında sapık bir mezhep olan Kadıyaniliğin kurucusu olarak dünya çapında şöhrete maliktir. Gençlik yıllarından itibaren cinlerden birisinin tabii olarak yaşamıştır. Bizzat kendisinin kaleme aldığı hal tercümesine göre, Hindistan'da Kadyankasabasında "doğmuştur. Yaradılıştan, inzivaya meyyal, hassas yapılı birisidir.
Sık sık yalnız bir köşeye çekilerek nefs muhasebesi yapmakta iken bir gün gizliden bir ses işitir. Sadece kendisinin duyabildiği bu ses ona babasının

akşam ezanından sonra öleceğini söyler. Ahmed bu sesi duyunca çok üzülür ve korkar. Ses devam eder:

"Allah kuluna yetmez mi?"

Gerçekten babası o akşam üstü vefat eder. Gerisini kendisinden dinleyelim:

"O sesi ondan sonra çok duydum. Bana pekçok şey öğretti. Beni dünyaya tanıttı, meşhur yaptı. Fakr-u zaruret içinde iken, hayra harcamam için beni servete gark etti. Kulağıma gelen seslerin Rahmani olduğundan asla şüphe etmedim. Zira şeytan benimle alay etse, içimdeki fenalıklar dile gelse, mutlaka fark ederdim.

Bazen o sesleri uzaktan işitiyordum, bazen de onlar benim ağzımdan çıkıyor, fakat söyleyeni ben olmuyordum. O kadar ki, bazen hiç bilmediğim lisanları konuştuğum olurdu. Bir ruhun bana hulul ettiğine (içime girdiğine) de inanmıyorum. Bu iş bambaşka bir iş, başkalığını seziyorum ya, bu bana ve bana tabi olanlara yetişir."

Evet, şimdi de şeytanın nihayet iğfal ederek
saptırdığı Ahmed Kadiyani'nin yaptığı işi görelim. Bir gün ortaya çıkıp şöyle diyecektir:

"Ben Meryem'in oğlu mesih isa'yım. Muhammed'den (s.a.v.) sonra peygamber gelmeyecek, yalnız bir kişi O'nun hilat-i fahiresinebürünecektir, işte ben O'yum. Kadyanlı Ahmed, efendisi Muhammed (s.a.v.)'in son peygamberliğine halel gelmeden nebi olmuş, Allah (c.c.)'dan mukaddes vazife almıştır."

Birinci dünya savaşından sonra ölen asıl
ismiyle kadyanlı Mirza Gulam Ahmet'ten keramet zannedilen birçok haller de zahir olmuştur.

Binlerce kişinin gördükleri rüyalarla kendisine bağlanmaları, yanında kırk gün kadar kalan kimsenin semavi işaret olarak inkarlarından sıyrılmaları, kötürümleri birkaç el temasıyla yürütüp, hastaları birkaç söz ile iyileştirmesi, hatta kendisi ile tartışmaya giren birinin aniden ölmesi, şöhretinin büsbütün artmasına sebep olmuştur.

Kendisinin Mehdi olduğunu söyleyen ve Mehdi ile ahir zamanda yeryüzüne inecek olan İsa (a.s.)'ın aynı şahıs olduğunu ve bunun da kendisi olduğunu belirten Mirza Gulam Ahmet Kadiyani, kaba bir görüşle her ne kadar İslamiyet'i yaymış ve genişletmeye çalışmış ve bunda da kısmen muvaffak

olmuşsa da, mesele inceden inceye tetkik edildiğinde görülür ki, bu olayda da şeytan, evvela bir kişi, sonra da onun vasıtasıyla binlerce kişiyi kendi kaydı altına almış, bu amaçla İslamiyet'i de koz olarak kullanmıştır.

Muhyiddin Arabî (k.s.)'in beyanına göre, bu gibi kişilerin en büyük özelliği kibir ve gururdur.

Cinlerden yardım istemek de caiz değildir. Allah-u Teâlâ kâfirleri bu sebeple kötülemiş ve şöyle buyurmuştur: mealen;

"Doğrusu insanlardan bazı erkekler, cinlerden bazı erkeklere sığınıyorlardı da cinlerin kibir ve azgınlıklarını arttırıyorlardı." (Cin:6)

Bu konuda daha geniş izahatı El-Mütenebbi-
ül Kadiyani isimli kitabda bulabilirsiniz.

1.10- İNSANLAR İLE CİNLER EVLENEBİLİR Mİ?

insanların cinler ile veya cinlerin insanlar ile evlenmesi mümkündür. Fakat ulemanın ekserisi kerih görmüş, Hanefi alimleri ise cin ile evlenmeyi caiz görmemişlerdir. Çünkü cinsleri aynı değildir. Evlenmek caizdir diyenler de olmuştur.

Hasan-ı Basri (r.a.) "iki şahid huzurunda olursa caizdir" demiştir. (Ginyel'ül Münye) Ehli ilimden cinlerden birbiri ardınca dört kadın nikahlayan olmuştur.

Yemen'den bir cemaat imam Malik'e mektup yazıp sordular, "Burada bir cinni var bizden kız istiyor, siz ne buyurursunuz?" İmam Malik, "Dinen bunda bir sakınca yoktur. Fakat ben bunu kerih görüyorum. Çünkü, kadın cinden hamile kaldığı zaman seni kim hamile bıraktı, bu çocuğun babası kim diye sorulduğunda, "cin" diye cevap verecektir. Bu da Müslümanlar arasında fesada sebep olacaktır" demiştir. (Akamül Mercan)

insan olan bir kadına, erkek bir cin yaklaşırsa gusül icap eder mi? Bir Kadın Kadıhan'a gelerek "bir cin uykuda iken bana yaklaşıyor. Kocam yaklaşırken ne buluyorsam, o yaklaşınca da aynı şeyi buluyorum" deyince, Kadıhan: "Gusül icap etmez" demiştir. Bazılarına göre, kadında inzal vakî olursa gusl etmesi icab eder. Kadının menisinin geri dönmesi muhtemel olacağından, ihtiyaten yıkansın diyenler de olmuştur.

Hanbeli alimlerinden birisine, Cinin arkasında kılınan namaz sahih midir?" diye soruldu. O da; "Evet sahihtir, çünkü cinler de mükelleftir, peygamberimiz insan ve cinlere peygamber olarak gönderilmiştir" dedi.

Hatta bir cin, insan namaz kılarken önünden geçecek olsa,
onun geçmesini önleyecek, onunla geçmemesi için mücadele edecek denilmiştir.

II. BÖLÜM SİHİR

Şeytan'ın yardımı ile ve bazı sebeplere sarılarak batılı hak suretinde göstermeye sihir denir.

Sihir yapabilmek için habis bir nefis sahibi olmak gerekir. Çünkü şeytandan yardım alabilmek ve onunla münasebet kurabilmek için habis olmak" başka bir deyişle şeytanlaşmış olmak gerekir.

İslamiyet sihrin varlığını inkâr etmemiş, ancak tevhid akidesine zarar verdiği, İslam ahlak ve prensiplerini rencide ettiği için yasaklamıştır.Binaenalyh, bir Müslüman sihirle meşgul olamaz.

Allah (c.c.)'un Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

*"Helak edici yedi şeyden sakının; Allah'a şirk koşmak, sihir yapmak, Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaştan kaçmak, zinadan habersiz namuslu Müslüman kadınlara zina iftira etmek" (*Buhari)

"Muhabbet ve sair maksatlar için efsun yapmak, iplik okumak veya muska yazmak suretiyle sihir yapmak şirktir." (Ebu Davud)

Sihrin tesiri kafi midir diye sorulacak olursa, bilinmelidir ki; kafi değildir. Yani sihir erbabı, dilediği şeyi yapamaz. Bir kimse "sihirbaz sihir ile istediği şeyi yapar, sihri muhakkak tesir eder'' derse, *kâfir* olur. ''Sihir, Allah (c.c.) takdir etmiş ise tesir edebilir" demelidir. Çoğu zaman sihirbazın sihiri ya tesir etmez yada arzusunun hilafına tesir eder.

2-1 SİHRİN HAKİKAT OLDUĞUNUN DELİLLERİ

-Kur'an-ı Kerim'den deliller:

1- Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor: "

سورة البقرة (2) ص 16.

وَاتَّبَعُواْ مَا تَتْلُواْ الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكِ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَانُ وَلَـكِنَّ الشَّيْاطِينَ كَفَرُواْ يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولاَ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلاَ تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلاَّ بِإِذْنِ اللّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلاَ يَنفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُواْ لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الآخِرَةِ مِنْ خَلاَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْاْ بِهِ أَنفُسَهُمْ لَوْ كَانُواْ يَعْلَمُونَ {102}

"Süleyman (Aleyhisselam)'ın mülkü (saltanatı) hakkında onlar, şeytanların uydurdukları yalanlara uydular. Oysa Süleyman (Aleyhisselam) (büyü yaparak) küfre gitmemişti. Fakat o şeytanlar, küfre gittiler ki insanlara sihri, Babil'deki iki meleğe, Harut ve Mârufa indirilen şeyleri öğretiyorlardı. Bu ikisi; "Biz sadece imtihan ediyoruz, sakın küfre düşme" demedikçe kimseye bir şey öğretmezlerdi. Halbuki bu ikisinden, koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Oysa Allah'ın izni olmadıkça onlar kimseye zarar veremezlerdi. Kendilerine zarar verecek, faydalı olmayacak şeyler öğreniyorlardı. And olsun ki, onu satın alanın ahiretten bir nasibi olmadığını biliyorlardı. Kendilerini karşılığında sattıkları şeyin ne kötü olduğunu keşke bilselerdi!" (Bakara: 102)

سورة يونس (10) ص 217.

قَالَ مُوسَى أَتقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءكُمْ أَسِحْرٌ هَـذَا وَلاَ يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ {77}

2- "Musa (aleyhisselam) dedi ki; Gerçek size geldiğinde, onun için böyle mi söylüyorsunuz? Büyü müdür bu. Halbuki büyücüler felah bulmazlar."(Yunus 77)

سورة يونس (10) ص 217.

فَلَمَّا أَلْقَواْ قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللّهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ {81}3- "Büyücüler gelince, Musa (Aleyhisselam) onlara "Atacağınızı atın" dedi. Onlar atacaklarını atınca, Mûsâ (Aleyhisselam) dedi ki: Bu sizin yaptığınız büyüdür. Allah onu boşa çıkaracaktır. Allah, elbette bozguncuların işini düzeltmez." (Yunus 81)

سورة طه (20) ص 316.

وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى {69}

4- "Sağ elindekini bırakıver! O, onların yaptıklarını yalar yutar! Zira onların yaptıkları, sırf sihirbaz hilesidir. Sihirbaz ise nerede olsa felah bulmaz."(Ta-ha: 69)

سورة طه (20) ص 316.

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّداً قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى {70}

5- "Sonunda bütün sihirbazlar secdeye kapandılar. "Biz, Harun ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (Ta-Ha: 70)

سورة الأعراف (7) ص 165

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ {117} فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ {118} فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ {119} وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ {120} قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ {121} رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ {122}

6- "Biz de Musa'ya "asanı at" diye vahyettik. Bir de baktılar ki, bu, onların uydurduklarını yakalayıp yutuyor. Böylece gerçek ortaya çıktı ve onların yapmakta oldukları yok olup gitti. (Fir'avn ve kavmi) orada yenildiler ve küçük düşerek geri döndüler. Sihirbazlar ise secdeye kapandılar. "Musa ve Harun'un da Rabbi olan alemlerin Rabbine inandık" dediler." (A'raf: 117-122)

سورة الفلق (113) ص 604

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ {1} مِن شَرِّ مَا خَلَقَ {2} وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ {3} وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ {4} وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ {5}

7- De ki; Sabahın Rabb'ına sığınırım. Yaratıkların şerrinden Bastırdığı zaman karanlığın şerrinden Düğümlere üfürenlerin
şerrinden Hasedettiğinde hased edenlerin şerrinden Düğümlere üfürenlerin

şerrinden; yani düğümlere üfürüp (üfürükçülük cincilik) rukye yaptıklarında büyücü kadınların şerrinden (Allah'a sığınırım) demektir, (Ibni-i Kesir)

İmam-ı Kurtubi de, bu ayetin tefsirinde; "Düğümlere üfürerek sihir yapan kadınların şerrinden (Allah'a sığınırım) de", olarak tefsir etmiştir.

İbn-i Ceririt Taberi; Bu ayeti, kadınların düğümlere üfürerek sihir yaptıkları zaman şerlerinden (Allah'a sığınırım) de, olarak tefsir etmiştir.

-Sünnetten Deliller

1- Ibn-i Abbabs (r.a.)'dan Hz. Peygamber (s.a.v)'in şöyle buyurduğu rivayet ediliyor. "Yıldızlardan bir dal iktibas eden, öğrenen, bir nevi sihir öğrenmiş olur." Bu hadiste peygamberimiz (s.a.v) sihir öğrenmeyi yasaklıyor. Bu da delildir ki sihir, hakikidir, öğrenilir ve öğretilir. Aynı şekilde şu ayet de delildir; "Bu ikisinden, koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı."

Sihir bir ilimdir. Fakat öğrenilmesi yasaklanmıştır. Allah ve Rasulu de sihirbazı ve sihirbaza gideni zemmetmiştir.

2- Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur: *Şarap içmeye devam eden, sihirbazı tasdik eden, yani "sihir bizatihi tesir eder" diyen (sihir ancak Allah (c.c.) takdiri ve izni ile tesir eder) ve Sıla-i Rahmi terk eden yani akrabalarını ziyaret etmeyi terk eden duhul'u evveliyn ile cennete girmez.* (İbni Hibban)

Efendimiz (s.a.v.) "sihir bizatihi tesir eder" itikadını yasaklamıştır.

Her müslümanın bilmesi lazımdır ki ne sihir nede herhangi bir musibet Allah'ın takdiri olmadan tesir etmez. (Oysa Allah'ın (c.c.) izni olmadıkça onlar kimseye zarar veremezlerdi.) Kavli şerifi bunu açıklamaktadır.

3- İbn-i Mesud (r.a.); "Kim sihirbaza, Araf'a ve kâhine gider ve onların sözlerini tasdik ederse Muhammed'e (s.a.v.) indirileni inkar etmiş olur."(Bezzaz)

4- Hz. Aişe (r. anha) şöyle buyurdu:

Lebid b. Asam adında Beni Zurayk yahudilerinden biri, Resulullah'a sihir yaptı. O kadar ki, Rasulullah (s.a.v.) hiç yapmadığı bir şeyi yapmış gibi görünüyordu. Hatta bir gün veya bir gece resulullah (s.a.v.) dua etti, tekrar tekrar dua etti ve sonra şöyle dedi; "Ey Aişe! gördüm ki, Allah bana istediğimi verdi, iki adam geldiler, biri başım ucunda biri de ayaklarımın ucunda oturdu. Başımda oturan ayaklarımın ucunda oturana dedi ki, "Bu zatın hastalığı ne?" Öteki, "Bu zata

sihir yapılmış" dedi, beriki "Kim yapmış?" deyince, öteki "Lebid b. Asam" dedi, beriki "Ne ile yapmış?" diye sorunca, "Tarak, kıl ve hurma kabuğu" diye cevap verdi, beriki "onlar nerede?", öteki, "Ziervan kuyusunda" dedi. (Buhari-Müslim)

Bunun üzerine, Efendimiz (s.a.v.), Hz.
Ali, Zübeyr, Talha ve Ammar (r.a.) hazeratını kuyuya gönderir. Onlar kuyunun suyunu çekerler, dibinden taşı kaldırır ve altından bir ipliği onbir düğümle düğümlenmiş olduğu halde bulur ve alırlar. Rasulullah'a (s.a.v.)'e getirirler.

Allah Teâlâ Muavvezeteyn Sûrelerini indirir. Bu iki sûrede onbir ayet vardır, her bir düğüm çözülür. Onbirinci düğüm çözülünce Rasulullah'ınhastalığı tamamen iyileşir ve eski sıhhatine kavuşur.

5- Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu; "Kuş uçmasını uğura ve uğursuzluğa yoranlar, gaybı bildiğini iddia edenler, kahine gidenler, sihir yapanlar veya sihre başvuranlar, yanut kahine gidip sözünü tasdik edenler Muhammed'e (s.a.v.) indirileni (Kur'an-ı) inkâr etmiş olur." (Bezzaz)

6- Ebu Hureyre (r.a.) rivayet ediyor; Allah (c.c.)'un Rasulü (s.a.v.) şöyle buyurmuştur ki: "Helak edici yedi şeyden sakının: Allah'a şirk koşmak, sihir yapmak, Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmek, faiz yemek, yetim malı yemek, savaştan kaçmak, zinadan habersiz namuslu Müslüman kadınlara iftira etmek" (Buhari)

Bu hadiste delildir ki sihir hakikattir, hurafe değil.

-Alimlerin Sözlerinden Deliller

Hz. Ali (r.a.) "Her kâhin sihirbaz demektir. Sihirbaz ise kâfirdir." buyurmaktadır.

Ehli sünnet alimleri sihrin hakikat ve varlığı hakkında ittifak etmişlerdir.

Mutezile, sihrin hayal olup hakikat olmadığı görüşündedir. Delilleri ise;

"Musa (aleyhisselam) "Hayır, siz atın!" dedi. Bir de ne görsün, onların ipleri ve sopaları yaptıkları büyülerden, kendilerine gerçekten koşuyorlarmış gibi görünüyor."

Bu delil olmaz çünkü; bizde bu sihri kabul ediyoruz ve sihrin çeşitlerinden biridir diyoruz. Allah (c.c.) Kur'an-ı Mecid'in de fir'avn'un sahirlerihakkında kıssa ederek (Büyük bir sihirle geldiler.) buyurmaktadır.

Sure-i Felak ulemanın ittifakı ile Rasulullah'a yapılan sihir hakkında nazil olmuştur.

Efendimiz (s.a.v.) "Allah (c.c.) bana şifa verdi" buyuruyor. Şifa ancak hastalığın kalkması ile olur. Bu da hakikattir, hayal değil.

Sahabeden ve tabiinden sihirin varlığını ve hakikatini inkâr eden olmamıştır.

Allah (c.c.) mealen "Biz sadece imtihan ediyoruz, sakın küfre düşme demedikçe kimseye birşey öğretmezlerdi"

"Koca ile karısının arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı." buyurarak sihrin gerçekten varolduğunu ortaya koymaktadır.

Hadisi şerifte efendimiz (s.a.v.)'e sihir yapıldığı ve kuyuya gömüldüğü sabittir.

Hakikat olmayan şey nasıl öğretilir, defn edilir, insanın ölümüne ve hasta olmasına sebep olur?

2.2- SİHRİN ÇEŞİTLERİ

1- Gildaniler'in sihridir. Bunlar yıldızlara tapar ve işlerinin vukuunda yıldızların müessir olduğuna itikad ederlerdi. Bedenlerde sihir ile meydana getirmek istedikleri hastalık, ölüm ve delirme gibi arazların yıldızların tesiri ile vücud bulduğuna inanırlardı, ibrahim (a.s.) onların bu batıl inançlarının iptali için gönderilmiştir. Yıldızların insanlar üzerinde hiçbir tesiri yoktur.

İbni Abbas (r.a.)'dan, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

"Yıldızlardan bir dal iktibas eden, (öğrenen), bir nev'i sihir öğrenmiş olur."

2- Vehim sahiplerinin sihridir. Bazı eşya ve hadiseyi olduğundan başka türlü göstermek ve inananlara bunu vehmettirmekten ibarettir.

3- Şeytanın yardımı ile bazı harikulade haller göstermektir.

4- Göz boyama (illüzyon) denilen sihirdir ki, aslında el çabukluğundan başka bir şey değildir.

5- Geometrik oranların birleşmesinden meydana gelen harikalardır ki, tılsımlar da buna girerler.

6- Yemeklerin ve ilaçların özelliğinden yardım istemek. Bunların havassı inkâr edilemez. Çünkü mıknatısın etkisi gözle görülmektedir.

7- Kalpleri bağlamaktır: Dalkavuk ve sahtekâr olan, kendisinde olmayan bir takım halleri kendisinde varmış gibi gösteren büyücüler piyasada yaygındır. Kalpleri nasıl büyülüyor? Saf, zayıf akıllı insanları kendilerine nasıl musahhar ediyorlar? Kendisinin ilim ve hikmet sahibi salih bir insan olduğunu, hatta ismi azam-ı bildiğini, dualarının kabul olduğunu, levh,i mahfuzu okuduğunu ve insanların hallerini keşif ettiğini, kendisine itiraz edeni isterse bir bakışla taş gibi edeceğini söyleyerek ve hatta cinlerin kendi emrinde olduğunu, cinlere bazı yapılması zor olan işleri yaptırdığını, bazen işaret ve bazen açıktan kendisinin veli olduğunu veya ilerde veli olacağını söyleyerek saf ve kabiliyeti az olan kişileri kendisine musaharederek dolandırıcılık yapar ki, dolandırıcılık ve sihrin ekserisi bununla alakalıdır.

8- Kovuculuk ve gizli şekilde aldatmaktır. Bu da insanlar arasında çok yaygındır. Müminlerin kalplerini ayırmak ve birbirine düşürmek şeklinde olur ki, bu da ittifakla haramdır.

Sihrin tesiri kafi midir diye sorulacak olursa, bilinmelidir ki; kafi değildir. Yani sihir erbabı, dilediği şeyi yapamaz. Bir kimse "sihirbaz sihir ile istediği şeyi yapar, sihri muhakkak tesir eder'' derse, *kâfir* olur. ''Sihir, Allah (c.c.) takdir etmiş ise tesir edebilir" demelidir. Çoğu zaman sihirbazın sihiri ya tesir etmez ya da arzusunun hilafına tesir eder.

SİHİRBAZ ŞEYTAN İLE NASIL İRTİBAT KURUYOR

Sihir yapabilmek için habis bir nefis sahibi olmak gerekir. Çünkü şeytandan yardım alabilmek ve onunla münasebet kurmak için habis olmak başka bir deyişle şeytanlaşmış olmak gerekir.

Evvela sihirbazın şeytan ile arkadaş olması için bazı şirk'i ve küfrü gerektiren hallerde bulunması lazım ki şeytan ona yardım etsin. Sihirbaz müşrik veya kafir olduğu zaman, şeytan onu sever beğenir, ve ona hizmet eder. Şu gerçek bilinsin ki şeytan bir sihirbaz, kafir veya müşrik olmadan veya büyük bir günah işlemeden ona yardım etmez. (Mahremi ile zina gibi v.s.) Sihirbaz küfre düştüğü zaman şeytan onu seviyor ve ona hizmet ediyor. Geçmiş bazı olaylardan haber veriyor. Bazı harikulade görülmemiş işlerin olmasına sebep oluyor, iki kişinin arasının açılmasına, veya birbirlerini şiddetli bir şekilde sevmeye veya karı kocanın birbirleri ile beraber olmalarına mani olmağa... v.b. şeyler yapmaya başlıyor. Gittikçe küfür bataklığına düşüyor. Bu haller ona

zevk veriyor. Artık iman etmesi veya tevbe etmesi zorlaşıyor. Çoğu da bu hal üzere kafir olarak ölüyor. ALLAH'a sığınırız.

insanın tabiatı bozulup haramdan lezzet almağa başlayınca şeytanla irtibat kurmanın yollarını arıyor. Eğer tam küfür bataklığına düşmemiş ise cinlerden arkadaş edinip onları bazı hizmetlerde kullanacağını zannediyor. Sonunda şu yollardan birisi ile şeytanla oluyor. Fakat bu hal onun imansızlığına sebep oluyor. Bu tür insanlar dünyanın en sefil en huzursuz en rezil insanlarıdır, rahat uyku uyuyamaz, sıkıntıdan kurtulamazlar. Üstelik evlatları ve ailesi de devamlı rahatsızlık içindedirler. Sihirbazlar arasında şeytanla irtibat şu yollardan biri ile oluyor ki bunların hepsinde de sihirbaz açık bir küfre düşüyor, insanlar bu tür sihirbaz ile Kur'an ehlini birbirinden ayırt edemiyor.

Bazen o sihirbazın yanına gittiğinde kendisine Kur'an ile ilaç yaptığını zannediyor. Onun için bu yolları izah edeceğim ki hak batıldan ayrılsın.

1) Bu usulde sihirbaz Kur'anı necis bir şey ile yazar veyahut yazdığı Kur'anı necis bir şey ile siler şeytan o insana gelir, Kur'andan şu ayet veya sureyi hayız kanı ile yazması karşılığında ona yardımcı olacağını söyler. Mısır'da tevbe etmiş sihirbazlardan bir tanesine sihrinde nasıl başarılı olduğunu sorarlar, o da: "Ben yasin'i bir tabağa yazar sonra o yazıya bevl eder o sidik ile yazıyı silerdim. Bu şekilde sihrimde başarılı olurdum" der. Bu usuller şüphesiz küfürdür. Kur'an'dan bir ayet veya bir sure ile alay etmek şüphesiz küfürdür.

Kardeşlerimizden de bazıları sidik ile sihrin çözüleceğini zannederek eve kapılara domuz yağı sürülmüş o da sidik ile çözülür. Sidik ile kapıyı yıkayın diyorlar. Hatta sidik içenler olduğunu duyduğum için üzülerek yazıyorum, ve bu tür insanların bu tür hatalara düşmemelerini temenni ediyorum. Ve diyorum ki;

Efendimiz (s.a.v.)'in yolundan ve ona hakkı ile tabi olanların yolundan başka şifa yoktur.

2) Bu usulde ise şeytan, sihirbazdan kendisi için bir hayvan kesilmesini ister. Bu da ekseri olarak siyah tavuk olur. Bu tür olanlardan bazılarına şahit oldum ki siyah tavuk istiyorlar. Veya başka bir hayvan, fakat siyah rengi tercih ediyorlar. Sihirbaz bu hayvanı besmele çekmeden kesiyor. Kanından da hastayı atlatıyor. Sonra o hayvanı harabe bir eve veya mekana attırıyor. Çünkü, şeytanlar böyle mekanları sever. Orada yaşarlar. Sonra da şirk ve küfrü gerektiren azimet okuyor. Cinnin de istekleri yerine geldiği ve o hibis'i sevdiği için artık onun isteklerini yerine getiriyor. Bu sihirbaza giden

insan eğer cahil olur ise bunda pek sakınca göremiyor. Hatta sihirbaz bile küfre düştüğünü bilemiyor. Cin ile irtibat kurmak için küfür ve şirk gerektiren azimetler okuyor... ALLAH (CC)dan gayrisi için, cin için o hayvanı kesiyor ve böylece helak oluyor nitekim. Rasulullah (SAV), "Kim ALLAH (CC)dan başkası için keserse ALLAH (CC) Ona lanet etsin." buyuruyor. (Müslim)

3) Bu usulde ise herhangi bir kadın ile erkeğin birbirlerini sevmeleri ve ayrılmaları, veya kadın veya erkeği bağlamak, annesini babasını kötü göstermek, işini kötü göstermek için yapıyor. Bunu da yaparken karanlık bir odaya giriyor. Perdeleri kapatıyor, ışıkları söndürüyor. Eğer muhabbet için yapıyor ise güzel kokulu buhur yakıyor. Mesela; anber, günlük, cavi vb... Eğer ayrılık için yapıyorsa kötü kokulu buhur yakıyor. Ve bu işleri cünüp olarak yapıyor. Hatta bu işleri yaptıran kadın ile zina ediyor. Sonra cinlerin reislerine tapınır gibi tazim edip azimet okuyor. Bu okuma esnasında yanında siyah bir kedi beliriyor. Bazen bir ses duyuyor herhangi bir şey görmüyor. Sonra o şeytana emrediyor. O şeytan da yapabilirse sihirbazın dilediğini yapıyor.

(4.) Usulde ise sihirbaz küfrün en kötüsü ile küfre düşer. Sonra şeytanın arkadaşlarından, dostlarından ve sevdiklerinden olur. Şöyle ki;
sihirbaz Kur'an'ı alır helaya girer Kur'an'ı ayaklarının altına koyar, veya üstüne oturur. Küfre açık olan tılsımlar okur. Sonra çıkıp bir odaya girer. Artık şeytanın sevdiklerinden olmuştur. Beykoz'da bir melun sihirbaz var. Onun yanma hoca diye tedavi için gidiyorlar. Onun kendi itirafı şöyle
"Ben Kur'anı kıçımın altına alıp oturuyorum. Benim cinlerim bana o zaman yardım ediyorlar." diyor. Sen nasıl bir Müslümansın ki böyle bir insanın yanına gidiyorsun...

Sonra bu insan (SAHİR) mahremi ile zina etmeden, dine iman'a sövmeden, mürted olmadan, livata veya yabancı bir kadın ile zina etmeden şeytan bununla arkadaş olmağa razı olmuyor. Yaparsa ondan razı oluyor, isteklerini yerine getiriyor.

Sonra şeytan bu sihirbaza vuruyor. Ve geceleri uyku uyuyamıyor. Hatta bazılarını felç ediyor. Bazılarıyla da alay ediyor. Çıldıracak duruma getiriyor. Şeytan bu insana çok işler yaptırıyor. Burada bir misal vereceğim gerisini siz kıyas edin. Şeytan bir erkek suretinde temesül ederek zekerini o sihirbazın ağzına, yüzüne, kulaklarına sürüyor. Bu sefer kendi kendini de kurtaramıyor. Bu tür insanların, ölümleri de çok kötü bir şekilde oluyor. Dünyada da, ahirette de perişan oluyor. ALLAH (CC) şerlerinden korusun. AMIN

5) Bu usulde ise sihirbaz, Kur'anı Kerim'den bir sureyi, harflerini tek tek olmak üzere tersten başlayarak yazmağa başlar. Ve üzerine azimet okuyarak cinle irtibat kurar.

Bu tür olanlarda bazen cin ile irtibat için şu şekilde yazıyor. Ve şeytandan yardım istiyor. Bir hasta geldi. Üzerindeki muskayı bana gösterdi. Orada "Ey iblis bana yardım et" ibaresi vardı. Hastaya söylediğimde şaşırdı. Yanımda başka Arapça bilen insanlar da vardı. Onlara bu ibareyi siz de okuyun dedim. Okudular ve şaşırdılar. Onu yazana telefon ettim tevbe etmesi için kızdı ve hatasını kabul etmedi." Uyanık olun kardeşler."

6) Bu usulde sihirbaz, baliğ olmamış bir kız çocuğu istiyor. Sonra çocuğun avucuna bir tılsım yazıyor. Bu tılsımı bazıları tırnağına, bazıları da alnına yazıyor. Bazıları ise tırnağa sadece mürekkep sürüyor. Sonra da azimet okumağa başlıyor. Sonra çocuğa ne gördüğünü soruyorlar. Çocuk bîr şey görmediğini söylüyor. Tekrar tekrar azimet okunuyor. Bazen sihirbaz okumaktan bayılacak kadar hasta düşüyor. Sonra tekrar soruyor: "Bir şey görüyor musun gelen oldu mu?'' Sahir o cinne soruyor, cin cevap veriyor. Çocuk da hadiseyi anlatıyor. Bu tür bazı sihirbazlar da hastanın avucuna bakıyor. Avucunun içindeki çizgilerden geçmiş ve gelecek ile alakalı haberler veriyor. Bu haberleri verirken ona şeytan ilham ediyor. Bazıları bunun şeytandan olduğunu biliyor. Bazıları da altıncı his deyip kendisini bir şey zannedip beğeniyor. Bu tür insanlara gitmek ve haberlerine inanmak kesinlikle yasaklanmıştır.

7) Bu usulde sihirbaz, yıldızların insanlar üzerindeki tesirine inanır. Belli bir yıldıza ibadet eder ve ta'zimde bulunur. O yıldızın kendisine yardım edeceğini zanneder, ve ondan istekte bulunur. Onun bu isteğine karşı bir ruhani yıldızdan iner gibi görünür,. Aslında o yıldızın o insanın kendisine ne ibadetinden ne de istediğinden haberi vardır. Şeytan o yıldızdan iniyormuş gibi görünür, ve onun emrinde, olduğunu söyler. Sonra da onu küfür bataklığında şiddetli bir şekilde vurarak bırakıp gider. Yıldızların insanlar üzerinde hiçbir tesiri yoktur. Büyüklerinin ve küçüklerinin. Bu tür sihirbazın sihri Kur'an okunur okunmaz hemen çözülür.

8) Bu usulde sihirbaz, hastadan bir elbisesini ister. Bazen mendilini bazen takke veya şapkasını veyahut, o hastanın üzerinde kokusu olan herhangi bir elbisesini ister. Ve onun üzerine küfri azimetler okuyarak hasta hakkında bazı malûmatlar verir Bazen ayağını bir pamuk ip ile ölçer.
Ve Kur'andan Hümeze Suresini sesli olarak okur. Sonra sessiz
olarak küfri bazı azimetler okur. Sonra cinne seslenir. Eğer hastalık cinden ise ipi kısaltmasını, eğer nazar ise ipin uzamasını, eğer tıbbi ise kendi haline

bırakmasını söyler. Cin de onun dediğini yapar ki cin çok yalancı olduğundan hastalar hakkında söylediğinin ancak yüzde biri doğrudur, diğerleri yalan. Bu tür sihirbazlara gidip sonra bana gelen ve tedavi ettiğim hastaların çok azında cin çarpması ve sihir alameti gördüm, diğerleri hepsi evham, vesvese çoğuna da bu vesveseleri bu tür sihirbazlar vermiş. Ve o insanın hasta olmasına sebep olmuşlardır. Sağlam insan bu tür sihirbaza gidip sağlam olduğu halde bir müddet sonra hasta olmaktadır. Şerlerinden ALLAH'a sığınırız.

HELAL OLAN SİHİR

Bir kadının kocasına yapmış olduğu sihir helaldir. Şöyle ki kadın kocası eve gelmeden, evindeki malzemelerden kocasının sevdiği yemeklerden hazırlar, evi pis kokulardan temizler ve güzel kokular sürer, güzel elbiselerini giyip, süslenip, kocasını bekler, kocası eve gelince güler yüzle ve tatlı bir dil ile kocasına iltifatta bulunup gönlünü hoş eder, istemese de kocası onu yatağa çağırdığında istiyormuş gibi davetine icabet eder, sabah namazından sonra yatmışlarsa erkenden kalkar sofrasını hazırlayıp kocasını tatlı bir lisan ile çağırır, kaldırır, giderken de yolcu eder, iltifatla bulunur ise bu muamelesi ile kocasını kendine meşhur etmiş olur.

İnsan ne kadar sert mizaçlı olursa olsun bu tür davranış ile karşısındakini yumuşatır. Atalarımız ne kadar güzel demişlerdir. "Tatlı söz yılanı deliğinden çıkarır."

Kocasını kendisine bağlamak isteyen kadın sihrin bu çeşidine baş vursun muvaffak olacaktır. Aksinde ise, huzursuzluk ve ayrılık vardır.

2.- SİHİR NASIL TEŞHİS EDİLİR?

Sihir, Allahu Teâlâ müsaade ederse insana te'sir edebilir. Her kim falanca insana kesinlik ifade eden bir söz ile sihir yapıldı derse, bu insan yalancıdır. Yalan da günahtır. Sihir yaptığını kesin bilmek için sihir yaparken görmek veya iki tane Müslüman sika (kendisine güvenilir) insanın, "Ben buna falanca sahiri sihir yaparken gördüm." demesi gerekir. Bu durumlar hariç, her kesinlik ifade eden "falancaya sihir

yapıldı" sözü yalan, hata ve günahtır. Maalesef bu yalancılar bu yalanları ile meşhur oluyorlar.

Sihir ancak alametlerinden anlaşılır ve ona göre tedavi edilir. Alametleri ise cin çarpmasından olan alametlerin aynısıdır; hasta sebepsiz yerebaşağrısı çeker,

sebepsiz yere ağlar, sihri çözen ayetler okununca ağlar, bazen de görünür hiçbir alamet olmaz. Bazen çok çirkin bir kız için yaparlar; cin o kızın yüzünü çok güzel gösterir. Aslında o kız çirkindir, onunla evlenen o meşhur insana bunun neresini beğendiği sorulduğunda adeta ona dünya güzeli gözüktüğünü söyler. Bazen de bunun tam tersi olur. Çok güzel olduğu halde, kocasının gözüne çok çirkin gözükür. Bazen yeni evlenmiş olanları bağlarlar, karısı ile beraber olamaz. Bu tür sihirlerde bazen alamet belli olmayabilir. Bu alameti kendisi de bilmez, onu görenler de fark etmez. Bu tür sihirli hasta önce de bahsettiğimiz gibi okunmaya başlayınca, ya ağlamaya başlar, ya çığlık atar, yahut da vücudu titremeye başlar, elleriyle gözlerini kapatır. Bu alametleri tesbit ettikten sonra da hastaya "sende sihir var, sana sihir yapılmış" denilmez. Muhakkak demek icap ederse, "sende sihir alametleri olduğu anlaşılıyor" denir.

Sihir, alametleri ile tesbit edilip anlaşıldıktan sonra tedaviye başlanır. Eğer sihri yapan habis, bu işi cin ile ortak yapıyorsa alametleri şunlardır:

Şiddetli bir baş ağrısı veya herhangi bir uzvun ağrıması, kadının çocuğunu düşürmesi, fazla adet kanı gelmesi, insanın konuşmasına mani olmak veya evine işine gitmesine mani olmak. Böyle bir kardeşimiz bize geldi, İstanbul Televizyonunda çalışıyordu ve kendisinde sihir alameti vardı. Kendi ifadesi aynen şöyle; "Evden çıkıp ne zaman işe gitmeye niyet etsem sıkıntıdan patlıyordum." Kendisine okumaya başlayınca şiddetli bir şekilde ağlamaya başladı ve içindeki ifrit dilinden konuştu. Suriyeli Fettar isminde bir cin olduğunu söyledi, içinden çıkmasını söyledim, çıkmadı. Hastanın üzerine Allah (c.c.)'ın kelamı Kur'an'ı okuduk, Allah (c.c.)'ın lütfuyla, bizim vesilemizle Allah (c.c.) ona şifa verdi.

Eğer sihir sebebi ile cin insanın bedenine girmiş ise, cinin çıkması ile sihir çözülür, iki asker karşı karşıya birbirleri ile ellerinde silah olduğu halde savaşırlarsa, hangisi galip gelir ise öbürü helak olur. Eğer kalp Allah (c.c.)'ın zikri ile mamur, Allah (c.c.)'ı çok zikredenlerden ve haramlardan kaçarak Allah'a çok sığınanlardan ise, o zaman dili kalbine uyacaktır. Bu da sihre karşı alınacak tedbirlerin en büyüğüdür. Sihrin en ziyade tesir ettiği insanlar, Allah (c.c.)'tan gafil, cahil, kalbi zayıf her şeye meyleden, şehvetperest, süfli kimseler ve ekseriyetle kadın ve çocuklardır. Şehvete düşkün olan insan meylettiği şeye karşı zaif olduğu için veya kalbi zayıf olan insanın çok çabuk bir şeyden tesirlendiği için, cin onun zayıflığından yararlanmakta ve sihrin tesiri de Allah (c.c.)'ın izniyle kolay olmaktadır.

2.3- İNSAN KENDİNİ SİHİRDEN NASIL MUHAFAZA EDER?

1- Allah (c.c.)'a sığınmak ve Allah (c.c.)'ı çok zikretmek, ki bu kale misalidir; içine giren düşmanın şerrinden emin olur.

2- Kur'an'ın en büyük ayetlerinden olan Ayet-el Kürsi'yi beş vakit namazdan sonra okumak. Efendimiz (s.a.v.) *"Kim Ayet-el Kürsiyi gece okursa, Allah (c.c.) onu gece bütün musibetlerden muhafaza eder, şeytan da ona yaklaşmaz"* buyurmaktadır. Sahih bir hadiste ise,*" "Kim sûre-i Bakara'nın sonunu okursa, Allah (c.c.) o gece bütün kötülüklere karşı okuyanı muhafaza eder ve ona Allah kâfi gelir"* buyurulmuştur.

Kim sabah ve akşam namazlarından sonra Ayet-
el Kürsi, İhlas, Felak ve Nas sûrelerini üç defa, Sure-i Haşr'ın sonunu bir defa,

Bu dua yedi defa okunacak;

سورة التوبة (9) ص 207.

فَإِن تَوَلَّوْاْ فَقُلْ حَسْبِيَ اللّهُ لا إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ {129}

Bu dua üç defa okunacak;

سنن ابن ماجه للإمام ابن ماجه

3869- عَنْ أَبَانِ بْنِ عُثْمَانَ؛ قَالَ: سَمِعْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللّهِ صلى الله عليه وسلم

يَقُولُ (مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ، فِى صَبَاحِ كُلِّ يَوْمٍ، وَمَسَاءِ كُلِّ لَيْلَةٍ: بِسْمِ اللّهِ الَّذِى لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلاَ ثَ مَرَّاتٍ، فَيَضُرَّهُ شَيْءٌ).

قَالَ وَكَانَ أَبَانٌ قَدْ أَصَابَهُ طَرَفٌ مِنَ الْفَالِجِ. فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَيْهِ. فَقَالَ لَهُ أَبَانٌ: مَا تَنْظُرُ إِلَيَّ؟ أَمَا إِنَّ الْحَدِيثَ كَمَا قَدْ حَدَّثْتُكَ. وَلَكِنِّي لَمْ أَقُلْهُ يَوْمَئِذٍ، لِيُمْضِىَ اللّهُ عَلَيَّ قَدَرَهُ.

[3869- ش - (في صباح كل يوم ومساء كل ليلة) أي بعد طلوع الفجر وبعد غروب الشمس.

(ما تنظر إليّ) أي ما سبب نظرك إليّ. (ليمضى) من الإمضاء.]

Sure-i Haşrın sonu;

سورة الحشر (59) ص 548.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ {22} هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ {23} هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاء الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ {24}

okursa, o gün insana sihir tesir etmez.

Amr Ibni Saad, babasından nakil ediyor. Peygamberimiz "Her kim acve hurmasından yedi tane yese, o gün ona zehir ve sihir tesir etmez" buyurmuştur. (Sahih-i Buhari)

Şu da çok iyi bilinsin ki, bütün insanlar ve cinler toplansalar, sana zarar vermek isteseler, Allah (c.c.)'ın takdir ettiği, senin hakkında yazdığı olur. Aksi takdirde zarar veremezler. Aynı şekilde iyilik yapmak isteseler, yine yapamazlar, ancak Allah (c.c.)'ın takdir ettiği kadar. O halde sığınılacak merci ancak Allah (c.c.)'dır.

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor.

"Her kim kâhine gider, ve sözlerini tasdik ederse Muhammed (s.a.v.)'e indirilenden (Kur'an'dan) muhakkak uzak olur. Yahut gider onu tasdik etmezse kırk gün namazı kabul edilmez." (Tabareni)

2.4- SİHİRBAZIN VE SİHİRBAZA GİDENİN HÜKMÜ

Hz. Ali (r.a.) "Kâhin sihirbaz demektir; sihirbaz ise kafirdir" buyurmaktadır.

Allah (c.c.) Kur'an-ı Mecid'inde şöyle buyurmaktadır; *"Bu iki melek 'biz ancak imtihan için gönderildik, sakın sihir ile kâfir olma' demedikçe kimseye sihirden bir şey öğretmezlerdi."* (Bakara: 102)

Sahih bir hadiste; *"Kâhine ve arrafa gidip onu tasdik eden Muhammed (s.a.v.)'e indirileni inkâr etmiştir." (Hakim)* buyurulmaktadır. Başka bir hadiste ise; *"içkiye devam eden, sıla-i rahmi terk eden ve sihirbazı tasdik eden cennete giremez"* buyurulmaktadır. *(İbn. Hibban)* Cündeb(r.a.) rivayet ediyor: "Efendimiz (s.a.v.) *'sihirbazın cezası kılıçla öldürülmektir'* buyurdu." (Tirmizi)

Bücale b. Abde rivayet ediyor: "Vefatından bir sene önce Hz ömer (r.a)'den bize mektup gelmişti. Mektubunda sihir yapan erkek ve kadınların öldürülmesini emr ediyordu. Bu söz üzerine üç sahir öldürülmüştür. Hz. Ömer, oğlu Abdullah, kızı Hafsa, Hz.
Osman, Cündeb İbniAbdullah, Cündeb İbni Kaad, Kays Ibn Saad,
Ömer Ibni Abdülaziz, Ahmed Ibni Hanbel ve Ebu Hanife'den sahirlerin öldürülm esi haberi sabittir."

İmam-ı Malik, Ebu Hanife ve imam-ı Ahmed'den meşhur plan kavle göre büyücünün tevbesi kabul olmaz. "Önceden yapıyordum, ama bir zamandır bıraktım" derse bu sözü kabul edilir, öldürülmez.

Velid İbni Ukbe'nin yanında bir büyücü varmış, önünde oynar ve adamın başını uçurur, sonra adamı çağırır başını yerine koyarmış. Bunu gören halk "sübhanallah, ölüleri diriltiyor" dermiş. Mücahidlerin salihlerinden bir kişi bunu görünce, ertesi gün kılıcını kuşanarak adamın oyununu oynadığı yere gelmiş. Büyücünün boynunu vurmuş ve demiş ki; eğer büyücü doğru ise kendi kendini diriltsin. Sonra Allah (c.c.)'ın *"Siz göre görebüyücüye mi uyuyorsunuz?"* kavlini okumuş.

Hz. Hafsa (r.a.) kendisine sihir yapan cariyesini öldürttü. Hz. Osman (r.a.) bu işi kabul etmedi çünkü kendisinden izinsiz yapıldı. Hanefilere göre
de sahir şer'i mahkemenin hükmü ile öldürülür. Sihri yapmak, haram olduğu gibi, öğrenmek de ekseri ulemaya göre haram, hatta küfürdür. Sihir yapanın bu esnadaki itikad ve ameline göre değişir. Bu kimse eğer sihir sonucu meydana gelecek hadiseyi Allah (c.c.)'dan başka bir failin, mesela yıldızların yarattığına itikad eder, ya da sihir yapabilmek için mukaddesata hakaret gibi küfrü mucib itikad ve amelde bulunursa kafir olur, olmazsa büyük günahtır.

Sihrin, Cenab-ı Hak tarafından takdir olunmuş ise insanın bedenine, zihnine ve aklına tesir ettiği bir vakıadır. Hatta Peygamber efendimize yapılan büyünün mübarek vücutlarına tesir ettiği mervidir.

insanın kendisine yapılan sihri çözdürmek için sihirbaza gitmesi de yasaklanmıştır. Önce de anlattığımız gibi, sihirbazı tasdik eden cennete giremez.

Kur'an'da her şeye bir çözüm yolu vardır. Allah (c.c.)'ın kitabı ve onunla amel eden veya etmeye çalışanlar dururken ne lüzum var kahin, falcı, cinci ve papazlara gitmeye! Onlara gidenler Kur'an'dan uzak, cahil ve zavallı insanlardır. Önce de belirttiğimiz gibi, hadis-i şerifte Efendimiz (s.a.v.); *"Kahine, arrafa gidip onların sözlerini tasdik eden Muhammed'e indirileni inkâr etmiş olur"* buyurmuştur. Bu hadis, kâhin ve sihirbazın kâfir olduklarına delildir. Kafir olma sebeplerinin en önemlisi, gaybı bildiklerini iddia etmeleridir. Bunlar maksatlarına, cinne ibadet ederek ve ondan yardım görerek ulaşırlar. Bu da küfür ve Allah'a (c.c.) şirktir. Bunların bu davalarını tasdik edip, gaybı bildiklerine inananlar, onlar gibidir. Hiçbir Müslüman bunların tılsımlar ve temaimler ile veya başka şekillerle insanlara fayda sağlayacağını zannetmesin. Yine hiçbir Müslüman'ın bunlara gidip oğlunu evlendirmeme, kızını evlendirememe sebebini sorması veya karı koca arasında muhabbet nasıl olması ya da ayrılmaları için veya iki kişinin birbirine düşman olması için müracatta bulunmaları, onları tasdik etmeleri veya böyle birşey yaptırmaları caiz değildir, günahtır, haramdır.

HANGİ HOCA DİYE TANINAN CİNCİLERE GİTMEK YASAKLANMIŞTIR

insanlar, hatta bazı hocalar veya salih insanlar hangi hastaları tedavi eden hocaya gidilir, hangisine gidilmez doğruyu yanlıştan ayırd edemez hale gelmişlerdir. Cincilerin ve sihirbazların alametlerini anlatacağım ki kimin doğru yoldan ayrılmış, sapık; kimin hak üzere olduğu anlaşılsın.

Eğer şu sayacağım alametler bu tür hoca diye tanınanlarda var ise o insan sihirbaz veya cincidir:

1) Hastanın resmini ister, resmine bakarak onun hakkında bazı bilgiler verir.

2) ismini, annesinin ismini sorar ve bu usulle onun hakkında malumat verir.

3) Suya bakarak suya cinnin veya bir hüddamın geldiğini söyler ve bu usulle ona cevap verir.

4) Hastanın giydiği elbiselerden herhangi birini ister, bazen, mendil, iç fanila veya külotunu v.b...

5) Siyah bir tavuk kesmesini ve keserken besmele okumadan kesmesini ister. O, kandan da o hastanın ağrısı veya sancısı olan mekana sürmesini ister, veyahut da o kesilmiş tavuğu harabe bir mekana atar.

6) Manası belli olmayan şeyler ile muska yazar.

7) Manası belli olmayan azimet ve tılsımlar okur.

8) Bazen hastaya bazı muskalar verir, toprağa gömmesini, denize atmasını, yakmasını söyler.

9) Bazen bu sihirbaz hastanın ismini, annesinin ismini ve yanına niçin geldiğini söyler.

10) Suyun içinden gözlerinin önünde sihir diye kendi hazırladığı muskaları çıkarır.

Bu tür insanların içlerindeki manevi karanlık yüzlerinden anlaşılır. Adeta yüzleri simsiyahtır. Basiretli bir mümin bu insanların habis olduğunu bilip onlardan yardım beklemez. Nerde kaldı ki bunları meşhur etsin...

Muhaddis alim fadıl ustad Şeyh Abdullah Habeşiye bu tür hoca lakabı ile tanınan cincilere gaybi haber sormak veya gaybi haberlerine inanmak maksadıyla değil sadece tedavi amacıyla gidilir mi diye sordum, haramdır gidilmez buyurdular. "Her kim kahin veya arraf'a gidip (cinciye) ondan kendi hakkında gizli olan bir şeyi sorarsa kırk gün tevbesi ALLAH katında kabul olunmaz. O kimse kahin'in sözünü doğrularsa küfür etmiş olur. (Tabarenil)

2.5- PEYGAMBERİMİZE SİHİR YAPILDI MI?

Lebid b. Asam adında Beni Zurayk yahudilerinden biri, Rasulullah'a sihir yaptı. O kadar ki, Rasulullah (s.a.v.) hiç yapmadığı bir şeyi yapmış gibi görünüyordu. Hatta bir gün veya bir gece Rasulullah (s.a.v.) dua etti, tekrar tekrar dua etti ve sonra şöyle dedi; *"Ey Aişe! Gördün mü ki, Allah bana istediğimi verdi, iki adam geldiler, biri başım ucunda biri de ayaklarımın ucuna oturdu. Başımda oturan ayaklarımın ucunda oturana dedi ki, "bu zatın hastalığı ne?" Öteki, "Bu zata sihir yapılmış" beriki "kim yapmış?" öteki "Lebid b. Asam." Beriki, "ne ile yapılmış" öteki, Tarak, kıl ve hurma kabuğu ile." Beriki, "onlar nerede?" Öteki, "Ziervan kuyusunda"* buyurmuştur. (Buhari-Müslim)

Sonra, Efendimiz (s.a.v.), Hz. Ali, Zübeyr, Talha ve Ammar
(r.a.) hazeratını kuyuya gönderir. Onlar kuyunun suyunu çekerler, dibinden taşı kaldırır ve altından bir ipliği onbir düğümle düğümlenmiş olduğu halde bulur ve alırlar. Rasulullah'a getirirler. Allah Teâlâ muavvezetyn sûrelerini indirir. Bu iki sûrede onbir ayet vardır, her bir düğüm çözülür. Onbirinci düğüm çözülünce Rasulullah 'm hastalığı tamamen iyileşir ve eski sıhhatine kavuşur.

Ashab-ı Kiram o Yahudi habisi öldürmek için Rasulullah'dan izin isterlerse de Rasulullah izin vermemiştir. Çünkü nefsi için kimseye kızmamıştır ve intikam almak da istemez.

İbn Kesir buyuruyor ki; Cebrail (a.s.) geldi, "Ya Rasulallah bir şikayetin var mı?" dedi. Efendimiz (s.a.v.), "Evet" dedi. O zaman Cebrail (a.s.) "Seni Allah'ın ismi ile okuyorum. Allah sana eziyet veren her şeyden göz ve hasetten sana şifa versin" diye efendimizi okudu. (Sahih-i Müslim Şerhi Imam-i Nevevi)

Ulemanın ekserisi "Efendimiz (s.a.v.) hanımlarının yanına geldiğinde kendinde kuvvet bulamıyordu, bağlı idi" buyuruyorlar. Rasulullah (s.a.v.)'ınsihirden tesirlenmesi nübüvvetine zarar getirmez ve Rasulullah (s.a.v.) için bir noksanlık değildir. Çünkü kendisi beşerdir. Nefret icab etmeyen rahatsızlıklar hariç diğer enbiyanın da rahatsız olduğu gibi Peygamberimiz de müteessir olmuş, rahatsızlanmıştır. Rasulullah (s.a.v.)'a yapılan sihir bedenine tesir etmiştir. Ruhuna ve aklına tesir etmemiştir. Efendimiz kendine yapılan sihir sebebiyle bağlanmış, hanımlarının yanma gidiyor, fakat beraber olamıyordu. Bu da sihrin en şiddetlilerindendir.

2.6-İNSANIN ERKEKLİĞİNİN BAĞLANMASI KARI KOCANIN BİRBİRİNDEN AYRILMASI VE BUNLARIN ÇÖZÜM YOLLARI

"Karı ile koca arasını ayıracak şeyi (sihir ilmini) o iki melekten öğreniyorlardı. Halbuki onlar (sihirbazlar) Allah'ın izni olmadan hiçbir kimseye zarar verici değillerdir." (Bakara 102)

Karı kocanın sihirle birbirinden ayrılmalarını inkârın yolu yoktur. Bu dinde zaruri olarak bilinmesi gereken şeylerdendir. Çünkü yukarıda verdiğimiz ayet ile sabittir. Allah'ın dilemesi ile bu iş olur. Bu karı kocanın arasını açmak şeytanın en beğendiği sanatlarındandır. Cabir IbnAbdullah (r.a.) rivayet ediyor; Peygamberimiz şöyle buyurmuştur. "Muhakkak şeytan arşını suyun üzerine koyar ve adamlarını insanlara gönderir, insanları yoldan çıkarma bakımından fitnesi en büyük kimse şeytana daha yakın olur. Adamlarından birisi gelir, 'ben falanca adama şöyle yaptım der. Bir başkası gelir 'falanca adamı karısıyla arasını açıncaya kadar bırakmadım' der. iblis onun yanına yanaşır ve ona 'sen ne güzelsin' der." (onu beğenir).

Hafız İbni Kesir, tefsirinde "Kadın ile kocanın ayrılma sebepleri, sihir yüzünden birbirini kötü olarak görmesi (maymun, hınzır, vb.) yada ahlâki yönden kötü görmesi yahut sihir ile bağlamaları şeklinde olur" buyurmuştur.

Efendimize yapılan sihir çok tesirli ve kuvvetli bir sihirdi. Ulemadan bazıları "Efendimiz bağlı idi, hanımları ile beraber olamıyordu. Bu da sihrin en şiddetlisidir" buyurmaktadırlar.

2.6.1- BAĞLILIK NASIL OLUR?

Kadın ile koca arasında cinsi muamele ancak erkeğin tenasül uzvunun sertleşmesi ile meydana gelir. Bu intişar ise bağlı insanda olmaz. Dolayısıyla cinsi muamele de mümkün olmaz.

Beyinden insanın tenasül uzvuna giden sinyaller vasıtasıyla tenasül uzvunun sertleşmesi meydana gelir. Cinler beyinde üç merkeze tahakküm edebilir ve bu merkezlere girebilirler, işte bu merkezlerden biri de insanın tenasül uzvu ile alakalıdır.

Bağlanmak da sihirden bir bölümdür. Sihri yapan sahîr, şeytandan yardım isteyerek sihri yapıyor, şeytan sihir sebebi ile insana musallat oluyor ve beynindeki tenasül uzvu ile alakalı merkezi tahakkümü altına alıyor, tenasül uzvuna giden sinyalleri önlüyor, intişar olmuyor, intişar olmayınca cinsi yakınlık olmuyor. Bu sihrin en şiddetlisidir ki, bunda hiç intişar olmaz. Fakat bu sadece kendi karısı ile böyledir. Başka evlenecek olsa ona karşı değil. Bazen kadın kocasına sihir yapar, kendisinden başkasına karşı intişar olmaz.

Başka bağlama usulünde ise normalde intişar vardır. Fakat tam hanımının yanına gelip cinsi yakınlıkta bulunacağı zaman intişar olmaz, intişar olmayınca da cinsi yakınlık olmaz.

Bazen kadına yaparlar ki, koca kadının yanına gelince onun cinsel organını adeta bulamaz, sanki öyle bir şey yoktur. Bazen her şey vardır, fakat o kadar uğraşmasına rağmen içeri giremez. Çünkü cinler kadının cinsel organını kapatmıştır. Bütün çaba ve uğraşlarına rağmen duhul olmaz, bazen erkek kendi karısına yapar, kendinden başkası onunla beraber olamaz.

Bazen çok güzel bir kadına yaparlar. Cin gelir o güzel kadını çok çirkin bir şekilde, maymun ve daha benzeri şekillerde kocasına gösterir. Kocası da ondan nefret eder ve birbiri ile birleşemezler. Bunun aksi de olur, kocasını çok çirkin bir şekilde ve surette görerek.

Bazen çok çirkin bir kadına yapar onu kraliçe gibi gösterirler.

Bazen kadına yaparlar. Erkek yanına geldiği zaman kasılır, ayakları açılmaz. Kadın ve erkek o kadar uğraşmalarına rağmen ayakları açılmaz ve cinsel yakınlık hasıl olmaz.

Bazen erkeğe yaparlar yatak odasına girer girmez uyku bastırır. Hiç takati kalmaz, uykudan da gözünü açamaz.

Bazıları da karı koca arasındaki sihir şu şekilde olur demişler:

1- Kadın ile kocası birbirini çok çirkin görürler.

2- Sihir sebebi ile karı koca arasında muhabbet olmaz.

3- Erkeğin tenasül uzvunu sihir ile bağlayarak.

4- Kadını bağlayarak.

Sihir sebebi ile çeşitli hastalıklar meydana gelebilir. Karı koca arasında ayrılıklar meydana gelebilir ve bağlılık meydana gelebilir.

Erkeğin cinsi yakınlık yapamaması şu üç şekilden biri ile olur.

1- Tıbbî bir rahatsızlık vardır, ya acizdir yahut da başka türlü bir tıbbi rahatsızlık vardır. Doktora gidince doktorlar onu tedavi ederler.

2- Ne tıbbî bir rahatsızlık ne de sihir vardır. Hastalığı vehimdendir. Yani psikolojik bir rahatsızlıktır, bunun tedavisi ise hastaya bağlıdır. Eğer doktora gidip iyi olacağını zannediyorsa iyi olur; eğer sahtekâr deccallere gidip onların kendisine ilaç yapabileceğini zannediyorsa onlara gidince iyi olur. Onun vehmi "kime gidersen iyi olursun" diyorsa, ona gidince iyi olur.

3- Sihir sebebi ile insanın bağlanması hasıl olurken ekseriyetle bu cinnin tesiri ile olur. inşallah bunun ilacını aşağıda vereceğiz.

2.6.2. BAĞLI NASIL ÇÖZÜLÜR?

İmam-ı Kurtubi Vehb'den naklediyor; "Yedi adet yeşil sidir yaprağı alınır ve iki taş arasında ezildikten sonra bol miktar bir suya konur. Sonra üzerine Ayet-el Kürsi okunur. Bağlı olan insan o sudan üç yudum içer ve banyo yaparsa tamamen iyi olur."

İmam İbn Hacer buyuruyor (Kurtubi) "Yedi adet yeşil sidir iki taş arasında dövüldükten sonra, suyun içine konur ve üzerine Ayet-
el Kürsi,Kâfirun, İhlas, Felak ve Nas Sûreleri okunur. Sihirli hem o sudan içer hem de banyo yapar."

İbni Ebi Selim Leys'den, o da Ebi Cafer Errazi'den nakl ediyor ve buyuruyor ki; "Bana haber verildi ki şu ayetler sihre şifa verir, Allah'ın izni ile bir suya okunur ve hastanın başından o su dökülür:

Yunus: 81-82, Tana: 69, Araf: 118-122."

4- Şeyh Ebuzer Elkalmunu, Fefirrullallah isimli kitabında şöyle diyor;
"Yukarıdaki ayetler bir tabağa yazılır, yazıldıktan sonra yazı silinir ve o sudan sihirli insan içerse Allah'ın izni ile şifa bulur. Sihir çözülür."

5- İmam-ı Nevevi, Sahihi Müslim'in şerhinde yazdığına
göre, Said Ibni Vakkas (r.a.) rivayet ediyor: Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki; "Her kimacve hurmasından sabah yedi tane yerse o gün ona sihir ve zehir tesir etmez." Bu hurmadan başkası olmaz ve yedi adet olacak, fazla-noksan olmayacak.

6- Muhaddis Şeyh Abdullah Habeşi şöyle buyurdu;

"Yedi adet sidir yaprağı üzerine, teker teker Ayet-
el Kürsi, Ihlas, Felak ve Nas Sûrelerini okuduktan sonra iki taş arasında ezip o su ile hem banyo yapılır hem de üç yudum içilirse sihir Allah'ın izni ile çözülür."

7- Sihri çözme yolunu şöyle diyen de olmuştur ki bu daha teferruatlı ve daha tesirlidir: Yedi adet yine sidir yaprağı alınır, iki taş arasında veya benzeri herhangi bir şeyle ezilir, sonra üzerine Ayet-el Kürsi, Ihlas, Felak, Nas ve Sûre-i Araf

سورة الأعراف (7) ص 165

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ {117} فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ {118} فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانقَلَبُوا صَاغِرِينَ {119} وَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ {120} قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ {121} رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ {122}.

a kadar.

Sure-i Yunus

سورة يونس (10) ص 218

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ {79} فَلَمَّا جَاء السَّحَرَةُ قَالَ لَهُم مُّوسَى أَلْقُوا مَا أَنتُم مُّلْقُونَ

{80} فَلَمَّا أَلْقَوا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللّهَ لاَ يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ {81} وَيُحِقُّ اللّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ {82}

Sure-i Taha'dan

سورة طه (20) ص 316

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَن تُلْقِيَ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى {65} قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِن سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى{66} فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى {67} قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنتَ الْأَعْلَى {68} وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدُ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى {69}

kadar ayetler okunur ve o sudan hem içilir hem banyo yapılırsa Allah (c.c.)'ın izni ile sihir çözülür.

2.7- KERAMET, SİHİR VE MUCİZE ARASINDAKİ FARK

Keramet haktır iddia olmadan, "sana keramet gösterirsem inanır mısın?" v.b. gibi iddialar olmadan, Allah (c.c.)'ın salih kullarının elinde meydana gelen harikulade ve görülmemiş işlere keramet denir ki, ayet ve hadis ile sabittir, inkarın da yolu yoktur. Meryem (r.anha)'in kıssası,Ashab-ı Kehf'in kıssası gibi. Bunların hepsi tabi oldukları peygamberlerin mucizelerinden bir şubedir. O peygambere son derece tabi oldukları için Allah-u Teâlâ onların elinde böyle haller gelmesini yaratmıştır.

Bu ümmetin büyüklerinin Efendimiz (s.a.v.)'e tabi olmaları ile onun mucizesinden ve ona uymak ile çok kerametler zuhur etmiştir ki, diğer ümmetlere nisbetle çok fazladır. Hz. Ebubekir, Hz. Osman, Hz. Ali ve diğer sahabelerden bu tür haller zuhur etmiş hatta, Efendimiz ile otururlar iken

Cebrail (a.s.)'ı bile görmüşler, efendimize soru sorup, cevabını biliyormuş gibi tasdik ettiğini dinlemiş ve müşahade etmişlerdir.

Kur'an-ı Kerim'de bir âyet-i kerimede Allah-u Teâlâ mealen şöyle buyuruyor; *"Her ne zaman Zekeriya mihraba girse, onun (Maryem'in) yanında rızık bulurdu" .* Müfessirler buyurdular ki, Zekeriya (a.s.) Meryem validenin bulunduğu yere girdiği zaman, yaz günleri kış meyvesi, kış günleri yaz meyvesi bulurdu. Bu ayet kerameti inkâr edenlere karşı bir delildir. Bir başka âyette ise; *"Biz onları (Ashabı Kehf'i) bir sağa bir sola döndürürüz. Köpekleri de giriş yerinde ayaklarını uzatmış durumdadır"* buyurulmaktadır.

Süleyman (a.s.)'ın veziri Asaf'ın kerameti de Kur'an ile sabittir ki, Asaf peygamber değildir. Süleyman (a.s.), "Belkıs'ın köşkünü en kısa zamanda bana kim getirecek?" diye sordu. Cinlerden bir ifrit (kötü cin), "sen makamından kalkmadan önce ben onu sana getiririm" dedi. "Bunu yapmaya gücüm yeter ve ben güvenilir (kimse)yim" dedi.

Yanında kitaptan bir ilim bulunan kimse de (Asaf İbni Barhiya), "Sen gözünü açıp kapamadan ben onu sana getiririm" dedi. Süleyman (a.s.) tahtı yanına yerleşmiş görünce, "bu Rabbimin lütfudur" dedi.

Meryem validenin, Asaf'ın ve Ashab-ı Kehfin kerametleri Kur'an ile sabittir. Ashab-ı Sahra ve Cürec Rahib'in kıssaları ise hadis ile sabittir.

Ebu Hureyre (r.a.) rivayet ediyor: "Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur. "Güreye adında mücahede ehli bir rahip vardı. Annesi ona uzun namaz kılması sebebi ile bir türlü görüşüp; konuşmadığı için kızardı. Allah (c.c.)'a onu rüsvay etmesi için dua eti. Kötü yollu bir kadın vardı.Cüreyc'i yoldan çıkaramayınca, bir çobandan hamile kaldı ve bu haberi etrafa çocuk Cüreyc'den diye yaydı. Halk Cüreyc'in ibadet yerine

geldi. Cüreyc'i zamanın padişahına götürdüler. Güreye, padişahın huzurunda çocuğa şöyle dedi. "Ey çocuk senin baban kimdir?" Çocuk Allah'ın izni ile dile gelip şöyle dedi: 'Anam sana iftira etti benim babam bir çobandır.'"

Yine Efendimiz (s.a.v.) geçen ümmetlerin kıssalarından birini anlattı, özet olarak şöyle; üç kişi bir mağaraya girdi, gece mağaranın kapısına bir taş yuvarlanıp kapıyı kapattı. Kendi aralarında şöyle dediler. "Bizi beladan iyi amellerimiz kurtarır." Her biri güzel bir amelini sırf Allah (c.c.) için yaptığını söyledi ve Allah'a dua ettiler. Taş yuvarlandı ve oradan kurtuldular.

Hz. Ebu Bekir, Ömer, Osman ve Ali Radiyallahu anhüm ecmaiyn'in kerametleri de bilinen haberler olduğu için uzun uzun yazmadık. Kerameti inkârın yolu yoktur. Ayet ve hadis ile sabittir.

Sahabeden ve tabiinden sonra da Allah (c.c.)'ın dostlarından kıyamete kadar böyle haller zuhur edebilir. Bu Allah (c.c.)'nun dostları böyle hallere peygamberlerine hakkı ile uymakla nail olurlar. Eğer peygambere uymak olmadan harikulade bir hal zuhur etmiş ise o fitnedir, istidraçtır. Keramet değildir. Resulullah (s.a.v.)'e uymadan harikulade halleri olan, Allah (c.c.)'in dostu değil, şeytanın dostudur. (Allah (c.c.)'e sığınırız).

Ibni Kesir şöyle dedi; "Sahih bir şeklide Allah ve Resulünün emirlerine imtisal edip yasak etitiği işlerden sakınanların harikulade halleri Allah (c.c.)'ın o salih insanlara hibesi ve kerametidir. Bu sihir değildir. Eğer Allah (c.c.) ve Rasulü (s.a.v.)'nün yoluna uymak yoksa, o haller onun eşkıyalığındadır. Onun için kötü bir haldir. (İbni Kesir tefsiri)

Salih kulların kerametinin sebebi iman ve takvadır. Şeytanî hallerin sebebi ise Allah (c.c.) ve Rasulünün yasakladığı işler yapmaktır.

Allah (c.c.)'ın dostunun kerameti, iddia olmadan kendisini meşhur etmek için "beni tanıyın ben şöyle şöyle yaparım, ben Allah'ın halis kuluyum" demeden, "gaybı bilirim" gibi iddiaları olmadan, bazen elinde zuhur eden harikuladeliklerdir ki her istediği zaman bu hale sahip değildir.

Kendisinin tanınmasını, büyük adam olduğunun bilinmesini, gaybi haberleri iddia gibi şeyler, kahinlerin işidir. Efendimiz (s.a.v.)'in vasfettiğigibi, bir doğrunun yanına yüz yalan ilave ederler. Gaybi haberler bildiklerini söyleyerek velayet iddia ederler. Bu Allah (c.c.)'ın dostlarının işi değildir, şeytanın dostlarının işidir. Çünkü Allah (c.c.) Kur'an'ın da, *"Kendinizi övüp temize çıkarmayın çünkü o kendisinden korkanı, takva sahibi olanı daha iyi bilir"* Necm:32 buyurmuştur.

Allah (c.c.)'ın dostları kendilerini çok aşağı görür, Rablerinden korku ile yaşarlar. Bunlar nasıl "ben gaybı bilirim, beni tanıyın, ben evliyalardanım" diyebilir?

Hasılı kelam mucize bir iddia ile karşısındakini aciz bırakmak için peygamberlere verilmiş harikuladeliktir ki, peygamberler için bu vaciptir. Keramet ise Allah (c.c.)'ın dostlarından peygambere uymak bereketi ile hasıl olur ki; sebebi iman ve takvadır. Sihir; fasık, günahkar ve Allah'a isyan edenden sadır olur ki; sebebi Allah (c.c.) ve Rasulünün yasakladığı işleri

yapmaktır. Öğrenmek, öğretmek ve tatbik cihetinden de mucize ile kerametten ayrıdır.

III. bölüm tedavi usulleri

Türkiye ve İslam Aleminin çeşitli yerlerinde hastaları tedavi etmeye çalışan hocaları üç grupta inceleyebiliriz.

1. Grup: Yıldızname ile tedavi yöntemi

Bu yöntem, hem aklen yanlış hem de İslamî hüküm itibari ile küfre yol açıcıdır.

Aklen yanlıştır, çünkü bu kitaba bakan hoca önce hastanın ismi ile annesinin ismini alıp ebced hesabı ile topluyor. Bu rakamı onikiye bölüp, kalan rakamı yıldıznameden okuyor. Hasta diyelim ki; 1980 yılında hocaya gitmiş ve ona sihir teşhisi konmuş olsun. Aynı hasta 1990 yılında yani on sene sonra yine hocaya gidecek olsa kendi ismi ile anne ismi değişmediğinden teşhis yine aynı olacaktır. Anne ismi Fatma, kendi ismi Ahmet olan çok kişi vardır. Ama bunların aynı hastalığa yakalanacağını kimse söyleyemez.

İslami hükmü küfürdür. Zira yıldızname kitabı çoğu yerinde gelecekten haber veriyor. Daha önce yazdığımız hadis-i şerifi burada tekrar edelim:

"Kim arrafe, sihirbaza, kâhine gider de onun söylediklerini tasdik ederse, Muhammed'e indirileni inkâr etmiştir."

2. Grup: Cinler Vasıtasıyla Tedavi Yöntemi

Bu usul ile teşhis ve tedavi yapanların çoğu cahil kimselerdir. Hatta çoğu Kur'an okumayı bilmez. Bu yol da yanlış ve İslam'ın kabul etmediği bir teşhis ve tedavi yöntemidir.

"Cinler mahlukatın en çok yalan söyleyenidir." (Hakim)

Hasta tedavisinde Peygamber Efendimiz (s.a.v)'den de, sahabelerden de, Tabiinden de cinlerin bilgilerine müracaat edildiğine dair en ufak bir rivayet yoktur. Bu yola tevassül eden kişilerin çoğu bizzat hastalıklar geçirmiş ve bu hastalıkların sebebi ile cinlerle irtibat kurmuş kimselerdir. Cinci hocalara giden hastalara sorulduğunda, kendilerine sihir veya cinni hastalık teşhisi konduğunu söylerler. Hatta sağlam bir kişi bu hocalara gitse ona da "sende sihir veya cin vardır" derler.

Ben şahsen bu tür dört hocaya gittim. Birisi bana öldürme kastıyla sihir yapıldığını, diğeri ise kısmetimin bağlı olduğunu söyledi. Tabi ikisi de yalan. Böyle bir şeyle karşılaştığınızda bu hastalıkları isnad edenlerden delil isteyin. İsbat etsin. Elbette edemez. "Bazı hocalar sihri tas içinde getirip çıkarıyor ve elinize veriyor." derseniz bu da

isbat değildir. Çünkü bunlar bizzat hocanın eli ile hazırlayıp kendisinin göz boyaması sonucu veya bir şeytan vasıtasıyla tastaki suya attırdığı kâğıtlardır. Yeşilköy'de suyun içinde muska çıkartan bir cincinin çıkarttığı beş-altı muskayı gördüm. Muskaları bana getiren hastalar ayrı ayrı şahıslar... Bunların biri Kartal'dan, biri Kasımpaşa'dan diğerleri de hep muhtelif yerlerden gelmiş olmalarına rağmen, getirdikleri muskaların kâğıtları, yazıları ve ebatları hep aynı. Yani hepsi aynı kişi tarafından hazırlanmış, sihir falan değil. Yazılanları okudum hiçbir yerinde sihre dair bir alamet görmedim. Çıkan muskalar o sahtekâr tarafından hazırlanmış olan kağıt parçaları veya sabun gibi şeylerdi.

İsbat için "geçmiş hallerinizden haber veriyor" derseniz. Buhari'de geçen ve Ebu Hureyre (r.a.) tarafından rivayet edilen bir olayı dikkatinize sunarım: Ashabtan bir zat cinlerden hurma çalan bir hırsızı yakalamış ve iki defa acıdığı için serbest bırakmıştır, üçüncü yakalayışında cin ona insanları kendilerinin şerrinden koruyacak birşeyi öğreteceğini vaad ederek serbest kalmış ve o zat'a Ayat-el Kürsi'yi öğretmiştir. Bu durum Allah'ın Rasulü'ne (s.a.v.) anlatıldığında Ayet-el Kürsi hakkında bilginin doğru olduğunu ancak şeytanın yalancı olduğunu söylemiştir.

Bundan anlaşılacağı gibi geçmiş olaylar hakkında doğru bazı şeyler söyleyip itimat kazanır sonra yalan söylerler. Cinlerin konuşmaları arasında doğru ile yanlışı ayırt etmek oldukça güçtür.

Sekiz milyon lirası çalınan birisi bana gelip, paranın bulunması için yardım istedi. Kendisinin başka hocalara gittiğini hocaların da parayı çalan şahsı söylediklerini, paranın hangi gün çalındığını bildiklerini, hatta içlerinden birinin para çalınan evin resmini bile çizdiklerini söyledi. Ben ona parayı çalan şahsa dair bilginin yalan olabileceğini ne kadar söyledimse de ikna edemedim. Sonra ona bir dua verdim. O duayı okudu, beş gün sonra parayı çalan esas kişinin annesinin gelip "parayı benim oğlum çaldı, kimseye haber vermeyin, parayı ödeyeceğiz" dediği haberi geldi. Yani cinci hocaların çalınan paraların meblağı, çalındığı yer ve gün hakkında verdikleri bilgiler doğru, hırsız hakkındaki bilgi yanlıştı.

Bunların hastalıklar ve tedavileri konusunda verdikleri bilgilere de itimat edilmesi mümkün değildir. Zaten bu hoca bozuntularının yüzde doksanının kendileri hastadır. Önce kendilerini tedavi etsinler. Zaten tedavi olunca bir daha cinleri göremeyecek ve halkı da aldatamayacaklardır.

Bir kimse "ben çalınmışı bilirim, cinler bana haber veriyor" derse, kafir olur.

3. Grup: Rukye ile Teşhis ve Tedavi Yöntemleri:

İbni Mesud'dan (r.a.) rivayetle Peygamberimiz (s.a.v.) "rukye, temaim ve tivele şirktir" buyuruyor. Önce rukye'nin şirk olma sebebini açıklayalım. Rukye, okuyup üflemek ve üzerinde muska taşımak veya tabağa yazıp suyunu içmek manalarına gelir ki; bu şekli ile taviz adını alır.

Hadis-i Şerifte efendimiz (s.a.v.) "Rukye şirktir" (El-Bezzaziyye) buyurdu. Şirk olma sebebini üç bölümde inceleyebiliriz:

a) Rukye'nin bizatihi tesirine inanmak ki; aşağıdaki hadislerden tesirine inanmanın ne demek olduğu anlaşılıyor.

Zeyd b. Halid el-Cüheni rivayet ediyor:

"Yağmurlu bir gecede sabah namazını kıldırdıktan sonra yüzünü Müslümanlara dönen Efendimiz (s.a.v.) şöyle dediler; "Rabbiniz ne buyurdu bilir misiniz?" "Allah ve onun Rasulü bilir", dediler. "Rabbiniz buyurdu ki 'bazı kullarım kafir bir kısmı da mü'min olarak sabahladılar. Cenab-ı Hakk'ın rahmet ve keremiyle yağmur yağdı diyenler bana iman etmiş yıldızlara inanmamıştır, ama falan yıldızın çıkması ile onun sayesinde yağmur geldiğini söyleyenler bana inanmamış kâfir olmuş, yıldıza inanmışlardır." (Buhari-Müslim)

İnsan yağmurun yıldız tarafından icad edildiğini, yaratıldığını kasd eder ise, kafir olur. Ancak yağmur Allah (c.c.)'ın iradesi ile O'nun yaratması ile oluyor diye inanırsa kafir olmaz. Her ne maksatla olursa olsun bu tür sözlerden kaçınmak lazımdır. Zira bu sözler gayrimüslimlerin kullandığı sözlerdir.

Abdullah b. Mes'ud'un hanımı Zeynep anlatıyor:

"Abdullah boynumdaki ipliği gördü ve "bu nedir?" dedi. "Okunmuş ipliktir" dedim, onu kopardı ve parçaladı sonra sen Abdullah'ın ailesisin şirke ihtiyacın yoktur. Resulullah (s.a.v.)'den duydum, "Rukye, temaim ve tivele şirktir" buyurdu. Bana niçin böyle yapıyorsun? dediğinde, Gözüm hep ağrır ve akardı, filan yahudiye gider okunurdum, iyileşirdi" dedim. Cevap olarak şöyle dedi;

"Onu şeytan yapıyordu, şeytan ona vuruyor, Yahudi okuyunca şeytan okuma sebebi ile iyileşti sansın diye elini oradan çekiyordu."

Şeytan'ın maksadı Yahudi ve kâhin yada arraf sınıfına giren cincileri meşhur edip, hem kendilerini hem de onlara giden hastaları küfre sokmaktır.

Şu hadis-i şerif muskanın veya rukyenin bizatihi tesirine inanmanın cennete girememe sebeplerinden olduğunun açık delilidir;

Peygamber (s.a.v.); "Ümmetimden yetmişbin kişi hesapsız cennete gider" dedi. Ukaşe (r.a.): "Ya Rasulullah, dua edin ben de onlardan olayım" dedi. Rasulullah dua etti. Sonra bir başkası daha kalkıp "Bana da dua edin ben de onlardan olayım" dedi. Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v.) "bu hususta Ukaşe seni geçti" buyurdu ve evine gitti. Ashab-ı Kiram (r.a.) aralarında cennete hesapsız kimlerin gireceğini konuşmaya başladılar. "Dağlama yapmayanlar, muska takmayanlar, uğursuzluğa inanmayanlar ve Allah'a tevekkül edenler" dediler.

Bizatihi ne muska, ne okumak, ne çanağa yazıp suyunu içmek tesir etmez, şifa veren Allah (c.c.)'dır.

b) Manası belli olmayan kelimeler ile rukye yapmak:

İbranice ve Süryanice manası belli olmayan kelimeler ile rukye yapmak caiz değildir. Ashabdan bir kısmı "biz cahiliyye devrinde efsun yapardık, bu durumu Rasulullah'a arz ettik. Rasululah (s.a.v.) okuduğunuz şeyleri okuyun buyurdu. Onlar da okudular, içlerinde küfür ve şirk kelimesi olmayanları kabul etti. Aksi takdirde red etti." diye rivayet etmişlerdir.

Bir muskayı kullanmak için içinde küfür veya haram yazının bulunmadığını bilmek lazımdır. Açtığım çok muskalarda imza denemesi gibi karalamalar vardı. Bu tür sahtekar insanlara ister sihirbaz ister kahin isterse arraf olsun verilen para ittifakla haramdır.

Rukye, arabî lisan ile veya manası bilinen bir lisan ile olmalıdır.

c) Rukye, Ayet-i Kerime Allah (c.c.)'in isimleri veya hadisle gelen Efendimiz (s.a.v.)'ın öğrettiği dualar ile olmalıdır.

Cinlerin isimlerini hastaya yazıp şifa beklemek veya onların isimlerini okuyarak onlardan hastaya şifa vermelerini istemek, ay, güneş, yıldız gibi Allah (c.c.)'ın isimlerinden gayrı ile yapılan rukyeler, işte bunların hepsi yasaklanmıştır. Demirle, tuzla, iplikle ve mührü Süleyman ile rukye yapmak mekruhtur.

Kafir muskanın faidesine inanırsa bile ona ayet-i kerime ve mübarek isimler ile muska yapmak caiz olmaz, haramdır. (Feteva-i Fıkhiye)

Şimdi rukyenin caiz olabilmesi için gereken şartları iyice anladıktan sonra, rukyenin faidesine geçelim.

1. Allah (c.c.)'m isimleri, Ayet-i Kerime, Resulullah (s.a.v.)'dan mervi dualar.

2. Arap lisanı veya manası anlaşılan bir lisan ile yazılanlar.

3. Te'sirinin Allah (c.c.)'dan olup, Allah (c.c.) dilerse te'sir verip, dilerse vermeyeceğine inanmak.

Bu şekilde yapılan rukyeler caizdir. Rukye, Allah (c.c.)'ın izni ile te'sir edeceğine inanıp güvenen insana te'sir eder. Bu tesiri Allah (c.c.) yaratır ve şifa verir.

Muskayı muşamba, naylon gibi su geçirmeyen şeylere sarılı olarak cünüp kimsenin taşıması ve helaya girmesinin caiz olduğu Halebi'de yazılıdır. Helaya girmeden dışarıda bırakmak mümkün ise daha iyidir.

İbni Mace'de, Hz. Ali (r.a.)'nin bildirdiği hadiste Efendimiz (s.a.v.) buyuruyor ki: "ilaçların en iyisi Kur'an hastaya okunur ise hastalığı hafifler, eceli gelmiş ise ruhunu teslim etmesi kolay olur.

TEMİME:

Manası bilinmeyen veya nazarlık denilen şeyleri taşımaya temime Denir ki; hadis-i şerifte geçtiği gibi bu da şirktir. Nazarlık ve emsali şeylerin bizatihi kendisinin tesirine inanmak şirktir. Her ne kadar, tesir nazar boncuğu veya ona benzer şeylerden beklenilmese de bu tür hallerde uzak olmak en doğru iştir.

TİVELE:

Muhabbet hasıl etmek için yapılan şeyler şirktir. Küfür sayılmasının sebebi takdiri ilahinin aksine tesir yapabileceğine inanılmasıdır. Bir kadın kocasına muhabbet için muska yaptırırsa bu haramdır. *(F. Hindiyye).* Karı-Koca arasında muhabbet için ancak Allah (c.c.)'a aralarında muhabbet yaratması için dua edilmelidir. Aksi takdirde muska gibi şeyler ile sihir yapmak doğru değildir.

IV. BÖLÜM MÜSLÜMAN KARDEŞLERİMİZE İKAZ

Allah'u Teâlâ (c.c.)'nın kulları üzerindeki en büyük hakkı, varlığını ve birliğini kabul edip, O'na hiçbir şeyi ortak koşmamaktır. Çünkü şirk, günahların en büyüğüdür. Kur'an-ı Kerim'de bu hususta şöyle buyurulmaktadır:

"Doğrusu Allah, kendisine eş koşulmasını bağışlamaz. Ondan başkasını, dilediği kimse için bağışlar ve mağfiret buyurur. Kim de Allah'a eş koşarsa, gerçekten pek büyük bir günah uydurmuş olur." (Nisa: 48)

Her kim imandan sonra küfre düşerse, yaptığı ameller boşa gider ve o ahirette hüsrana uğrayanlardandır." (Maide:5)

Bu ayet-i kerimelerden anlaşılacağı gibi, Allah (c.c.) şirk ve küfrün hiçbir çeşidini affetmez, imandan sonra bu duruma düşenlerin daha önce işledikleri namaz, oruç, hac, zekat ve hayırlı amellerinin sevabı defterinden silinir. Ona ne bir peygamber şefaat edebilir ne de bir veli, mü'minler de ona merhamet olunması için dua edemezler.

Buhara ve Semerkand ulemasına göre bilmemek bu hususta mazeret değildir. Mazeret iki halde kabul edilir:

1. Lisanın sürçmesi; Kişi bazen söylemek istemediği halde bazı sözler irade dışında kendisinden sadır olur. Çok sevinen bir insanın Allah (c.c.)'a şükrederken yanlışlıkla, "Sen benim kulunsun, ben de senin Rabbin" demesi gibi.

2. Aklın gitmesi; Kişinin delirmesi, bunaması ve benzeri ağır akıl ve ruh hastalıklarına müptela olması durumunda söz ve işlerinden dolayı hesaba çekilmeyeceği bilinen bir husustur.

Küfrün çeşitlerinden herhangi birisi ile imandan ayrılan kişi, sadece istiğfar ederek imana giremez. Bu ona fayda vermez, belki günahı daha da arttırır. Küfrüne sebep olan itikadı yanlışlığını anlayıp bunu düzeltmesi, sonra şehadet kelimesini kalbiyle tasdik ederek söylemesi ve bir daha o bozuk itikada dönmeyeceğine dair Cenab-ı Hak'ka söz vermesi gerekir.

Küfür üç kısımdır: Lafzi, fiili, itikadi.

Lafzi küfür: Allah'a, peygambere, dine, imana sövmek, (v.s.)

Fiili küfür: Kur'an-ı Kerim'i veya Kur'an-ı Kerim'den bir ayeti ya da Allah (c.c.)'ın ismi yazılı olan bir kağıdı bilerek pisliğe atmak.

İtikadi küfür: Allah (c.c.)'ı semada bilmek gibi, O'nu noksan sıfatlarla bilmek. (Allah (c.c.) mekansızdır) Melekleri Allah (c.c.)'ın kızları bilmek, v.s.

Gerek memleketimizde gerekse İslâm dünyasının pek çok yerinde, lakapları hoca, hatta şeyh olan çok kimse vardır ki, bunlar şirk ve küfür içindedirler. Bu yetmiyormuş gibi yanlarına gelen, kendilerine herhangi bir hastalığın tedavisi için müracaat eden zavallı Müslümanları da saptırıp, küfür çukuruna düşürürler.

Bu küfrün en önemli sebebi ise, gayba dair haber ve bilgi vermeleri, karşıdakilerin de buna inanmalarıdır.

PEYGAMBERLER GAYBI BİLİR Mİ?

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"De *ki: Eğer ben gaybı bilseydim, elbette çok hayır yapardım..."*

Gaybı cin ve hakikiler dahi şeyh bilemeyeceği gibi, Allah (c.c.)'ın elçisi olan peygamberlerin bile vahiy olmaksızın kendiliklerinden bilmeyecekleri Kur'an-ı Azimüşşan'da bildirilmiştir. Hanefi mezhebi alimleri, Hz. Peygamber (s.a.v.)in umumi olarak gaybı bildiğine inananları tekfir etmişlerdir. Şu Ayet-i kerime'ye kulak verelim;

"De ki, ben Allah'ın hazineleri yanımdadır diye size söylemiyorum, gaybı da bilmem..." (En'am:50)

"De ki, eğer gaybı bilseydim, elbet daha çok hayır yapardım.." (A'raf:188)

Görülüyor ki; kâinatın efendisi (s.a.v.) için dahi böyle bir itikada yer yokken, "bizim şeyh efendi bütün hallerimizi ve kalbimizden geçenleri bilir" diye inananlara, hatta cinci hocalardan gaybı soranlara ne demek lazım? Evet Cenab-ı Hak'kın peygamber olmayan salih kullarına ilhamları vardır. Kerametten bir şube olan bu ilahi ihsan sayesinde, bazı gizli bilgi ve sırlara aşinalık mümkündür. Ancak bu iş, hiçbir zaman umumî ve küllî manâda gaybı bilmek derecesinde ve vüs'atinde olamaz.

Bazı şeyhler vardır ki; görünüşte yanlış bir işleri yoktur. Müridlerine zikir yaptırırlar. Ancak ilimleri yoktur. Dinin zaruriyatını dahi bilmezler. Sorulduğunda da, kendi şeyhlerinden icazet aldıklarını söylerler. Halbuki Peygamber (s.a.v.), "Allah (c.c.) cahilden dost edinmez, eğer edinirse ona ilmi öğretir" buyuruyor. Bu şeyh taslaklarının çoğu Fatihayı doğru dürüst okumayı bilmez. Namazın farzlarını, vaciblerini ve sünnetlerini bilmez. Hatta Ehl-i Sünnet inanç ve akidesinden dahi haberleri yoktur. Bunlar şeyh olmak şöyle dursun, mürid bile olamazlar. Çünkü dinde zaruri olanı bilmek herkes üzerine farzdır. Ahmed Namık Cami hazretleri de ümmi idi. Fakat Allah (c.c.) onu dost ittihaz etti ve ona ilim öğretti. Üçyüz civarında eseri vardır. Hepsi ayet ve hadise dayalıdır. Hiçbir ilim ve hikmet sahibi ona itiraz etmemiştir. (Nefehatü'l üns, Molla Camii)

Allah (c.c.) kendisinden korkan ilim sahiplerini sever. Efendimiz (s.a.v.), *"Bîr alimin abide üstünlüğü, benim size olan üstünlüğüm gibidir."* buyurmuştur.

Bir peygamberin ashabından üstünlüğü, nasıl kıyas kabul etmezse alimin ilim sahibi olmayıp da sadece ibadet eden insana üstünlüğü de öylece kıyas kabul etmez.

Bir kimse şeyh midir, değil midir? Alay ve küçümseme olmaksızın imtihan etmek caizdir, uyanık olalım!

Şu satırları düşünerek okuyalım;

Nakşibendi Meşayıhından Şeyh Osman Sıraceddin'in bir arkadaşa yazdığı mektupta şöyle diyor: Bir insan mürşid olmadan o iddiada bulunursa insanların sapıtmasına doğru yoldan çıkmasına sebep olur.

RUHU'L - Furkan tefsirinde Hacı Mahmut Efendi Hazretleri bu mevzuyu şöyle izah etmiştir:

"Meşayih'ten bazısı buyurmuştur ki:

Nefsini temizlemeden, dünya ve ahiret meselelerini bilmeden sadece dünyevi menfaat için kendisinin irşat ve gönül ehli olduğunu iddia edenlerin azabı, Miraç gecesi Efendimizin (S.A.V.) makaslarla göğüslerini kesildiğini görüp te Cibril-i Emine sorduğunda, bunlar zinadan çocuk doğuran zaniye (zina edicilerdir dediği kadınların azabından kat kat fazla olacaktır. Delilsiz dava batıldır. Sahibi ise hem sapık hem saptırıcıdır. Asılsız iddiada bulunan, zina eden kadın gibidir. (Bu teşbih benzetmedir ki,

teşbihte hata yoktur.) Şöyle ki; zinadan meydana gelen bir çocuğun mürebbi (yetiştirici)si bulunmadığı gibi bu batıl sapık kişilere uyanlarda hakiki bir sahip bulamamışlardır. Bidat ehli olan (Ehli sünnet harici) bir kişiye uymak ancak bid'at ve ilhad (Zındıklık) meydana getirir." (C. 1 S. 531)

Tasavvuf ve Tarikatın özünü Seyyid Ahmed Rufai hazretlerinin sözleri daha açık anlatmaktadır. "El-Bürhannül-Müeyyed" isimli kitabında şöyle buyurmaktadır:

"Tarikat şeriatın aynıdır. Aralarındaki fark lafızdadır. Maddeten ve manen netice birdir. Şeriatın reddettiği her şey zındıklıktır. Efendiler... Ebu Yezid şöyle dedi. Haris böyle dedi, Hallaç şu sözlerde bulundu deniliyor, bu nasıl sözdür? Bu lakırdılardan önce İmam-ı Azam, imam Şafii, Imam-ı Malik Imam-ı Ahmed bunlar ne dedi, bunlara bakmalısınız. Kulluk işlerinizi bunların sözleri ile tashih etmelisiniz. Bundan sonra fazla sözler ile menfaatlenebilirsiniz. Ebu Yezid'in Ebu Haris'in sözleriyle bir şey çoğalıp azalmaz. Ama Şafii, Malik, Ahmed ve Numan'ın sözleri en güzel yollardır ilim ve amel ile Şeriatın temelini muhkem kıldıktan sonra ilim ve amelin kapalı olanlarına himmetinizi yürütünüz." (Muvvazah ilmi kelam, Ö. Nasuhi Bilmen)

Müslüman kardeşlerimizin ayağını kaydıran ikinci bir husus ise, gaybe dair verilen bilgiye inanmaktan başka, hastalık tedavisi hususunda yada kendince makbul bir gaye uğrunda sihre giden işler yaptırmalarıdır.

Sahtekâr üfürükçüler kendilerine müracaat eden Müslümanları yanlış bilgilerle aldattıktan başka, Kur'an-ı Kerim'i şeriatın cevaz verdiği şartlar dışında okumak ve yazmak, ya da büsbütün şirk kokan sözler ve tılsımlar istimal etmek gibi işlerle küfre sokuyorlar.

Bunlar arasında domuz yağına ayet okuyanlar, Kur'an yazılı kağıtları belden aşağıda taşıtanlar, hatta bu kağıtları helaya attıranlar var. Kan gibi necis mürekkeple muska yazanlar var. Yazılı materyale bevl ettirenler bile var. Bunlar hastalık tedavisi için de caiz olamaz, karı-kocayı birleştirmek için de... Yani hiçbir gaye bu çirkinliği meşru kılamaz, kaldı ki bu işlerden gerçek bir fayda gören de şimdiye kadar çıkmamıştır. Çünkü Cenab-ı Hak haramda şifa yaratmamıştır.

O halde, tedavisi gereken hastası, bulunması gereken kaybı, birleşmeleri gereken nikâhlı yakınları, evlenmesi gereken bekârı, açılması gereken ticareti ve rızkı, muvaffak olması gereken imtihanı ve kurtulması gereken düşmanı olan müslümanlar ne yapmalıdır?

Bunlar için kesinlikle fal baktırmak ve sihir yaptırmak gibi küfrü mucib işler yapılamaz. Başımıza gelen her olumsuz hadiselerde sihrin, cin uğramasının veya nazarın tesiri olmadığı ehline malumdur. Şunu iyice bilmek gerekir ki; hepsinin ilacı Kur'an-ı Kerim'dir. Bilhassa Fatiha, Ayet-el Kürsi, Ihlas, Felak ve Nas Sûreleridir.

Tabii ki, dinimizde maddî sebeplere tevessül etmekte vardır. Yani bir kısım hastalıklarda tabiblere nüracaat etmek gerekir. Ancak bu işleri çirkin bir ticarete vesile edenler, elbette

hastayı doktora göndermek yerine "sende şu var, bu var" diyerek oylamaya ve parasını almaya çalışırlar. Cenab-ı Hak hepimizi bu gibilerin şerrinden korusun ve kendi rızası istikametinde yaşamayı nasib etsin.

"Rabbimiz, bizim için senin öğrettiğinden başka im yoktur. Alim ve hakim olan şüphesiz sensin." (Bakara: 32)

V. BÖLÜM SARANIN VE CİNNİ HASTALIKLARIN HAKİKATİ VE İLACI

5.1- SARANIN HAKİKATİ

Sara, insanın aklının gitmesi ile hasıl olur ki; bayılan veya kendini kaybeden insan ne konuştuğunu, ne yaptığını bilmez. Bu da iki türlüdür:

1- Beyin damarlarında veya beyinde olan herhangi bir rahatsızlık sebebi iledir ki; bu tıbbîdir. Hastalığın şekli şöyledir. Hasta bayılır, ağzından köpük gelir, vücudu kasılır, bazen dilini ısırır, yüzünün rengi değişir, gözleri bir noktaya takılıp kalır. Bu hal, iki veya üç dakika, en fazla beş dakika sürer. Beyindeki rahatsızlığın fazla olması sebebi ile kasılma ve dişlerini sıkma olayı olmadan bu hastalık bir veya iki saatte sürebilir. Maalesef hastalık tıbbî olduğu halde doktorlar bu hastalığı tedavi etmekten acizdirler.

2- Bu bayılma türüne yakın bir cinni bayılma, yani cinlerin insanın vücuduna girerek bayıltması da vardır ki, aynen beyinden gelen bir rahatsızlık gibi olur. Onu gören doktor hastalığın beyinden olduğunu söyler. Fakat beyin filmi veya elektrosu çekildiğinde beyinde herhangi bir şey gözükmez. (Acziyetlerini de itiraf etmezler.)

Cinlerin, insanların vücutlarına girerek başka bayıltma usulleri de vardır ki, hasta bu bayılma türünde ya ölü gibi yatar yahut da çığlıklar atar. Bunlara ilerde misaller vereceğiz. Önce saranın bazı kısmının cinlerden olduğuna Kur'an ve hadisten delil verelim:

سورة البقرة (2) ص 47.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لاَ يَقُومُونَ إِلاَّ كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُواْ إِنَّمَا الْبَيْعُ

مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَن جَاءهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىَ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُوْلَـئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ {275

"Faiz yiyenler, ancak şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar." (Bakara: 275) imam Kurtubî, "bu ayet cinin insanı çarpıp saralattığına işarettir" buyuruyor.

Cinin insanın cesedine girmesi Allah'ın kitabı, Rasulüllah'ın sünneti, sahabeden bazıları ile Müslümanların imamları tarafından sabit olmuş, kabul edilmiş bir gerçektir.

Ümmü Eban, binti Elvazia'dan, o da babasından rivayet ediyor; "Babam, mecnun olan oğlunu veya kız kardeşinin oğlunu Rasulüllah'ın yanına götürdü ve "Ey Allah'ın Rasulü, yanımda oğlum veya kız kardeşimin oğlu var, size dua buyurmanız için getirdim" dedi. Bir şeyin üzerine binili olarak (deve veya at) elleri de bağlı olduğu halde getirdiler. Rasulüllah "onu bana iyice yaklaştırın, arkası benden tarafa olsun" buyurdu, dediğini yaptım. Rasulüllah elbisesinin arkasını yukarı kaldırdı ve onu vurmağa başladı. Elini o kadar kaldırıyordu ki, koltuğunun altı gözüküyordu.

Bu esnada "çık ey Allah'ın düşmanı" diyordu. Baktım çocuğun bakışları değişti, düzgün bir şekilde bakıyordu. Sonra Rasulüllah onu önüne oturttu, biraz su ile yüzünü mesh etti ve ona dua etti. Sonra ben ondan daha iyisini görmedim." (Ahmed, Ebu Davud)

Bu hadiste ihtiyaç ve zaruret esnasında cinni olan hastanın dövülmesine işaret vardır.

İmam-ı Ahmet'in Müsned'inde Yaleb, Mürre'den rivayet ediyor; "Rasulüllah ile bir seferde idik. Yolda 'jir çocuk ile oturan bir kadına rastladık. Kadın Peygamberimize, "bu çocuğuma bir bela isabet etti, günde kaç defa oluyor bilmiyorum" dedi. Peygamberimiz "Onu bana ver" buyurdu. Ben de onu Rasulüllah'a verdim. Çocuğun ağzını açtı ve onun ağzına üç defa nefes etti ve hakaretvari bir şekilde, "Ben Allah'ın kulu ve Rasulüyüm, sus ey Allah'ın düşmanı" dedi. Sonra çocuğu annesine verdi ve biz sefere devam edip gittik. Sonra geri döndüğümüzde kadın üç koyun ile duruyordu. Efendimiz çocuğun durumunu sordu. Kadın, "Seni hak olarak gönderen Allah'a yemin ederim ki çocuğun hiçbir şeyi kalmadı. Şimdi bu koyunları otlatıyor. Koyunların bir tanesini Rasulüllah'a hediye etti. Efendimiz de kabul buyurdular."

İbni Abbas (r.a.) rivayet ediyor: "Bir kadın oğlu ile Rasulüllah'ın yanına geldi ve "Ya Rasulüllah oğlumda cinlerden rahatsızlık var. Sabah akşam bizi rahatsız ediyor" dedi. Peygamberimiz çocuğu eli ile mesh etti ve ona dua etti. Çocuk kustu ve çocuğun ağzından bir köpek yavrusu çıktı ve kaçıp gitti."

Ata bin Ebiy Rebah'dan mervidir. "İbni Abbas bana dedi ki, "sana cennetlik bir kadın göstereyim mi?" Bende "Evet" dedim. Şu siyah kadındır. Rasulüllah'a geldi, "Ya Rasulüllah beni sara tutuyor ve açılıyorum, bana dua et." Rasulüllah "istersen dua edeyim, Allah sana afiyet versin, istersen sabr et karşılığında cenneti kazan" Kadın, "Ben sabrediyorum, dua edin üstüm açılmasın" dedi. Efendimiz dua etti. (Müslim bi şerhi Nevevi) Bu kadının sarası cinlerdendi.

Abdurrahman b. Ebu Leyla'dan o da babasından rivayet ediyor: "Biz Rasulüllah ile beraber oturuyorduk, bir Arabi geldi ve "Ya Rasulüllah benim kardeşim rahatsız" dedi. Efendimiz "rahatsızlığı nedir?" buyurdu. "Cinlendi" dedi. Efendimiz "git onu bana getir"

dedi. Gitti getirdi ve Peygamberimizin elleri arasın?, oturttu. Ben Peygamberimizin şu duayı okuduğunu işittim. Fatiha, Sûre-i Bakara'nın evvelinden dört ayet, Sûre-i Bakara'nın 163-164. ayetleri, Ayet-el Kürsi, Sûre-i Bakara'nın 285-286. ayetleri, Ali İmran'ın 18. ayeti, Araf Sûresi'nin 54. ayeti, Sûre-i Sarfat'ın 1'den 10'a kadar ayetleri, Sûre-i Haşr'ın sonu, Sûre-i Çin'in ilk üç ayeti, Ihlas, Felak ve Nas. Arabî bir şeyi kalmadı iyileşti" dedi. (Sünen-i İbni Mace)

İmam-ı Eş'ari, ehli sünnet vel cemaat makalelerinde dediler ki, "cin saralının bedenine girer." Allah'u Teâlâ'nın da ayette buyurduğu gibi; "Faiz yiyenler ancak şeytanın dokunup çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar. " (Bakara: 275)

Ahmed İbni Hanbel'in oğlu bir gün babasına, bazılarının cinin insan bedenine girdiğini inkâr ettiğini söyledi. Ahmed Ibni Hanbel, "Ey oğlum onlar dillerinin konuştuğunu yalanlıyorlar" dedi.

Taberi tefsirinde, Sûre-i Bakara'nın 275. ayeti için "sara ve cin çarpması" demektedir.

İmam Kurtubî ise saranın cinlerden olduğunu inkâr edip doktorluk olduğunu iddia edenler delidir demektedir.

Tabakalı Ashab-ı İmam-i Ahmed'de olduğu gibi, cin saralı olan kadının dilinden Imam-ı Ahmed'in gönderdiği tehditli habere "baş üstüne Ahmed isterse Irak'ı terk ederiz" dedi. Ahmet Ibni Hanbel'in arkadaşı Ebu Bekr'in nalını ile cariyenin yanına gittiğinde ise ona,"Ben bu cariyeden çıkmıyorum, sana itaat etmiyorum. O İbni Hanbel idi ki, Allah ve Rasulüne itaat ederdi, biz de ona itaat ile emr olunduk" sözü açık bir delildir ki, cin insanın içine girer.

Yukarıda verdiğimiz delillerden de anlaşıldığı gibi, cin insanın içine girer ve onu sara tutmasına sebep olur. Cinin başka bir şekilde daha insana musallat oluşu vardır ki, bu bazen çok açık alamet ile bilinir ki, sapasağlam bir insanın bir anda aklı gider mecnun oiur. Bunu bir misal ile açıklayalım:

18-19 yaşlarında bir kızı bana getirdiler. O gün hiçbir şeyi yokken mecnun olmuş. Ne konuştuğunu nerede olduğunu bilmiyor. Üzerine okudum. Cin içinden çıkar çıkmaz kız Allah (c.c.)'ın izni ile uykudan uyanır gibi kendine geldi.

Bir başka şekli daha vardı ki, cin insanın herhangi bir uzvuna girer ve orası devamlı ağrı ve sancı içinde olur. Doktorlara giderler doktorlar senin hiçbir şeyin yok deyip gönderir. Hatta bazen insanın ayaklarına girerler ve yürümez hale sokarlar. Böyle bir kız geldi, okuyunca cin içinden çıktı ve kız yürümeye başladı.

••• Sara hakkında tabibler ne diyor?

SARA (EPİLEPSİ)

Genellikle şuur kaybı ile birlikte olan ve nöbetlerle giden bir sinir sistemi hastalığıdır. Tıpta, **"epilepsi"** olarak bilinir. Bir sara nöbeti beyin fonksiyonunda kısa süreli bir bozukluk olarak tarif edilebilir. Bir grup beyin hücresi ani olarak elektrik deşarjı göstermekte ve nöbet ortaya çıkmaktadır. Nöbeti başlatan asıl sebebin sinir hücreleri arası akım geçişiyle vazifeli maddelerarası (nörotransmitterler) dengesizlik olduğu sanılmaktadır.

Sara, yaygın, (büyük nöbet ve küçük nöbet) veya fokal (kısmî nöbetler) olabilir. Yaygın nöbetlerde şuur kaybı vardır. Fokal nöbetlerde şuur, sinir sisteminin bazı mesafelerinde kalabilir. Anormal elektrik deşarjı beynin belli bir bölgesindedir. Ancak komşu bölgelere yayılıp, yaygın nöbete dönüşebilir.

Saranın bir kısmının sebebi bilinmez. Bunlar bilhassa çocuklukta başlar. İbni Sina, Kanun ismindeki tıp kitabında; sara hastalığını anlatırken cinden bahsetmektedir. Burada diyor ki; hastalıklara birçok maddeler sebep olduğu gibi, cinnin hâsıl ettiği hastalıklar da vardır ve meşhurdur. Sara hastalığının bir kısmı kafa içi hastalıklarından dolayıdır (kafa yaralanmaları, beyin tümörleri ve beyin damarları hastalıkları). Diğer bir kısım vakalar beyin dışı hastalıklara bağlıdır (kan şekeri azlığı, kanda üre artışı, kalb sektesi, bazı ilâçlar ve alkol alımı). Sara vakalarının % 6 kadarında da sebep titrek ışıktır. Bunların çoğuna da televizyon seyretmek sebep olur.

Büyük nöbet (Grand Mal):

Tonik-klonik nöbet de denen bu nöbet, halk arasında sara denince akla gelen nöbettir, herhangi bir yaşta başlayabilir. Büyük nöbet birçok safhadan meydana gelir. **Aura** denen ilk safhada hasta kaşıntı, koku, tat, mide ağrısı gibi bir his duyar. Böylece hasta nöbet geleceğini hissedebilir. Her zaman olmayabilir.Bundan sonra **tonik safha** başlar, hasta şuurunu kaybeder ve ayakta ise düşer. Bu düşmenin tedbirsiz olması, yâni düşerken kendini civarındaki ateş, su, uçurum gibi tehlikelerden veya hafif kazadan korunmaya kalkmaması, çok mühim bir hususiyettir. Hastanın bütün kasları aynı anda kasılır. Bu sebeple önce, bir çığlık duyulur. Hasta nefes alıp, veremez ve morarır. Ayrıca idrar ve dışkısını kaçırabilir, dilini ısırabilir. 30 saniye sonra derin bir nefes alır ve klonik safha başlar. Bu safhada kaslar bir kasılıp bir gevşediğinden vücutta silkinti hareketleri ortaya çıkar. Çene ve dil hareketleri sonucu tükürük köpük haline gelir. Bu safha da 30 saniye sürer ve sonra gevşeme safhası başlar ve hasta derin bir uykuya dalar. Görünüş komaya benzer ama hasta her an uyandırılabilir.

Küçük nöbet (Petit Mal):

Daha çok çocukluk çağında başlar. Ancak erişkinlikte de sürebilir, büyük nöbetlere yerini bırakabilir. Nöbete kısa süreli şuur kaybı eşlik eder. Bunların bir kısmında hasta tutulduğunda dik dik anlamsızca karşıya bakar. 10-15 saniye sürer ve gözden kaçabilir. 6-12 yaşında başlar. Bir kısmı daha nâdirdir ve kollarda ani hareketle belirli kısa süreli şuur kaybıyla kendini gösterir. Daha çok delikanlılık döneminde görülür. En az görülen

tipinde hasta aniden şuursuz olarak yere düşer; fakat, hemen şuur yerine gelir geri kalkar. Bu da 2-6 yaşlarında başlar.

Fokal (Parsiyel) nöbetler:

Genellikle hastalığın yeri, beynin temporal lobudur. Koku, tat, işitme, görme halusinasyonları, hafıza bozukluğu gibi belirtiler olur. Genellikle ruhi değişiklikler eşlik eder. Nöbet sırasında şuur genellikle bozulur ama kaybolmaz, irâde dışı ağız hareketleri, yalanma, yutkunma sık görülür. Psikiyatrik hastalıkları taklit eder görünümünde olabilir.

Fokal nöbetlerin bir kısmı da adım adım ilerler tarzdadır (Jacksonian Epilepsi). Bunda deşarj bir yerde başlamakta ve komşu yerlere yayılmaktadır. Meselâ, bu nöbet bir el parmağından başlar ve omuzda sona erer; hasta son vaziyette asker selâmı verir gibidir. Bu nöbette şuur kaybı olabilir de olmayabilir de. Bu hastaların bir kısmında nöbetin olduğu kısım felçli kalır (Tedd felci).

Teşhis: Kesin teşhis, nöbetin görülmesi ile konur. Ancak bu her zaman mümkün olmaz. Nöbetin tarifi yardımcı olabilir. Byin eletrosu (Bkz. Elekroense falografi) teşhis koydurursa da bazen nöbetler arasında normal olabilir. Teşhisten sonra sebebin ne olduğu önemlidir. Genç erişkinlerde aniden başlayan tipi, genellikle beyin tümörüne bağlıdır. Yaşlılarda ise beyin damarları hastalığına bağlıdır. Ayırım için kafa filmleri ve bilgisayarlı kesitli beyin tomografisi (ÇAT, BBT) gibi tetkikler yapılır.

Tedavi: Sosyal, psikolojik tedavi ve ilâçlarla yapılır. Çocuksa okula devam etmelidir. Erişkinler, ağır işlerde çalışmaktan kaçınmalıdır. Adlî açıdan hastalar araç kullanamaz. Nöbeti teşvik eden faktörlere (meselâ bir kısmında televizyon seyretmek bir kısmında ruhî sıkıntı tetik çekebilir) dikkat etmelidir. Nöbet sırasında hasta yaralanmaktan korunmalı ve genel olarak ateşli, keskin, sivri ve sert cisimlerden uzak tutulmalıdır.

Başlıca sara ilâçları; fenitoin, fenobartial, karba-mazepin, süksinitin ve diazepam gibi ilâçlardır. Hiltit veya şeytan tersi adındaki zamkı, sara hastası koklar-sa iyi olur. Asa foetide denilen bu zamk, esmer, pis kokulu reçine olup, antspasmodik olarak, yâni sinirleri teskin edici olarak Avrupa'da.toz, hap ve ihtikan şeklinde adele ve sinir gerginliğini gidermek için kullanılmaktadır.

Status epileptikus (Bitmeyen nöbet): Hiçbir iyileşme zamanı olmayan devamlı birnöbettir. Çabuk kontrol edilmezse hasta ölebilir. Tedavisi Gcil olup, öncelikle solunum yolları açık tutulur. En iyi ilâcı klonazepam'dır. (Sağlık ansiklopedisi)

5.2- CİN ÇARPAN İNSANDA UYKUDA OLAN RAHATSIZLIKLAR

1. Uzun zaman sağa sola döner uyuyamaz, iyice dinlendikten sonra uyur.

2. Sebepsiz yere devamlı üzülür ve gece boyu devamlı sıkılır.

3. Bazı insanları görür onlardan çok sıkılır, korkar bir yerden yardım bekler yardım da göremez.

4. Çok korkunç rüyalar görür.

5. Rüyasında kedi, köpek, kurt, tilki, aslan, inek, fare gibi hayvanlar görür.

6. Dişlerini sıkar.

7. Uykuda çok ağlar veya güler veya çığlık atar.

8. Uykuda ah vah eder.

9. Uykuda şuursuz olur, kalkıp yürür.

10. Yüksek bir yerden düşüyormuş gibi olur.

11. Kendisini kabirde, pis yerlerde, korkunç yollarda görür.

12. Garip insanlar görür, siyah, çok kısa boylu, çok uzun boylu.

13. Çizgi gibi çok garip şeyler görür.

CİN çarpan İnsanda uyanık İken OLAN RAHATSIZLIKLAR

1. Sebepsiz yere başı ağrır.

2. ibadet etmekte, Allah'ı zikr etmekte çok zorlanır.

3. Beyin yorgunluğu.

4. Kasılma ve sinirlenmek.

5. Tembellik

6. Herhangi bir uzvunda doktorların sebep bulamadığı bir ağrı ve sancı.

5.3- CİN ÇARPMASI (Bedenin içine Girmesi)

1. Cin bedenin tamamına girer. Bedende ağrı, sancı ve titreme olur.

2. Herhangi bir uzva girer. Kol, ayak ve dil gibi.

3. Uzun zamandır cesettedir.

4. Gelir, vurur ve gider, daima cesedde kalmaz.

Bu uykuda ve uyanık iken olan sebeplerin hiç birisi olmadan cinin varlığını, cesedde olduğunu şu şekilde anlarız.

Hastanın kulağına okumaya başlayınca cin içeride ise açık alametler gözükmeye başlar. Hastanın bayılması, çığlık atması, titremesi, elini gözlerine kapatması gibi.

5. HASTAYI TEDAVİ ETME PROGRAMI

1. TEDAVİ EDECEK KİŞİNİN SIFATLARI

1. Ehli sünnet akidesi olan, itikadında yanlışlık olmayan ve ehli sünnet akidesini iyi bilen birisi olması.

2. Yaşantısına da ona göre olması.

3. Allah (c.c.)'ın ayetlerinin cinlere tesir edeceğine inanması.

4. Cin ve şeytanın hallerini bilmesi.

5. Şeytanın insanı nereden vuracağını iyi bilmek. Hastanın içindeki, cin'e "çık bunun içinden" dediğinde, "sana itaat ediyorum ve senin kerametin olarak çıkıyorum" dediğinde, "Allah'a ve Rasulüne itaat etmiş olduğun halde çık" demek.

6. Okuyanın evli olması iyidir.

7. Allah (c.c)'dan korkmak ve takva sahibi olmak, ayak kayması olunca hemen tevbe ile telafi edip bir daha o hataya düşmemek.

8. Haramlardan son derece sakınmak.

9. Allah (c.c.)'ı çok zikredenlerden olmak. (Kâmil bir şeyhden vird almış ise onu ara vermeden yapmak.) Rasulüllah (s.a.v.)'in gösterdiği ölçüler ile ki, bu bir kale misalidir. O kaleye girince Allah (c.c.)'ın izni ile düşmandan emin olunur.

10. Halis niyetli olup, Allah (c.c.) için yapıp, şöhret ve mal sevgisinden uzak olmak.

11. insan, Allah (c.c.)'a yakın, şeytandan uzak olursa, edep, ahlak ve zikrini ziyade ederse, Allah (c.c.)'ın izni ile şeytanını mağlub eder, dolayısı ile hastanın şeytanına da da tesiri olur. insan bunlardan aciz olur, zikr, ahlak, ilim sahibi olmazsa zaten kendi nefsine ve şeytanına mağlub olur, kendi şeytanına mağlub olan başkasına nasıl galib olur?

12. Kâmil bir veliden izin alırsa iyi olur.

2. HASTA

1. Hasta huzurda olacak, arkasından kendi olmadan okunma olmaz. Eğer kadın ise beraberinde mahremi veya başka kadınlar olacak, güzel kapanmış olacak, açılmamaya çok dikkat edecek.

2. Hasta Allah (c.c.)'ı çok zikir edecek, beş vakit namazlarını kılacak, şarkı türkü dinlemeyecek, televizyon seyretmeyecek. Diğer haramlardan da elinden geldiği kadar kaçacak.

3. Okunma esnasında, evde resim (canlı resmi) olmayacak. Hasta deli veya baygın değilse abdestli olacak.

4. Üzerinde ayet ve Rasulüllah (s.a.v.)'den gelen dualar haricinde karalamasyon muskaları yakacak.

5. Okuma usulü şu şekilde yapılacak?

Peygamberimiz (s.a.v.)'in ilerde anlattığımız bir hastayı okuduğu tertip üzere okuyacak ki, o da şöyledir.

Hafif sesle;

1. Fatiha,

سورة الفاتحة (1) ص 1

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنَ الرَّحِيمِ {1} الحَمْدُ للهِ رَبِّ العَالَمِينَ {2} الرَّحْمنِ الرَّحِيم {3} مَالِكِ يَوْمِ الدِّين {4}

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ {5} اهدِنَــــا الصِّرَاطَ المُستَقِيمَ {6} صِرَاطَ الَّذِينَ أَنعَمتَ

عَلَيهِمْ غَيرِ المَغضُوبِ عَلَيهِمْ وَلاَ الضَّالِّينَ{7}

2. Sûre-i Bakara'nın ilk dört ayeti,

سورة البقرة (2) ص 2.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنَ الرَّحِيمِ

الم {1} ذَلِكَ الْكِتَابُ لاَ رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ {2} الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلاةَ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ {3} والَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ{4}

3. Sûre-i Bakara'nın 163-164. ayetleri,

وَإِلَـهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ {163} إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنزَلَ اللّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن مَّاء فَأَحْيَا بِهِ الأرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخِّرِ بَيْنَ السَّمَاء وَالأَرْضِ لآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ {164}

4. Ayet-el Kürsi,

اللّهُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ {255}

5. Sûre-i Bakara'nın 285-286. ayetleri,

آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ {285} لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ {286}

6. Ali İmran'ın 18. ayeti,

سورة آل عمران (3) ص 52

شَهِدَ اللّهُ أَنَّهُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ وَالْمَلاَئِكَةُ وَأُوْلُواْ الْعِلْمِ قَآئِمَاً بِالْقِسْطِ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ {18}

7. Araf Sûresi'nin 54. ayeti,

سورة الأعراف (7) ص 157

إِنَّ رَبَّكُمُ اللّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثاً وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلاَ لَهُ الْخَلْقُ وَالأَمْرُ تَبَارَكَ اللّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ {54}

8. Sûre-i Mü'minun'un son üç ayeti

سورة المؤمنون (23) ص 349

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ {116} وَمَن يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهاً آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ {117} وَقُل رَّبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ{118}

9. Saffat 1'den 10'a kadar,

سورة الصافات (37) ص 446

وَالصَّافَّاتِ صَفّاً {1} فَالزَّاجِرَاتِ زَجْراً {2} فَالتَّالِيَاتِ ذِكْراً {3} إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ {4} رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ {5} إِنَّا زَيَّنَّا السَّمَاء الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ {6} وَحِفْظاً مِّن كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ {7} لَا يَسَّمَّعُونَ إِلَى الْمَلَإِ الْأَعْلَى وَيُقْذَفُونَ مِن كُلِّ جَانِبٍ {8} دُحُوراً وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ {9} إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ {10}

10. Sûre-i Haşr'ın sonu,

سورة الحشر (59) ص 548

لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعاً مُّتَصَدِّعاً مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ{21} هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ {22} هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ{23} هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاء الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ {24}

11. Sûre-i Çin'in ilk üç ayeti,

سورة الجن (72) ص 572

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآناً عَجَباً {1} يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَن نُّشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَداً {2} وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَداً {3}

12. İhlas, Felak ve Nas Sûreleri okuyup, hastanın sağ kulağına üflenir.

سورة الإخلاص (112) ص 604

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ {1} اللَّهُ الصَّمَدُ {2} لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ {3} وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ {4}

سورة الفلق (113) ص 604

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ {1} مِن شَرِّ مَا خَلَقَ {2} وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ {3} وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي

الْعُقَدِ {4} وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ {5}

سورة الناس (114) ص 604

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ {1} مَلِكِ النَّاسِ {2} إِلَهِ النَّاسِ {3} مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ {4} الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ {5} مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ {6}

Ahmed b. Salih (r. aleyh) şöyle buyurdular: Bir cariye satın aldım. Cinler tarafından rahatsız edildi. Hastalandı. Ben de onu azad ettim. Sonra başka bir cariye satın aldım. O da evvelki gibi rahatsızlandı. Bir gün seccademin üzerinde otururken birden bir ses işittim başımı kaldırdım baktım bir kuş hayali bana selam verdi. Selamını aldım ve ona sen kimsin Allah, senden merhametini esirgemesin dedim. O da cevaben; "Ben cinlerdenim, ismim Ebu Zekeriyya. Senin cariyelerine isabet eden hastalıkların şifa bulması için dua öğretmeye geldim. O duayı okursan Allah (c.c.) şifa verir ve cariyelerin iyileşir." Kalemi aradım bulamadım. Cin bana hitaben "kalem Serîr'in altında" dedi. Ben

de kalemi ve kağıdı aldım söylediklerini yazdım. Sonra cariyelerime okudum ertesi hafta iyileştiler. Hangi hastaya bu duayı okudumsa Allah'ın izni ile iyileştiler."

الحَمْدُ للهِ الذي رَفعَ السَّماءَ وَوَضعَ الأرْضَ وَنَصَبَ الجبالَ وأرْسَلَ الرياحَ وَأظلَمَ اللَيلَ وأضاءَ النَّهارَ وخَلَقَ مَا يُرى ومَا لا يُرى ولَمْ يَحْتَج فيهِ إلى عَوْنِ أحَدٍ مِنْ خَلقِهِ سُبْحَانَكَ مَا أعْظمَ شَأنَكَ لِمَن تفكرُ في قدْرَتِكَ عَلوْتَ بعُلوِّكَ وَدَنَوْتَ بدُنُوِّكَ وقهرْتَ خَلقَكَ بسُلطانِكَ فالمعَادى لكَ مِنهُمْ النّارِ والمُذِلُّ لكَ نفسَهُ فِي الجَنَّةِ أمَرْتَ بِالدُعَاءِ وَتَكفلتَ بالإجابَةِ رَدَّ قضَائِكَ دُعَاءنَا اِسْتَجِبْ لنَا أنتَ القويُّ فليسَ أحدٌ أقوى مِنكَ أنتَ الرَحيمُ فليسَ أرْحَم مِنكَ رَحِمْتَ يَعْقوبَ فرَدَدْتَ عَليهِ بَصَرَهُ ورَحِمْتَ يُوسُفَ فنَجَّيتَهُ عَنِ الجُبِّ ورَحِمتَ أيُّوبَ فكشَفتَ عَنهُ البَلاءَاللهُمَّ إنيأسألكَ وَأرْغَبُ إليكَ فإنَّكَ خَيرُ مَسئوُلٍ بهِ كمَنْ سَألهُ مِنْكَ يا قاصِم الجَبَابرَةِ يا دَيَّانَ يَوْم الدِينُ يَا مَنْ يُحْيِي العِظَام وهِيَ رَمِيمٌ {يس78} نَصَبْتَ لخَلقِكَ أن يَمُرُّوا على أحَدْ من السَّيفِ وَأدَقِّ مِنَ الشَّعْرِ على جِسْرِ جَهَنَّم أنتَ اَبْتَليْتَ {فلانٌ أو فلانَة ابن أو بنت فلانٍ أو فلانَة} بهذِهِ الأوْجَاع وهذِهِ الرِيَاحِ وهذِهِ الأمْرَاض والأسْقام وأنتَ القدِيرُ على الذِهَابِ بهاَ يَا أرحَم الرَحِمينَ {وَمَثلُ الذِينَ كفرُوا كمَثلِ الذِي يَنْعِقُ بمَا لا يَسْمَعُ إلاّ دُعَاء وَنِدَاء صُمٌّ بُكمٌ عُمْيٌ فهُمْ لا يَعْقِلونَ{171البقرة}

- İmam-ı Gazali (R. Aleyeh) Havassul Kuran isimli kitabında bazı salihlerden nakl ederek buyuruyor ki; bir gece bir cariye kalkar ve bevl edilmeyecek bir yere bevl eder sonra onu sara tutar. Ve ona şu duayı okurlar. Sonra o cariye o hastalıktan kurtulur, bir daha hasta olmaz.

سورة يونس (10) ص 215.

قلْ أرَأيْتم مَّا أنزَلَ اللهُ لكم مِّن رِّزْقٍ فجَعَلتم مِّنْهُ حَرَاماً وَحَلالاً قلْ آللهُ أذِنَ لكمْ أمْ عَلى اللهِ تَفْتَرُونَ {59}

- Fakih ve Allah dostlarından olan Ahmed b. Musa b. Aciyl Saralılar'a şu ayeti okurdu ve hasta iyileşirdi bir daha hastalanmazdı.

سورة يونس (10) ص 215.

قلْ أرَأيْتم مَّا أنزَلَ اللهُ لكم مِّن رِّزْقٍ فجَعَلتم مِّنْهُ حَرَاماً وَحَلالاً قلْ آللهُ أذِنَ لكمْ أمْ عَلى اللهِ تَفْتَرُونَ {59}

- İmam-ı Suyuti hazretleri şöyle buyuruyor: Ulemadan bazılarının kitaplarında gördüm ki insan'ın içine girmiş olan cinni yakmak istediğin zaman sağ kulağına 7 defa ezan, 1 Fatiha, Felak ve Nas Surelerini okursan cin ateşte yanıyormuş gibi yanar.

- Cinlenmiş bir hastaya; bir bardak temiz suya Fatiha, Ayet-el Kürsi, 4 Ayet S. Cinn'in evvleinden okunur ve su hastanın yüzüne serpilirse Allah (c.c.)'ın izni ile şifa bulur. Bu su bir mekana serpilir ise oradaki cinler çıkar bir daha gelmez.

4. CİN HAZIRSA NASIL ANLARIZ?

Cin eğer hastanın içinde ise şu şekilde anlarız;

1. Cin bağırmaya başlar, sızlanır, hatta cinin durumuna göre hastanın dilinden konuşur.

2. Bazen cin ismini söyler.

3. Hasta sağa sola sert bir şekilde bakmaya başlar yahut elini gözlerine koyar.

4. Vücudu titremeye başlar, sağa sola döner.

5. Hasta bayılır ve cin hastanın dilinden konuşur.

5. CİNE ŞU SORULAR SORULUR:

1. Adın ne? Hangi dindensin?

2. Hastaya niçin girdin?

3. Senden başka cin var mı? Varsa kaç kişisiniz ve cesedin neresindesiniz?

4. Herhangi bir sihirbazın hadimi misiniz?

6. CİN MÜSLÜMAN İSE NASIL HAREKET EDİLİR?

1. Hastaya musallat oluşunun sebebi aşk ise, o cin Allah (c.c.)'in azabıyla korkutularak, bunun haram olduğuna inandırılır.

2. Zulümden ise yani üzerine bevl edilmiş veya sıcak su dökülmüş ise insanların cinleri göremediği dolayısıyle bunu kasıtlı olarak yapmadığı hatırlatılır.

3. Sebepsiz yere zulmetmek için girmiş ise bu da haramdır.

Eğer çıkarsa Allah (c.c.)'ın fazlına hamd edilir.

7. CESEDDEN ŞU ŞEKİLDE ÇIKARILIR

1. Çıkarken el ve ayak parmaklarından, yahut burun veya ağzından çıkarılır.

2. Çıkmadan evvel "Esselamu Aleyküm" demesini isteriz.

3. Kesinlikle göz, karın gibi yerlerden çıkmamasını tenbih ederiz.

4. Hasta kendine geldiği zaman, tekrar Kur'an-ı Kerim okuyarak hakikaten çıkıp çıkmadığını anlarız.

5. Cin çıktıktan sonra hasta uykudan uyanmış ve bayıldıktan sonra kendisine gelmiş gibi olur. Arkadaşlarımızdan çok kişi bu olaya şahit oldular.

8. CİN GAYRİMÜSLİM İSE NE YAPILIR?

1. Ona müslüman olması telkin edilir, müslüman olursa tevbe etmesini ve hastanın içinden çıkmasını isteriz. Çünkü hastanın içinde durmak hastaya zulümdür, zulüm ise haramdır.

2. İslamı kabul etmezse hastadan çıkması sert bir şeklide istenir. Allah (c.c.)'ın fazlı keremi ile çıkarsa çıkar, çıkmazsa hakaretvari bir şekilde dövülür ve çıkarılır. Eğer dövmek icab etmezse dövülmez.

3. Tedavi edenin dövme usulünü veya hastadan cini çıkarma usulünü iyi bilmesi gerekir, aksi takdirde cin hastaya eziyet eder.

4. Cin çıkmamakta ısrar ederse, hastaya Yasin, Ayet-el Kürsi, Sûre-i Cin, Saffat, Duhan, Sûre-i Haşr'ın sonu, Sûre-i Hümeze, İhlas, Felak ve Nas Sûreleri okunur. Çıkmak isterse (dönmek veya okumak suretiyle) bırakılır. Cin zayıf veya tecrübesiz olduğu için çıkamıyorsa Yasin okunur.

9. HASTAYI TEDAVİ EDERKEN RİAYET EDİLMESİ LAZIM OLAN ŞEYLER

1. Hastanın sağ kulağına Kur'an-ı Kerim okunur. Şifa niyetiyle, cin ile konuşmak niyetiyle değil.

2. Okuma esnasında hastanın başı döner, boğazı sıkılır. Daralır fakat cin konuşmaz. Dualar, birkaç defa okunur, cin hazır olmazsa hastaya şu talimat verilir:

a) Beş vakit namaz kılması, uyumadan önce ab-destli yatması tenbih edilir.

b) Sabah akşam "La havle vela kuvvete illa billah" okunur.

c) Her yaptığı işte besmele okunur.

d) Sabah, akşam, Yasin, Duhan, Cin sûreleri okunur, okuma bilmiyorsa okuyandan dinlenir.

e) Hastada cin varsa iyice zayıflayacaktır. Bir ay sonra zayıf ve zelil olduğu halde sana gelecektir.

f) Hastayı tedavi ederken evde ezan okumanın çok faidesi vardır.

Şu ayetler cine çok eziyet verir;

1 - Ayet-el Kürsi

2- Sûre-i Nisa: 167-173.

3- Sûre-i Maide: 23-24.

4- Sûre-i Enfal: 15,

5- Sûre-i Hicr: 16-17,

6- Sûre-i Isra: 110-111,

7- Sûre-i Enbiya: 70,

8- Sûre-i Hac: 19-20,

9- Sûre-i Furkan: 23,

10- Sûre-i Nur: 39,

11-Sûre-i Saffat: 98,

12- Sûre-i Gafir: 78,

13- Sûre-i Fussilet: 44,

14- Sûre-i Duhan: 43-50,

15- Sûre-i Ahkaf: 29-34,

Cin çok kuvvetli ve inatçı ise bu ayetler tekrarlanır. Bağırmaya başlar ve hastanın içine niçin girdiğini haber verir.

Bazen hastaya okumaya başlayınca hasta ağlamaya başlar. O zaman sihri çözmekte olan ayetler yedi defa okunur. Ağlama şiddetlenir ise hastalık sihirdendir. Sihri çözmekte okunacak ayetler şunladır:

1. Araf: 117-122,

2. Yusuf: 81-82,

3. Taha: 69,

Bazen cin "Senin kerametin olarak çıkıyorum. Senin gibi bir insan görmedik" der. O zaman cine "Ben Allah (c.c.)'ın zaif bir kuluyum. Allah (c.c.)'a ve Rasulü (s.a.v.)'e itaat edici olduğun halde çık" denir.

Bazen cin hastayı okuyanı tehdit eder veya ona söver. Tedavi eden nefsi için kızmayacak. Bu hal fazlalaşırsa hastaya birkaç tane vurabilir. Allah (c.c.)'ın izni ile sakinleşir. O zaman şu ayet okunur. "Muhakkak şeytanın hilesi zaiftir." (Nisa: 76)

Bazen cin çıkmak ister, fakat küçük olması ve tecrübesiz olması dolayısıyla çıkamaz. Tedavi edenden Yasin veya başka bir sûre okumasını ister yahut da ezan okumasını isterse istediği yapılır.

Bazen hastanın altın yüzük takmasını, kendisine horoz, tavuk kesilmesini veya buna benzer şeyler isterse kabul edilmez.

Ramazan ayında bir insana cin musallat olursa bu cin Müslüman'dır. "Ramazan ayında rahmet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır, şeytanlar bağlanır." (Müslim)

CİN ÇARPMIŞ OLAN HASTAYI TEDAVİ VE İÇİNDEKİ CİN'Nİ ÇIKARMA HUSUSUNDAKİ TECRÜBELERİM

1- Şu bir gerçektir ki, Cin çarpmış, ona musallat olmuş veya içine girmiş olan hastayı, cinlerin tasalutundan kurtarmakta en te'sirli yol ve dua Ayetel Kürsi'dir. Bu defalarca tecrübe edilmiştir.

سورة البقرة (2) ص 42

"اللّهُ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ {255}"

Ayetel Kürsiyi hangi müslüman samimi olarak okursa muhakkak te'sirini görür. Okuyanın "iman, takva, yakin ve Islamı yaşama seviyesine göre" bazan, insan 1 defa okuyunca hemen te'sir müşahade edilir. Bazan 7, bazan 17 bazan daha fazla, ihlası ve samimiyeti en düşük olan insan, cin musallat olan bir hastaya 313 defa Ayetel Kürsi okusa muhakkak ve muhakkak te'sir eder. Eğer hastada bir değişme olmamış ise Ayetel Kürsi'yi okuyan insan ya yanlış okuyordur yahut o hasta cinli değildir. Aksi takdirde muhakkak te'siri görülecektir.

Acizane tecrübelerimden biri de şudur ki, 1 tane Ayetel Kürsi okunur. Ayetin sonu ise 70 defa tekrarlanır. Bu minval üzere okumaya devam edilir. Te'sir bunda daha süratlidir.

Hastalar üzerinde yapılmış çok tecrübeler var ki burada misal vermeyi uygun görmedim. Önemli olan okuma usulünü ve şeklini bilmektir.

- Cin çarpmış olan hastanın alametlerini vermiştim. Bir hastada cin çarpmasında olan alametlerin tamamı var ise 313 defa Ayetel Kürsi mütaddid defalar da ayetin sonu okundu ise ve buna rağmen hastada değişme yok ise hasta Müslüman bir doktora gösterilir. Nasıl ki bir insanda şeker hastalığındaki belirtilerin tamamı olmasına rağmen hastalığı değişik olabilirse, cin çarpmış olan hastadaki tüm alametler olduğu halde hastalık sebebi başka olabilir. Hazinetül Esrar isimli kitaptan menkuldür ki; Hacı ibrahim Efendi bir kış günü arkadaşları ile beraber sefere çıkarlar. Kar yağar ve şiddetli rüzgar eser, yolu kaybederler ve yürümekten aciz kalırlar, İbrahim Efendi arkadaşlarına 1 Ayetel-Kürsi ve ayetin sonunu 70 defa tekrarlamaları için emir verir. Arkadaşları da bu minval üzere okumaya devam ederler. Her defasında ayetin sonuna gelince 70 defa tekrarlarlar arkadaşlarından birisi hadiseyi şöyle anlatıyor:

"Allah (c.c.)'ın yardımı ile kar ve fırtına olduğu halde güneş açtı etrafımıza yağıyor üzerimize düşmüyor ne zaman ki köye vasıl olduk. Köylü bizi görünce şaşırdı. Karlı ve fırtınalı bir havada uzak mesafeden geldiğimiz halde üzerimizde ıslaklık yok."

Şeyh Efendi (Hz.) şöyle dedi:

Herhangi bir isteğinizin husulü veya herhangi bir şerrin defi hakkında aciz kaldığınız zaman bu minval üzere Ayetel Kürsi okuyun o zaman matlup hasıl olur.

Bu verdiğim sayılar insanın ihlas ve samimiyeti nisbetinde te'siri muhakkaktır.

1 defa çok ihlas sahip olanlara mahsustur. 17 defa, 170 defa sıradan bir mü'min bu ayeti okursa muhakkak te'sirini görür. 313 defa Allah'ın izni ile kesindir bilhassa 3 gün bu sayıya dikat edilerek fazla noksan olmadan devam edilirse yüzde yüz te'sir gözükür...

Ayetel Kürsiyi yazmak ta te'sirlidir. Fakat okumak gibi elbette olmaz. Bir temiz kâğıda temiz mürekkeb ile 50 defa yazılırsa te'siri gözükür.

2- Cin üzerinde te'sirini müşahade ettiğim bir başka nokta sûre başlarındaki kesik harflerdir ki 29 yerde vardır. Sırası ile okunur. Elif, Lam, Mim'den başlanır. Nün da

bitirilir. Nun'a gelince tekrar, tekrar okunur. Eğer hastada cin varsa muhakkak tesiri gözükür. Kendini belli edecek bir alamet gösterir.

3- Hastaya musallat olan Çin'in hastanın üzerine gelmesi ve helak olması hususunda Sure-i Cin de de kafi tesir gözükmektedir. Şu sayılara göre okunursa te'sirin gözükmemesi imkansızdır. 41, 82, 103 Bu sayılar mücerrabatımızdandır.

(12)

4- Sure-i Mü'minûn'un son üç ayeti de sar'alının veya cinli herhangi bir hastanın cinninin helaki hususunda çok te'sirlidir. Hastaya bir saat tekrar, tekrar bu ayetler okunur ve biiznillah Cin helak olur. Abdullah b. Mesud (r.a.) saralı bir hastaya bu ayetleri okudu. Hasta kendine geldi. Efendimiz (s.a.v.) ne okudun diye sorunca Sure-i Mü'minûn'un son ayetlerini diye cevap verdi. Efendimiz (s.a.v.), "Bir insan şüphesiz inanarak bu ayetleri bir dağa okusa dağ parçalanır" buyurdu.

5- Sûre-i Zilzal.

Bu sûrenin bir mahaldeki cinni ve hasta üzerindeki cinni uzaklaştırma ve helak hususunda te'siri azim'dir.

Kafuru buhur yapıp hastaya koklatarak ve bu sure-i suratla okuyarak cin çıkarılır. Bir defa okumakla maksad hasıl olmazsa tekrarlanır.

Bir hastanın içine cin girmiş Hoca Efendi cinnin çıkmasını rica ederse de cin ''müslüman bir cinnim beni düşmanlarım kovaladılar, ben onlardan korktuğum için bunun içine girdim" demiş.

Hoca Cinne sormuş.

"Bir insanın içine cin girse o cinni çıkarmak için ne yapmak lazımdır?"

Cin cevap vermiş; kafur buhur yapılır ve Sure-i Zilzal süratle okunur, o zaman cin tehammül edemez ve kaçar.''

Hoca kafur buhur ederek bu hasta üzerinde denemiş ve o cin içinden kaçıp gitmiş. Bu da tecrübe ettiklerimizdendir.

6- Yasin-i Şerif okunması, tabağa yazılıp suyunun içilmesi ve yazılarak taşınması da tesirlidir. 41 defa okunursa muhakkak te'sir gözükür.

7- Es-Saffat suresinin de cinnin yanması hususundaki te'siri büyüktür, ilk on ayeti okunur. Ve 70 defa tekrarlanır, ilk gün hasta iyi olmazsa 3 gün devam edilir.

8- Sûre-i Buruc da yine cinnin yanması hususunda tesirlidir. Tamamı 21 defa okunur.

9- Tilkinin ödü, sar'ası tutup yatmakta olan bir kimsenin burnuna üfürülse daimi olarak hastalığı geçer. (Hayat-ül hayvan)

10- Tavuğun kursağından çıkan taş, sar'alı bir kimsenin üzerine asılsa hasta şifa bulur. (Hayat-ül hayvan) Bu ikisi tarafımdan tecrübe edilmedi.

10. HASTAYI TEDAVİ ETTİKTEN SONRA YAPILACAK İŞLER

1. Hastanın içinden cin çıktıktan sonra hastaya elden geldiği kadar dini bilgiler verilir. Allah (c.c.)'dan korkması tavsiye edilir.

2. Cinin bir müddet sonra hastanın üzerine dönmesi muhtemel olduğu için dikkatli olması gerekmektedir.

3. Beş vakit namaz kılması ve Kur'an okuması tavsiye edilir.

4. Yatmadan evvel abdestli olarak, Ayet-el Kürsi, Sûre-i Bakara'nın sonu ve Yasin okuması, okuma bilmiyorsa bilenden dinlemesi istenir.

5. Evinde canlı resmi bulundurmaması ikaz edilir.

6. Sabah namazından sonra, Yasin, Duhan ve Mearic sûrelerini okuması istenir.

7. Hasta kadın ise şer'i bir şekilde örtünmeye çok dikkat etmesi, giyebilirse çarşaf giymesi tavsiye edilir, çünkü çarşaf örtülerin en güzelidir.

8. Her işte besmele çekmelidir.

9. Sahih haberlerde gelen duaları da ihmal etmemelidir.

10. Kötü meclislerden ve kötü arkadaşlardan uzak durmalı.

11. Tek başına evde yatmamalıdır.

12. Sabah namazından sonra

"لا إلهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لهُ، لهُ المُلْكُ وَلهُ الحَمْدُ وَهُوَ على كلّ شَيْءٍ قدِيرٌ"

(100 defa) okuması istenir.

Hastanın tam bir şekilde Allah (c.c.)'a yönelmesi ve verilen tavsiyeleri yerine getirmesi lazımdır.

Önemli bir husus ise, cinli olan hastaya düşmanı olan cine karşı bir silah bir de o tetiği çekecek el lazımdır. Bunlar ise bir tanesi olmazsa maksat hasıl olmaz. Silah Rasulüllah (s.a.v.)den gelen dualardır. El, hastayı tedavi eden şahsın vasıflarını geride saydığımız insan olması lazımdır.

5.5- İnsanın cinlerden kendini koruması

1. Her zaman Allah (c.c.)'a sığınıp, Allah'a yönelmek, özellikle helaya, hamama ve benzeri yerlere girince "besmele" çekmek (cinlerin hasedinden korunmada geçecek)

2. Yılan, akrep, siyah köpek ve siyah kediye zarar vermemek. (Yılan, akrep, siyah köpek öldürülebilir, yaralı bırakmamak lazımdır.)

3. Kırlarda deliklere işememek.

4, Herde gelecek olan şer'i okuma usulleri ile insanın manevi kalenin içine girmesi.

Şeyhim Mahmud Efendi hazretlerinin bu fakire, hasta okumakta izin verirken söylemiş olduğu söz de, cinlerden korunmak, onların hile ve çarpmalarından emin olmak için temel esastır ki, o söz de şudur: "Sen İslam'ı muhafaza edersen İslam'da seni muhafaza eder."

Layık olmadığım halde efendimin yardımı ve bereketi ile Allah'u Teâlâ muhafaza etti ve ediyor. Allah (c.c.)'a sonsuz hamd'ü senalar olsun. Ayağımı ve bütün Müslümanların ayağını İslam yolunda sabit kılsın. (Amin)

5.6. HASTA TEDAVİ EDEN İLE ALAKALI MESELELER

1- Hasta tedavi eden insan İslam'ı bilir ve yaşar ise cin ona zarar veremez. Cinlere tazim ederek arkadaşlık kurmuş olup kendisine tedavi için gelen hastaların cinini öldürtüp veya cinlere hapsettirip eziyet edince, o cin veya annesi veya babası veya akrabası muhakkak ondan intikam almak isteyeceklerdir.

İslam'ı bilip o çizgide hareket edenlere gelince onların maksadı ne cin öldürmek ne de onlara eziyet verip zulmetmektir. Onların maksadı hastayı tedavidir. Hastayı tedavi ise Rasulüllah (s.a.v.)'ın sünnetlerindendir. Bu sebepledir ki, cinler bu tür insanlara zarar veremezler. Onlar bilir ki o insan adildir. Yahut da o insana zarar vermekten acizdirler.

İslâmî ölçülerde olmayıp, hastayı tedavi edene cinlerin verdikleri zarar, bazen anlaşılmaz. Gören ona cinlerin zarar vermediğini zanneder. Çünkü onda bir delilik yoktur, cin çarpmış insana da benzemez.Cinlerin onların dinine verdiği zarar aklına verdiği zarardan daha mühimdir. Cinler bu tür insanların ekserisini küfre, bir takımını da günah bataklığına sürüklemişlerdir. Onlardaki para ve şöhret sevgisi bu bataklıktan çıkmalarına mani olmaktadır. Cinler ifritlerden olup karşısındaki zayıf olunca ona eziyet edebilirler. O zaman tam bir tevazu ile Allah (c.c.)'a yönelip günahlardan tevbe ederek,

Ayet-el Kürsi, İhlas, Felak ve Nas Sûreleri okuyarak Allah (c.c.)'a dua edip, Allah (c.c.)'dan yardım istenir. Bu da bir cihaddır. Hatta büyük bir cihad. Çünkü kardeşini Allah (c.c.)'ın düşmanlarının zulmünden kurtarıyorsun. Uğraşman sonucu yine de başarı sağlanamıyorsa Allah (c.c.) kimseye gücünün yetmeyeceği yükü yüklemez.

2- Cini hastadan uzaklaştırmak ve o rahatsızlıktan kurtarmak için hastaya vurmak caizdir. Hadisi şerifte de anlatıldığı gibi Rasulüllah (s.a.v.) efendimiz bir hastaya şiddetli şekilde üç defa vurmuştur. Bu vuruşun cinler üzerinde çok tesiri görülmektedir. Hatta bazı alimler cin çıkmazsa ayaklarına üçyüz, dörtyüz defa vurulur demişlerdir. Vuranın vurma usulünü iyi bilmesi lazımdır. Hatta cin içinde mi, cine mi vuruyor, yoksa insana mı eziyet ediyor, onu iyi bilmesi lazım. Aksi takdirde insana eziyet etmiş olur. Cin insanın içinden çıktığında bu hastalar hiçbir ağrı ve sancı duymazlar.

Hasköy'den yaşlı bir kadın geldi, içinde cin vardı, içinden çıkmasını istediğim halde çıkmadı. Onu dövdüm, hasta kendine geldiğinde ağrı ve sancı gibi bir şey hatırlamıyordu.

3- Cinlerden ölenler de olsa, kendisini cinler çarpmış olan adamı cinlerin o zararından kurtarmak caizdir. Cinler hastanın içinden tehdit ile veya nasihat ile çıkarsa çıkarlar, çıkmazlarsa o hastaya zulmetmiş olurlar, insanın o mazlumu cinlerin zulmünden kurtarması müstehabtır. Allah (c.c.)'ın ve Rasulünün gösterdiği ölçüler dahilinde okumak veya tabağa yazarak suyunu içirmek sonucu cinler ölseler de bu yapılır. Sebepsiz yere cinler vasıtasıyla cinleri öldürtmek caiz değildir. Cinlere tazim gösterenlerin yaptığı gibi. Bu cin ister Müslüman ister kafir olsun, kişinin cinlerin öleceğini bilse bile kendini müdafaa edip meşru okumayı ya kendisi yapıp yada başkasına yaptırması lazımdır. Efendimiz (s.a.v.) *"Kim malı, canı veya dini için öldürülürse, o şehittir"* buyurmuştur. Malı uğruna ölen şehid olursa, aklı ve dini uğrunda o cin ile uğraşmak bunun gibidir, insan elinden geldiği kadarıyla bu konuda gayret gösterecektir.

4- Cin çarpmış olan insanı o tasalluttan kurtarmak, farz'ı kifayedir. insanın gücü yettiği kadarıyla nasıl "bu meşru mudur" denilebilir? Hatta bazıları "meşayıh böyle işlerle uğraşmaz" diyorlar. Bu söz hatadır. Hem de cahilane bir hata. Hiç ilim sahibi olan bir insan bu sözü söyler mi? insan Müslüman kardeşini aklı gitmiş mecnun olduğu halde nasıl yalnız bırakabilir? Hem de Allah (c.c.)'ın düşmanı olan şeytanın eline.

Efendimiz (s.a.v.) sahih bir hadiste, *"Müslüman Müslüman'ın kardeşidir. Onu düşmanına teslim etmez, ona zulüm de etmez"* buyurmuştur. Eğer bu işten aciz ise veya yapamıyorsa ehil olan başka bir insana gönderir veya götürür. Eğer onu tedavi etmeye gücü yetiyorsa, onun için ondan daha mühim bir iş yoktur. Bu iş meşru mudur? Bu amellerin en faziletlisidir, hatta enbiyanın ve evliyaullah'ın işidir. Îsa (a.s.) ve Efendimiz (s.a.v.)'in hastaları tedavi ettiği gibi.

5.7- KUR'AN-I KERİM İLE İLAÇ

(Allah (c.c.) şöyle buyuruyor. *De ki: "O, (Kur'an) inananlar için doğru yolu gösteren bir kılavuz ve*

(göğüslerdeki hastalıklara) şifadır." (Fussilet: 44)

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"Biz Kur'an'dan müminlere şifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz."

(İsra: 82)

Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur;

"ilaçların en hayırlısı Kur'an'dır." (İbni Mace).

Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur;

"Sizin için iki şeyde şifa vardır. Onlar da Kur'an ve baldır." (İbni Mace).)

Allah-u Teâlâ şöyle buyuruyor, "Biz Kur'an'dan mü'minlere şifa ve rahmet olan şeyler indiriyoruz." Kur'an-ı Kerim bütün dertlere ve hastalıklara devadır, ilaçtır. Bu hastalık ister kalbî, ister bedenî olsun bütün dünya ve ahiret hastalıklarının ve dertlerin devası ve ilacıdır. Hasta olan insan tedaviye niyet ettiği zaman tam bir kabul, sıdk-u sadakat ve Kur'an'ın kendisine şifa vereceğine ve tesirli olacağına inanarak tedaviye başlayacaktır.

Allah-u Teâlâ (c.c.), Kur'an-ı Kerim'inde: *"Biz Kur'an-ı bir dağa indirseydik, onu baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün"* buyurmaktadır. Kimin maddî ve manevî bir hastalığı varsa, o hastalıktan kurtulması, şifası veya hasta olmaması için Kur'an ona yol göstermiş, onu doğruya delalet etmiştir. "Kime Kur'an şifa olmadıysa (!) onun için şifa yoktur.

Hastanın tam itikad ile Kur'an ve Rasulüllah (s.a.v.)'den gelen duaların Allah (c.c.)'ın izni ile kendisine faide sağlayacağına ve şifa göreceğine inanması lazımdır. Okuyan ve okunan şunu iyi bilecek ki, okunan Kur'an ve dualar birer sebeptir. Şafie şifayı yaratan Allah'dır. Kur'an nurdur, kalplere şifadır, mü'minlerin hayatta ve kabirde olanlarına rahmettir. Allah (c.c.) manalarını hakkı ile anlamayı, emirlerine sımsıkı sarılmayı ve yasaklarından kaçmayı hepimize nasib etsin.

Kur'an'ın şifa olduğunu hemen hemen bütün Müslümanlar biliyor. Çoğu da Kur'an'ın şifasına şahid olmuşlardır.

5.8- cinin insanı çarpması ve içine girmesinin sebepleri

1- Cin insanlardan herhangi bir erkek veya kadına aşık olmuştur.

2- İnsan cine eziyet etmiştir. Ya bilmeyerek onların üzerine işemiştir, yahut sıcak su ile bir şekilde eziyet etmiştir.

3- Cinlerin zalimliğindendir. Hiç sebepsiz yere insanda şu zayıf halleri görünce musallat olurlar.

a) Çok şiddetli bir şekilde kızmak.

b) Çok şiddetli bir şekilde korkmak.

c) Çok şiddetli bir şeklide Allah (c.c.)'dan gafil olmak.

d) Çok şehvetli olmak.

5.3. CİN İNSANIN BEDENİNE NASIL GİRER VE NERESİNDE DURUR?

İbni Abbas (r.a.) "Cinler ateşin duman tarafından yaratılmışlardır" buyuruyor. Duman da insanın vücuduna rahatlıkla girebilmektedir. Sigara dumanının girdiği gibi. Ekseriyetle beyinde karar kılarlar ve oradan diğer uzuvlara kolay etki edebilir. Hastanın dilinden konuşan bazı cinler de beyinde olduklarını haber verirler. Beyne girip yerleştiği gibi, vücudun herhangi bir yerine de girip yerleşebilirler. Ağrı ve sancı yapabilirler. Bu ağrı ve sancı tıbbî de olabilir, cinnî de.

5.10- SİHRİN TEDAVİSİ

Öncelikle belirtmek gerekir ki, sihrin tedavisi caiz, hatta sevaptır. Sahih-i Buhari'de Katade (r.a.) buyuruyor ki: Said b. Museyyib'e "adamın birine sihir yapılmış, hanımı ile birlikte olamıyor, buna ilaç caiz midir?" diye sordum. "Bunda bir sakınca yok, siz iyi bir iş yapmak istiyorsunuz" dedi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e sihir yapıldığında, Felak ve Nas sûrelerinin nazil olması ve Cebrail'in (a.s.) Rasulullah'a okuması da, sihrin okunarak tedavi edrileceğinin delilidir.

Okumanın da mutlaka Kur'an-ı Kerim'den veya Rasulullah (s.a.v.)'den mervi dualarla olması gerekir. Ayrıca, bu duaların temiz bir mürekkep ile tabağa yazılıp suyunun içilmesi de caizdir. Nitekim, Said b. Cübeyr, Ibni Abbas'dan rivayet ediyor; "Bir kadın doğumda zorluk çekiyorsa, şu duayı yazarak içirilmelidir.

"بِسْمِ اللهِ الحَلِيمُ الكَرِيمُ سُبْحانَ اللَّهِ رَبِّ العَرْشِ العَظِيمِ، الحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ العالَمِينَ"

سورة النازعات (79) ص 584.

كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا {46}

سورة الأحقاف (46) ص 506.

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُوْلُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِل لَّهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ {35}

Sihrin tedavisi için okunacak 19 tertip aşağıya alınmıştır. Bunların herhangi biri ile tedavi, biiznillah mümkündür.

1) Hastaya 21 Yasin okunur. Her "mübin"de Yunus sûresinin 81. ayeti okunur nefes edilir.

2) Fatiha, Ayet-el Kürsi, Ihlas Felak ve Nas Sûreleri 70 adet okunur. Gerekirse buna üç gün devam olunur.

3) Tarık Sûresi tabağa yazılıp suyu içirilir.

4) Bir bardak suya 7 Fatiha, 7 Ayet-el Kürsi, 11 Ihlas sûresi, 11 Felak, 11 Nas okunur. Hastaya içirilir.

5) Hasta üzerine 7 Fatiha, 7 Ayet-el Kürsi, 7 kere Tevbe Sûresinin 126 ve 129. ayetleri, 7 kere Yunus Sûresi'nin 81. ayeti, 7 kere Kureyş Sûresi okunur.

6) Yunus Sûresinin 81. Ayeti 70 kere hasta üzerine okunur. Defne yaprağı buhur edilir. Gerekirse birkaç defa tekrarlanır.

7) Ihlas, Felak, Nas Sûreleri bir tabağa yazılır. Bu yazı yağmur suyu ile silinip hastaya içirilir.

8) Defne yaprağı birkaç gün tütsü olarak kullanılır. Bu şekilde de sihrin çözüldüğü vakidir.

9) 41 karabiber alınır, her biri üzerine 7 Ihlas sûresi okunur. Bu biberler hastaya tütsülenir.

10) Çözülmesinden aciz kalınmış sihirler için, büyük bir sahana Yasin-i Şerif temiz bir mürekkep ile yazılır. Şöyle ki;

a) Mübin'den sonra Fatiha

b) Mübin'den sonra Ayet-el Kürsi

c) Mübin'den sonra Hüvellahüllezi la ilahe illa hû, alimül gaybi veş-şehadeti

d) Mübin'den sonra Kâfirun Sûresi

e) Mübin'den sonra Ihlas Sûresi

f) Mübin'den sonra Felak Sûresi

g) Mübin'den sonra Nas sûresi, eklenecektir. Bu yazı bol miktarda su ile silinir. Hasta üç yudum içip gerisi ile banyo yapar. Sihir yedi yıllık olsa da bozulur.

11) Beyyine Sûresi tabağa yazılıp, suyu içilir.

12) Hasta üzerine 33 defa Fetih Sûresi okunur.

13) 7 Adet defne yaprağı alınıp, her birinin üzerine 1 Yasin okunur. Bu yapraklar bir bardak suda bir gün bekletilip hastaya içirilir.

14) Bir adet Yasin okunur. Her mübin'den sonra başa dönülerek ikmal edilir. Bu işlem 9 defa yapılıp hastaya nefes edilir.

15) Bir avuç üzerlik tohumu alınıp, suda iyice kaynatılır. Su süzülür. Bir tabağa Ayet-el Kürsi ile Felak ve Nas Sûreleri yazılır. Yazı bu su ile silinip hastaya içirilir.

16) Bir avuç nohut suya konularak 24 saat bekletilir. Büyük bir tabağa 25 Fatiha ve 25 Kadir Sûresi yazılır. Yazılar bu su ile silinir, hastaya içirilir.

17) Bakara Sûresinin tamamı hastaya 1 veya 3 defa okunur.

18) Ayet-el Kürsi ile Ihlas, Felak ve Nas Sûreleri bir tabağa yazılır. Bu yazı sedef otunun yeşilinin suyu ile silinir ve hastaya içirilir.

19) Bunların hiçbirinden fayda bulmayan hasta için, 10 tane Kur'an-ı kerim'i iyi okuyan çocuk bulunur. Şu ayetleri ve sûreleri aralarında paylaşarak hasta üzerine ve bir miktar suya okurlar. Bu hastaya içirilirse, sür biiznillah çözülür, cin de helak olur.

789 kere Besmele,

70 kere Fatiha,

41 kere Yasin,

2200-kere Felak ve Nas,

41 kere Cin Sûresi,

1 kere Fetih Sûresi,

1 kere Taha Sûresi.

HASED VE NAZAR

Haset bir insanın elindeki nimetin gitmesini temenni etmektir ki, bu şekilde düşünüp o insanın hakkında bazı hilelere teşebbüs etmektir. Bu şekli ile haramdır. Bu hali hased edenin hem kendisi için zararlı hem de olunan için zararlıdır. Bir hased daha vardır ki bu mubahtır. O da bir insan'ın elindeki nimetin gitmesini temenni etmeden aynı nimetin kendisinde de olmasını istemektir ki bu haram değil mubahtır. Buna gıbta da denir.

Efendimiz (S.A.V.) sahih bir hadis-i şerifte ancak iki şey hased edilir:

ALLAH (CC) bir insana mal vermiştir, o insan o malı gece gündüz infak eder. (fakir ve ihtiyaç sahiplerine dağıtır)

Bir insana da ALLAH (CC) ilim vermiştir. O insan da ilmi ile amel eder ve insanlara öğretir.

Bir hased daha vardır ki bu insan'ın iradesinden değildir. Bir kardeşini malından veya ilminden veya rütbesinden sebeb kıskanır. Fakat buna mani olamaz ve o kardeşinden o nimetin gitmesini de istemez. Bu düşüncenin kendinden gitmesi için de çok zorlanır. Hatta bu düşünce galebe çalınca o kardeşi için hayır dua'da bulunur. Bu da haram değildir. Belki de bu düşüncenin kendisinden gitmesi için nefsi ile mücadele etmesinden sebep sevab kazanır.

Hased ekseriyetle düşmanlık ve buğuz etmekten ve kendini büyük görmekten ve kendini beğenmekten doğar ki, bu kötü ahlak bir de rütbe sevgisindendir ki bir insan fazla methu sena edilince onun reis olmasını makam sahibi olmasını istemez veya olmuşsa elinden gitmesini ister.

Bir hased vardır ki insan kendisinden fazla sevildiği hürmet ve saygı gösterildiği için karşısındakini kıskanır.

Bir şeyh'in müridleri arasında olduğu gibi ki şeyh bir mürid'e fazla itibar eder ve onu severse onu kıskanırlar.

Yusuf (a.s.)'un kardeşleri arasında olduğu gibi.

Hased ayet ve hadis ile sabittir ve inkarın da yolu yoktur.

Kur'an'dan Deliller;

سورة البقرة (2) ص 17.

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّن بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّاراً حَسَداً مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُواْ وَاصْفَحُواْ حَتَّى يَأْتِيَ اللّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ{109}

1)- "Ehli kitaptan bir çokları, nefislerinden kaynaklanan hasedden dolayı sizi imanınızdan sonra, kafirler haline çevirmek isterler."

سورة النساء (4) ص 87.

أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم مُّلْكاً عَظِيماً {54}

2)- "Yoksa onlar, ALLAH (c.c.)'ın lütfundan verdiği şeyler için insanları çekemiyorlar mı?"

سورة القلم (68) ص 566.

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ {51} وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ {52}

3)- "Onlar: "Bizi çekemiyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir."

سورة القلم (68) ص 566.

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ {51} وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ {52}

4) "Hased ettiğinde hased edenlerin şerrinden" Kur'an-ı Kerim'de açık olarak dört yerde hased'den bahs edilmektedir.

Hased'in Sünnetten Delilleri:

1) Zübeyr Ibn-Avvam (r.a.)dan Efendimiz (S.A.V.) şöyle buyurdu: "Sizden önceki ümmetlerin hastalığı hased ve buğuzdur. Buğuz ise traş edicidir. Saçı traş değil dini traşdır. (Nasıl ki insan traş olunca saçları ondan gidiyor buğuz edince de dine imana söverek dinden çıkar.

"Canım kabza-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki, inanmadıkça cennet'e giremezsiniz. Sevişmedikçe inanamazsınız. Size bir şey haber vereyim mi ki onu yaptığınız zaman sevişesiniz. Selamı aranızda yayın." (Tirmizi, Ebu Davut, Ahmet)

2) Enes İbn-i Malik (R.A.)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; "Buğnzlaşmayın (kızmayın) hase-îleşrneyin, birbirinize sırt çevirmeyen ve kardeş olarak ALLAH'ın kuliarı

olun. Bir müslüman'a (DİN) kardeşini üç günden fazla terketmesi (onunla dargın durması) Helal olmaz." (BUHARI, MÜSLİM, TIRMIZI, EBU DAVUT)

3) Abdullah ibn-i Busr'den: Resulullah (S.A.V.) şöyle buyurdu; "Hased dedikodu ve kahinlik edenler benden değildir, ben de onlardan değilim." (KENZÜL-UMMAL)

4) Ebu Hureyre (r.a.)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; "Hased'den sakının, çünkü ateş odunu yediği gibi haset de sevapları yer. (EBU DAVUT, İBN-MACE)

Nazarın da hased ile alakası vardır, ve hased'ten doğar, insan hased ettiği zaman o içindeki kötü düşünceler gözleri vasıtasıyla hased olunan üzerinde etki eder. Bu da gözden çıkan zararlı ışınlardır ki tah-ribkardır. Canlı ve cansız eşyada tesirini gösterip tesir eder.

Nazar da ayet ve hadis ile sabittir ki inkarın yolu yoktur.

NAZAR'IN VARLIĞININ AYETTEN DELİLLERİ

سورة القلم (68) ص 566.

وَإِن يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ

لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ {51} وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ {52}

I) "Doğrusu o kafirler Kur'an'ı işittikleri vakit az kaisın gözleri ile seni devireceklerdi." (Kalem 51)

Fahreddin Razi ve Hazin'in beyanlarına göre Beni Esved kabilesinden gözünün değmesi ile meşhur kişileri müşrikler Resulullah'a baktırırlardı. Bu ayet bu hususta nazil olmuştur.

سورة يوسف (12) ص 243.

وَقَالَ يَا بَنِيَّ لاَ تَدْخُلُواْ مِن بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُواْ مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنكُم مِّنَ اللّهِ مِن شَيْءٍ إِنِ الْحُكْمُ إِلاَّ لِلّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ {67}

2) "Ve (Yakup (a.s.)) dedi ki oğullarım (Mısır'a) bir kapıdan girmeyin ayrı ayrı kapılardan girin ama ben (ne yapsam) ALLAH'ın takdir ettiği hiçbir şeyi sizden geri çeviremem. Hüküm yalnız ALLAH'ındır. Ben ona dayandım. Dayananlar da yalnız ona dayansınlar."

Yakup (AS) oğullarını Bünyamin ile beraber Mısır'a doğru yola çıkarmak için hazırladığında onlara hepsinin bîr kapıdan girmemelerini başka kapılardan girmelerini

emretti. Çünkü Yakup (a.s.) onlara göz değmesinden korkmuştur. Muhakkak ki göz değmesi haktır. Biniciyi atından düşürür.

Ama ben (ne yapsam) ALLAH'ın takdir ettiği hiçbir şeyi sizden geri çeviremem.

Yani bu sakındırma ALLAH'ın kader ve kazasını elbette geri çevirmez. Çünkü ALLAH bir şey dilerse ona karşı gelinmez ve engel olunmaz.

"HÜKÜM ALLAH'ındır. Ben ona dayandım, dayananlar da O'na dayansınlar."

SÜNNETTEN DELİLLER

1) Ebu Hüreyre (r.a.)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; "Nazar haktır." (Buhari. Müslim)

2) İbn-i Abbas (r.a.)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu;

"Eğer kaderi geçecek bir şey olsaydı nazar olurdu. Eğer nazar olduğunuzu anlarsanız gusl ediniz.'' (Müslim)

3) Aişe (R. anha)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu;

"Nazardan ALLAH'a sığının muhakkak nazar haktır." (Müslim)

4) Ebu Ümame ibn-i Sehl ibn-i Huneyf buyurdu ki; Amr b. Rabia, Sehl ibn-i Huneyf'i yıkanırken gördü vücudu çok hoşuna gitti. (Vücudu çok beyaz ve güzel cildi vardı.) Ve ona gözü değdi. Sehl oracıkta rahatsızlandı. Resulullah'a haber gönderildi ve denildi ki Sehl başını kaldıramıyor, Sehl'e yarayacak bir şey var mı? Resuiullah ona nazar değmiştir, kimden şüphe ediyorsunuz diye sordu. Amr b. Rabia'dan dediler. Onu çağırın buyurdu. Amr gelince ona çıkışarak sizden biriniz kardeşini öldürür. Gördüğünde niçin ALLAH mübarek etsin demedin buyurdu. Bunun üzerine amr yüzünü, ellerini, dirseklerini, topuklarını yanlarını ve izarının içini bir kapta yıkadı. Ve bu suyu Sehl'in üzerine döktü. Sehl kendine geldi. (Ahmed, İbn-i Mace, Nesei)

5) Ürnmü Seleme (r. anha) anlatıyor; Resulullah evinde yüzü sararmış bir cariye gördü. "Ve bunu çarpmışlar bunda göz değmesi var" buyurdu (Buhari)

6) Esma binti Umeys (R. anha) şöyle buyurdu;

"Ya Resulullah Cafer oğullarına nazar isabet ediyor. Onlara okuyayım mı?"

Efendimiz (s.a.v.); "Evet, ALLAH'ın takdirini geçecek bir şey oisaydı nazar olurdu" buyurdular. (Ahmet, Tirmizi, Nesei)

7) Cabir (r.a.)dan: Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu;

''Nazar insanı kabre sokar. Deveyi de kazan'a sokar (EbuNaim)

8} Cabir (r.a.)dan: Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu; "ALLAH'ın kaza ve kaderinden sonra ümmetimden ölenlerin ekserisi nazardandır." (Buhari)

9) Enes (r.a.)dan: Resulullah (s.a.v.) nazar, yılan, akrep gibi hayvanların sokmasında ve yan tarafta çıkan yaralardan dolayı hastayı okumaya izin verir-di. (Buhari, Müslim, Ebu Davud)

10) Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur;

"insan kardeşinde, kendi nefsinde ve mahnda bir acaiplik gördüğü zaman dua etsin çünkü nazar haktır." (İbn-i kesir)

11) "Efendimiz (s.a.v.) (HZ) Hasan ile Hüseyin'i okur ve ibrahim (a.s.) ismail (a.s.) ile İshak (a.s.)'ı böyle okurdu" buyurdu. (Ibn-i Kesir)

Bu delillerden anlaşılıyor ki;

a) Hased Kur'an ve sünnet ile sabit bilinen bir gerçektir.

b) Hased insandan olduğu gibi cinlerden de olabilir.

c) Hased etme bakımından gören iîe görmeyen müsavidir.

d) insan kendi nefsini malını ve evladını nazar eder.

e) Hasedin şerrinden ALLAH'a sığınmak lazımdır.

f) Hasedin şerrinden korunmak için ön tedbirler almak lazımdır.

HASEDİN SEBEPLERİ:

1)- DÜŞMANLIK VE BUĞUZ: ALLAH (CC) bu hususta Kur'an-ı Mecid'inde açık olarak beyan ediyor.

"Onlar sizinle karşılaştıkları zaman; inandık derler. Kendi başlarına kaldıklarında size karşı öfkeden parmaklarını ısırırlar. De ki; öfkenizden ölün, şüphesiz ALLAH göğüslerin özünü bilir."

2)- BÜYÜKLÜK: İlim, mal ve rütbe bakımından kendisinden üstün kimsenin olmasını istemez. Olursa hased eder, tahammül edemez. Belki kendisi kadar olmasına tahammül edebilir. Fakat kendisinden üstün olmasına tahammül edemez.

3)- KENDiNi BEĞENMEK: Kendisinden başkasını beğenmemek ki bu hal insanın küfre gitmesine dahi sebep olur. Şeytan kibri sebebi ile Allah'ın rahmetinden kovuldu. ALLAH (CC) şöyle buyuruyor; "(Şunu da) Hatırla ki, Biz Meleklere; Adem için secde edin demiştik ve onlar da secde etmişlerdi de ancak iblis (etmedi) ben bir çamur olarak yarattığın kişiye secde eder miyim? dedi."

4) ACAİB GÖRMEK: insanın yakın akrabası, arkadaşı veya tanıdığı bir kimsenin hiç ihtimal yokken birden alim, zengin veya mevki sahibi olduğunu görünce teaccübünden kıskanır, hased eder.

5) BİR ŞEYİN ELiNDEN GİTMESİNDEN KORKMAK: Bir hocanın talebesini kendisinden fazla sevmesinden veya kendisinden fazla onun gözüne girmesinden korkmak, Yusuf (a.s.)un kardeşleri arasında veya bir şeyhin müridleri arasında olan kıskançlık gibi.

6) REISLIK SEVGİSİ: Kendisinden başka kimseden söz edilmesini istemez, sadece kendisinden bahs edilmesini kendi ilminden kendi fenninden bahs edilmesini ister. Başkasının iyiliğinden bahs edilse üzülür kıskanır, başkasının kötülüğünden bahs edilse sevinir. Zamanında ondan üstün insan olduğunun söylenmesine tahammül edemez.

7) ÂDÎ NEFİSLİ OLMAK: Düşmanlık, buğz ve kendini büyük görmeden bütün arkadaşlarını iyiliklerinden dolayı kıskanır. Kimsenin iyi ameline, işine, parasına tahammül edemez kıskanır. Bu tür insana da halk arasında kıskanç denir.

HASEDDEN VE NAZARDAN KORUNMANIN İLACI

Enes (r.a.) rivayet ediyor;

a) Efendimiz (s. a. v.) "Kim acaib birşey gördüğünde, مـا شَـاءَ اللَّهُ لا قُوَّةَ إلاَّ بـاللَّهِ، derse ona zarar vermez"

b) Felak ve Nas Sûrelerini okumak.

c) Fatiha ve Ayet-el Kürsi'yi okuyana da cin ve insanın nazarı isabet etmez.

HASED VE NAZAR OLMUŞSA NASIL TEDAVi EDİLİR?

a) Eğer hased eden biliniyorsa elleri dirseklere kadar, yüzü, ayakları ve izarının altı yıkanır. Hased olunmuş kişi onunla banyo yapar.

b) Cinli hasta tedavisinde verdiğimiz dualar okunur.

c) Hz. Hasan ile Hüseyin rahatsızlanmıştı da, Cebrail (a.s.) Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e geldi ve Efendimizi hüzünlü buldu. Sebebini sorunca Efendimiz (s.a.v.)'i tasdik etti ve nazar haktır dedi ve bazı kelimeler öğreteyim onlarla oku dedi. Efendimiz (s.a.v.) "nedir onlar" dedi. Cebrail (a.s.)

كنز العمال للمتقي الهندي

"اللهم يا ذا السلطان العظيم ذا المن القديم ذا الرحمة الكريم وهي الكلمات التامات والدعوات المستجابات عاف الحسن والحسين من أنفس الجن وأعين الإنس"

diye okudu. Efendimiz (s.a.v.) öyle, okudu Hasan ile Hüseyin kalkıp oynamaya başladılar.

Efendimiz (s.a.v.) .buyuruyor ki; *"Bu sığınmakla yani bu kelimeleri okumakla Allah (c.c.)'a sığının, çünkü bunların misli yoktur."* (İbni Kesir, C. 4, S. 411).

d) Fatiha, İhlas, Felak ve Nas'ı okurdu. Hz. Aişe şöyle anlatıyor: Kendisi vefatından önce hastalandığında ben okudum ve onun eline nefes ettim. Kendi eliyle kendisini meshetmesi için, çünkü onun eli benim elimden çok büyük ve bereketlidir. (Sahih-i Müslim, Şerhi Nevevi)

insan nazardan korunmak için temime de takmaz. Temime nazarlık veya manası belli olmayan yazılara denir ki, takmak haramdır. Peygamberimiz (s.a.v.) "Temime takmak şirktir." buyurur, İmam-ı Ahmed, bu hadisin ravileri sikadır, yani kendine güvenilir zatlardır buyurdu. Bu konuda rukye bahsinde geniş izahat verdik.

Hz. Ali (r.a.)'dan rivayetle Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor,"Bismillah, helaya girdikleri zaman insanoğullarının avret yerleri ile cinlerin gözleri arasında perde olur." (Tirmizi, Ahmed)

Enes'in (r.a.) rivayet ettiği başka bir hadiste "insan elbisesini çıkardığı zaman "bismillah ellezi la ilahe illahu" demesi cinlerin insanın avret yerini görmemelerine sebep olur." buyuruimaktadır. (İbnüssunni)

"Bismillah-il hakim" insanın elbisesini çıkardığı zaman cinler ile kendisi arasına perde olur. (İbnüssuni, Taberanni)

İnsan helaya ve hamama girmeden duaları okur ve içerde okumaz. Ancak unutmuşsa dilini oynatmadan kalbinden okuyabilir.

İnsan Peygamberimiz (s.a.v.)'in bu tavsiyelerine uyar ve ona göre yaşarsa hem Efendimiz (s.a.v)'e ittiba ile sevap kazanır, hem cinlerin şerrinden kendini korur. Hem de gözükmesini istemediği avret yerini cinler görmez.

DAMARDA GELEN KANIN FAZLASINA CİNLER SEBEP OLUR

Kadının fercinden gelen fazla kanın sebebi cinlerdir. Doktorlar bunun sebebini ve ilacını bilmezler. Bazen sihirbaz kadına cinni musallat eder. Cin de kadından fazla kan gelmesine sebep olur. Bazen de cin kendiliğinden musallat olur. Cahş'ın kızı Hamme (r.a,) demiştir ki; "Peygambere (S.A.V.) geldim ve "Ey Allah'ın Rasulü benden fazla kan geliyor, namazdan, oruçtan da alıkoyuyor, ne buyurursun?" dedim. Efendimiz "pamuk kullanmayı tavsiye ederim, kanı durdurur" buyurdu. "Pamukla duracak gibi değil çok akıyor" deyince Peygamber (S.A.V.) "daha büyük bir bez parçası al" buyurdu. Ben "bu yetmez çok fazla geliyor" deyince Peygamber "sana iki tavsiyede bulunacağım ki, bunlardan herhangi birini tatbik ettiğin takdirde öbürüne lüzum kalmaz. Bunları

yapabilirsen sen bilirsin, ikisinden birini seçebilirsin. Bu devamlı kan gelme olayı şeytanın fışkırtmalarından bir fışkırtmadır" diyerek bana istiaze ile alakalı hükmü anlattı" (Ebu Davud, Tirmizi, Nesei)

Başka rivayette ise "damardan fışkıran bir kandır" buyurdu. Efendimiz (s.a.v.) başka hadislerinde *"Şeytan damarlarda gezer"* buyurmuştur, İşte bu damara vurduğu zaman kan fışkırır ki, insan bedenindeki fazla kanın akmasının sebebi de ekseriyetle şeytandandır. Şeytanın bu damardan fazla kan gelmesinde ihtisası vardır.

Sahir kendisi ile işbirliği yaptığı şeytanı kadına gönderir. Şeytan da kadından fazla kan gelmesine sebep olur ki, bu da kadının helak olmasına sebep olur. Cin kadının içine girer ve bu hastalığa sebep olur. Hastayı bu durumdan kurtarmak için cinni hastanın cesedinden çıkarmak lazımdır.

Bunun için de cin çarpmasında verdiğimiz dualar ve ibtal-i sihir ile alakalı ayetler hastaya ve suya okunur. Hasta o suyu içer Allah (c.c.)'ın izni ile şifa bulur. Bu kan bazen de insanın burnundan gelir ve durmak bilmez. Hatta bazıları kan kanserinin de cinlerden olduğunu söylemiştir. Eğer kan burundan fazla gelirse Hud Sûresi Ayet: 44 hastanın alnına yazıldığında Allah (c.c.)'ın izni ile kan kesilir. Cahillerin yaptığı gibi kanla yazılmaz. Çünkü kan necistir.

CİNLERİ EVDEN UZAKLAŞTIRMAK

Bazen evlerde cinler gözükerek veya sesleriyle, bazen de o ev halkına eziyet ederek rahatsız ederler. Hatta evin içine pislik dahi atarlar. Bunu gözümle bir evde müşahade ettim. Bazen evde beş kişilik yemek pişer sanki on kişi yermiş gibi hemen biter. Bazen de evde üç dört kişi olduğu halde sanki on kişi varmış gibi sesler çıkar.

Bu yukarıda saydığımız evler ya kimsesiz evlerdir ki, cinler orada mesken kurarlar, yahut da içindeki insanlar islam'ı yaşamadıkları için şeytan evin malından, evladından ve karısından istifade eder, ortak olur. Allah-u Teâlâ Kur'an'ı Mecid'inde *"Onlara mallarında ve evlatlarında ortak ol"* buyurmuştur, insan Islamdan uzaklaşınca bu ortaklık her zaman olabilir. Allah (c.c.)'a sığınırız.

Efendimiz (s.a.v.) *"Evlerinizi kabirlere (mezarlara) çevirmeyiniz" buyurmaktadır*^ Namaz kılınmayan, Kur'an okunmayan ev mezar gibi olmuştur. Bu eve şeytanlar da cinler de rahatça girip cirit atar. Böyle bir evden cinleri uzaklaştırmak istendiği zaman o cinlere evi terketmeleri için üç gün mühlet verilir. Evden gitmeleri ve ev halkından kimseye görünmemeleri istenir, eğer gitmezlerse bol miktarda su alınır, eller suyun içine konur ve ağız iyice suya yaklaştırılır. Okuma bitinceye kadar öyle durulur ve şu dualar okunur: Fatiha, Bakara (1-4), Bakara (255-257), Bakara (285-286), Al-i imran (18), A'raf (54), Müminun (113-118), Saffat (1-10), Haşr (21-24), Cin (1-37, Ihlas ve Muav-vezeteyn okunur ve suya üflenir. O su evin köşelerine serpilirse cinler Allah (c.c.)'ın izni ile evden çıkarlar. (Müslim)

OKUYUP ÜFLEMENİN CAİZ OLMASI

Avf b. Malik (r.a.) şöyle demiştir: "Cahiliye devrinde hastalara okurduk, bu sebeple Rasulüllah (s.a.v.)'e "ya Rasulallah okumak hakkında ne buyurursunuz?" diye sorduğumuzda, "okuduğunuz şeyleri okuyun bakayım" der, şirki ihtiva eden bir şey yoksa "bir mahzur yoktur" derdi. (Ebu Davud, Müslim)

Hz. Enes (r.a.)'dan, "Rasulüllah (s.a.v.), gözdeğmesinde yılan, akrep gibi hayvanların sokmasında ve yan tarafta çıkan yaralarda hastayı okumaya izin verdi." *(Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi)*

Yine başka bir hadiste, *"Kardeşine faydalı olabilen kimse bunu yapsın" buyurdular.* (Müslim)

Hz. Aişe (r.a.) anlatıyor: Rasulüllah (s.a.v.) hastalanınca, O'na Cebrail (a.s.) okur ve şöyle derdi: "Allah'ın adı ile sana okudum. Allah seni kurtarsın, her hastalığını iyileştirsin, her hasedcinin şerrinden ve her gözü olanın kem gözünden korusun" (Müslim)

Amr b. Şuayb, babasından o da dedesinden şöyle dediğini rivayet etmiştir:

"Efendimiz (s.a.v.) korku için şu duayı okumalarını öğretti,

سنن الترمذي للإمام الترمذي

عَن عَمْرو بنِ شُعيبٍ عَن أبيهِ عَن جدِّهِ أنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وسَلَّم قالَ:

"إذا فَزِعَ أحدُكُمْ في النَّوم فليقلْ أعُوذُ بكلماتِ اللَّهِ التَّامَّةِ من غَضَبهِ وعِقابهِ وشرِّ عبادِهِ، ومن هَمَزاتِ الشَّياطينِ وأنْ يحضُرُونِ فإنَّها لنْ تَضُرَّهُ" فكانَ عبدُ اللَّهِ بنُ عَمْرٍو يُلقنُها مَنْ بَلَغَ مِنْ وَلَدِهِ، ومن لَمْ يبلُغْ منهُمْ كتَبَها في صكٍّ ثُمَّ علَّقها في عُنُقِهِ".
هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيْبٌ.

İbni Ömer (r.a.) de küçük ve büyük çocuklarına bunu öğretti. Ibni Ömer (r.a.) bu duayı yazmış ve çocuğunun boynuna asmıştı. (Ebu Davud, Tirmizi, Hakim, Ahmed)

İbni Abbas (r.a.)'dan rivayet edildiğine göre; "Peygamberimiz (s.a.v.) Hz. Hasan ile Hüseyin'i okur ve şöyle derdi; "Şeytandan, her türlü zehirli hayvan ile günahkar gözden Allah'ın eksiksiz kelimeleri ile dua ederim" sonra,"babamız ibrahim (a.s.) de, ismail ile Ishak (a.s.)'a bu duayı okurdu" buyurdu. (Ebu Davud, Tirmizi)

Saranın cinlerden olup olmadığı hakkındaki bahisde de, efendimiz (s.a.v.)'in cinli hastaları tedavi ettiğini, sahabeden hastalara okuyanlar olduğunu, Ahmed Ibni Hanbel'in hikâyesini anlatmıştık ki, bunlar yeterli delillerdir.

Ehli sünnet alimlerinden hiç kimse, rukyeyi inkâr etmemiştir. Bu kadar deliller karşısında inkâr eden ancak cehaletinden inkâr etmektedir.

Hastalara ve delilere ve mecnunlara hem Rasulüllah (s.a.v), hem de ashabı okumuştur.

Harice b. Salt et-Temimi, amcasının şöyle dediğini rivayet ediyor; Peygamber (s.a.v.)'in yanından ayrılıp gelirken bir Arap mahallesine uğradık. Mahalle halkı "O zatın yanından hayırlı gelmekte olduğunuzu haber aldık. Biz de cinnet hastalığına tutulmuş biri vardır. Acaba sizde bir ilaç veya hastaya okuyacak birşey var mıdır?" diye sordular. Biz de "evet vardır" dedik. O cinni olan hastayı getirdiler, üçgün sabah akşam kendisine Fatiha'yı okudum. Her Fatiha'nın sonunda hastaya üfledim. Hasta bağını koparmış hayvan gibi dimdik oldu. Bunun üzerine bana bir ücret verdiler. "Hayır Rasulüllah'a st>runcaya kadar almam" dedim. Rasulüllah'a sorunca, "Al, ye. Allah'a yemin ederim ki, senden başkası batıl bir okuma neticesinde yerse de, sen hak olan bir şeyi okumak sebebi ile yemiş olacaksın" buyurdular. (Ebu Davud)

Ulema, ittifakla "kâhin ve arraf sınıfına giren cincilere verilen para haramdır" demişlerdir.

Abdullah Ibn Mesud (r.a.) saralının kulağına okudu ve üfledi, hasta kendine geldi. Peygamberimiz (s.a.v.) ona ne okuduğunu sordu, o da sûre-i Mü'minun'un sonunu okuduğunu söyledi. Efendimiz (s.a.v.) "Bir insan o ayetleri tam bir yakın ile dağa okusa, dağ parçalanır" buyurdu. (İbnüssünniy)

SİHİR, CİN ÇARPMASI VE DİĞER HASTAlıklardan korunma yolları ve ilaçları

a) Şeytanın şerrinden Allah (c.c.)'a sığınmak, Allah-u Teâlâ Kur'an'ında şöyle buyuruyor, *"Ne zaman şeytandan bir kötü düşünce seni dürtüklerse Allah'a sığın. Çünkü O işitendir, bilendir;"* başka bir ayette ise şöyle buyurmaktadır: *"Ve de ki: Rabbim şeytanların dürtüklemelerinden sana sığınırım ve onların yanımda bulunmalarından sana sığınırım."*

Efendimiz (s.a.v.) mescide girdiği zaman,

الأذكَارُ النَّوَويَّة للإمام النَّوَوي

70/2 وروينا عن عبد الله بن عمرو بن العاص

عنِ النبيّ صلى الله عليه وسلم أنه كان إذا دخل المسجد يقول: "أعُوذُ باللّه العَظِيم، وَبوَجهِهِ الكَريم، وسُلطانِهِ القديم، من الشّيْطانِ الرَّجيم. قالَ: أقط؟ قلت: نعم. قال: فإذا قال ذلكَ قالَ الشَّيْطانُ: حُفِظَ مِنّي سائِرَ اليَوْم" حديث حسن رواه أبو داود بإسناد جيد.

duasını okur ve şöyle buyurlardı. "Bu duayı okuyan için şeytan der ki,"O kimse günün diğer vakitlerinde de benim şerrimden muhafaza edilir." (EbuDavud)

insan her zaman, her yerde, herşeyden evvel Allah (c.c.)'a sığınıp yardım beklemelidir.

b) Ayet-el Kürsi'yi okumak

Ayet-el Kürsi cinlerin şerrinden korunmak için büyük bir kaledir.

Ebu Eyyub-i Ensari (r.a.)'nin bodruma benzer bir yeri vadi. Hurmalarını orada tutardı. Cinlerin gül denilenlerinden biri gelir oradan hurma aşırırdı. Ebu Eyyub bunu Peygamber (s.a.v.)'e şikayet etti. Peygamberimiz (s.a.v.) "Git ve cini gördüğün zaman Allah'ın adı ile Rasulüllah'a git de" dedi. Ebu Eyyub geldi ve cini yakaladı. Fakat cin bir daha gelmeyeceğine yemin ettiği için salıverdi. Sonra Rasulüllah (s.a.v.)'ın yanına geldi. Rasulüllah "yakaladığın esiri ne yaptın?" diye sordu. Eyyub (r.a.) "bir daha gelmeyeceğine yemin etti" dedi. Rasulüllah (s.a.v.),"Yalan söylemiş, yine gelecektir" dedi. Gerçekten ikinci defa geldi, yine Ebu Eyyub kendisini yakaladı, tekrar gelmeyeceğine yemin edince salıverdi. Ebu Eyyub Rasulüllah (s.a.v)'ın yanına geldi. Rasulüllah (s.a.v.), "yalan söylemiş, yine gelecektir" dedi. Üçüncü defa gelince, Ebu Eyyub yakalayıp ona dedi ki, "Seni artık Rasulüllah'ın yanına götürünceye kadar bırakmam" bunun üzerime cin,"sana bir şey hatırlatacağım, evinde Ayet-el Kürsiyi oku. Ne cin ne de şeytan sana yaklaşmaz" dedi. Ebu Eyyub tek başına Resulüllah'ın yanına geldi. Rasulüllah (s.a.v.) Ebu Eyyub'a "Yakaladığın esiri ne yaptın?" diye sordu. Ebu Eyyub hadiseyi anlattı. Efendimiz (s.a.v.), "yalancı olduğu halde bu sefer doğru konuşmuş" buyurdular. (Tirmizi, Buhari)

Ebu Hureyre (r.a.)'den: "Peygamberimiz (s.a.v.), her şeyin bir zirvesi vardır. Kur'an'ın zirvesi Bakara Süresidir", buyurdu. Orada Kur'an ayetlerinin baştacı, efendisi olan bir ayet vardır, o da Ayet-el Kürsi'dir." (Tirmizi)

Bir başka hadisi şerifte "Sûre-i Bakara'da Kur'an'ın baştacı, efendisi vardır. Hangi evde okunursa şeytan o evden çıkar, o da Ayet-el Kürsi'dir." (Hakim)

insan tam bir teslimiyetle Ayet-el Kürsi okursa, şeytan ona yaklaşmaz, yaptığı hileleri bozulur. Cinin hastadan uzaklaşmasında bilhassa son ayetin fazla tekrarlanmasının uzaklaşmasında çok tesiri vardır. Defalarca denenmiştir. Şeytanın arkadaşlarına keşfettirdiği batıl meseleler Ayet-el Kürsi okuyarak engellenir.

Bunlar şeytanın dostlarının kulağına fısıldadığı bazı haberlerdir. Kur'an dili ile "şeytanlar arkadaşlarına vahy ederler." Bazı cahiller de bunları evliya zannederler.

c) Sûre-i Bakara'nın sonunu (Amener Rasulu) okumak.

Ebu Mesud (r.a.)dan; Efendimiz (s.a.v.) Bakara sûresinin sonunda iki ayet vardır ki, kim onları bir gece okursa, bunlar ona kâfi gelirler. Kötülük ve şerri def ederler" buyurmuştur. (Buhari, Müslim, Ebu Davud, Tirmizi)

Peygamberimiz (s.a.v.) "Allah-u Teâlâ bana arşın altındaki hazineden, Sûre-i Bakara'nın sonundaki iki ayeti verdi, onu öğrenin, kadınlarınıza ve çocuklarınıza da öğretin, çünkü o ayetler, hem namazdır, hem kıraatdır, hem duadır" buyurmuştur. (Hakim)

Numan b. Beşir (r.a.)'dan; Efendimiz (s.a.v.) "Allah Teâlâ , yer ve gökleri yaratmadan bin sene önce bir kitap yazdı. O kitaptanBakara Sûresi'nin sonunu teşkil eden iki ayet gönderdi ki, bunlar bir evde üç gece okunsun da şeytan o eve yaklaşsın, mümkün değildir." buyurdu. (Tirmizi)

d) İhlas ve Muavvezeteyn'i okumak

Abdullah Ibn Habiyb (r.a.)'den: Efendimiz (s.a.v.), "Sabahladığın zaman ve akşamladığın zaman, Ihlas, Felak ve Nas Sûrelerini oku, bunlar sana herşey için kâfi gelir" buyurmuştur. (Ahmet, Tirmizi, Nesei)

Ukbe (r.a.)'de "Peygamberimiz (s.a.v.)'in "Ey Ukbe, sana iki hayırlı sûreyi öğreteyim mi? Ki, yattığında ve kalktığında oku. Allah'tan herhangi birşey isteyen veya herhangi birşeyden Allah'a sığınan, bunlar gibi bir şeyi Allah'dan isteyemez ve Allah'a sığmamaz." dediğini rivayet etmektedir. (Nesei, Hakim)

e) Huşu içinde Allah (c.c.)'ı zikir etmek

Allah-u Teâlâ Kur'an'ı Kerim'de, çok yerde Kendini zikretmekten bahsediyor. Hatta düşman ile karşılaşınca sebat ederek, Allah'ı çok zikredin buyuruyor. Evet savaşta, cephede dahi Allah'ı çok zikir etmek...

insanın nefis ve şeytan düşmanından da muhafaza olması için Allah (c.c.)'ı çok zikretmesi lazımdır. Zikir öyle bir muhkem kaledir ki; içine giren düşmanından emin olur. O zikirde dilin söylediğini düşünerek ve Allah (c.c.)'ın seni gördüğünü bilerek (sen Allah (c.c.)'ı göremezsin fakat sanki görüyormuş gibi huzur ve huşu içinde) dünya düşüncesi ve hislerinden soyularak olmalı ki, bu zikri yapmaya gücü yeten insan yüzdeyüz tesirini görür.

Ebu Hureyre (r.a.)'dan: Peygamberimiz (s.a.v.) buyuruyor ki, "Her kim, günde yüz defa (37)

"لا إلهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لا شَرِيكَ لهُ، لهُ المُلْكُ وَلهُ الحَمْدُ وَهُوَ على كُلّ شَيْءٍ قدِيرٌ"

okursa on köle azad etmiş gibi mükafat alır. Onun için yüz sevap yazılır. Ondan yüz günah silinir. O gün akşama kadar şeytanın şerrinden korunması için siper olur ve hiç kimse bu zikri çekenden daha faziletli bir zikr yapamaz Ancak bu zikri daha çok okuyan müstesnadır". (Buhari, Müslim)

Enes (r.a.)'den; Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurdu; "Her kim evinden çıtığı zaman "بسم اللَّهِ توكّلتُ عَلى اللَّهِ لا حولَ ولا قوَّةَ إلاّ باللَّهِ" derse onu kifayet olur, (Bu sana yeter denilir) muhafaza olunur, hidayet olunur ve şeytan o kimseden uzaklaşır. Şeytan; kifayet olunan, hidayet olunan ve muhafaza olunan kişiye senin musallat olma yolun yoktur der". (Ebu Davud, Tirmizi, Nesei)

Kaab (r.a.)'dan; "insan evinden çıktığı zaman (38) **"Bismillah"** derse bir melek ona hidayet olundun der. **"Tevekeltü alallah"** derse melek kifayet olundun (bu sana kafidir) der, **"La havle vela kuvvet illa billah"** derse muhafaza olundun der"

Şeytanlardan bazıları bazılarına "geri dönün buna sizin yolunuz yok (musallat olamazsınız) nasıl siz kifayet olunan, hidayet olunana ve muhafaza olunana yol bulabilirsiniz." der.

Enes (r.a.)'den: "Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor; "insan yatağına oturduğunda Fatiha ve İhlas okursa (besmele ile) insan ve cin şerrinden ve bütün serlerden emin olur." (EL-Bezzâz)

Islama giren muhkem bir kaleye girmiştir. İslami yaşayan ve Allah (c.c.)'ı zikr eden kalelerin en muhkemine girmiştir ki, şeytanın ve adamlarının onun üzerinde saltanatı yoktur. Onlar emniyet içindedirler. Allah-u Teâlâ Kur'an'ında şöyle haber veriyor. "Benim halis kullarıma karşı senin bir gücün yoktur. Ancak sana uyan azgınları (azdırabilirsin sen)" (Hicr-42)

Eğer insan Allah (c.c.)'ın zikrini terk eder, gafil olursa, şeytan ona yakın olur. Şu ayet buna delildir: *"Kim Rahman'ın (Allah'ın) zikrini görmemezlikten gelirse ona bir şeytanı sardırırız. Artık o, onun yakın arkadaşıdır (yanından ayrılmaz, ona sürekli olarak kötülükler telkin eder)"* (Zuhruf:36)

"Allah'tan korkanlar, kendilerine şeytandan gelen bir vesvese dokunduğu zaman (Allah'ın emir ve yasaklarını) hatırlarlar, hemen (gerçeği) görürler." (Araf: 201)

"Şeytanın kardeşlerine gelince, (şeytanlar) onları azgınlığa sürüklerler, sonra yakalarını bırakmazlar." (Araf: 202)

Dua ve zikr müslüman için gece gündüz her zaman lazımdır.

f) Abdest ve Namaz

Bu ikisi insanı en çok muhafaza eden vecibelerdir. Özellikle kızgınlık anında.

Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyorlar: *"Kızmak şeytandandır; şeytan ateşten yaratılmıştır, ateşi ancak* su *söndürür. Sizden biriniz kızdığı zaman abdest alsın.* (EbuDavud)

g) Ayet-el kürsi ile Sûre-i Gafir'in (Mü'min Sûresi) evvelini okumak

سورة غافر (40) ص 467.

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيم

حم {1} تَنزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ {2} غَافِرِ الذَّنبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ {3}

Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyorlar; *"Her kim Ayet-el Kürsi ile* Sure-/ *Gafir'in evvelinden üç ayetini (elmasir'e kadar) sabah okursa, akşama kadar bu ikisi onu muhafaza eder. Akşam okursa sabaha kadar muhafaza* eder." (Tirmizi)

h) Boyun kırıklığı ile Allah (c.c.)'e dua etmek Dua ibadettir, Allah'u Teâlâ kuiun kendisine yalvarmasını, ondan istemesini sever ve dua edenin duasını kabul eder. Şu ayet te buna delildir: "Kullarım sana benden sorarlarsa (söyle) "ben (onlara) yakınım (bütün hallerini bilir, görür ve söylediklerini işitirim) bana dua edince dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da bana karşılık versinler (benim çağrıma uysunlar), bana inansınlar ki doğru yolu bu-lalar." (Bakara: 186)

insanın tevazulu olup, muhtaç olduğunu bilerek Allah (c.c.)'m fazlı kereminden istemesi bir ibadettir. *'Dua ibadetin özüdür''* Allah-u Teâlâ Kur'an-ı Ke-rim'inde "Duanız olmasaydı ne ehemmiyetiniz olurdu?" buyurmakla çok dua edip yalvaranın mühim bir insan, dua etmeyenin ise ehemmiyetsiz insan olduğunu anlatmaktadır. Efendimiz (s.a.v.) *"Acele etmediğiniz takdirde duanız kabul olunur"* buyurunca ''acele etmek nedir?'' diye sorulduğunda, "dua ettim kabul olmadı, demektir" buyurdu.

Şu da gerçektir ki; haram yiyenin duası kabul olunmaz.

ı) Şeytanın hazır olduğu meclislerden uzak durmak; ki onlardan bazıları şunlardır.

a.a.) Harama bakmak,

b.b.) Gıybet ve fısk meclisi

c.c.) Kendini beğenmek ve gurur,

d.d) Kötü insanlarla ünsiyet.

a.a.) Harama Bakmak.

Efendimiz (s.a.v.) "Yabancı bir kadına bakmak, şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Kim Allah'tan korktuğu için gözlerini yumar, bakmazsa Allah ona imanın tadını kalbinde tattırır" buyurmuştur. (Cami-ul-Kabir-i Süyuti)

Başka rivayette, *"Yabancı bir kadının yasak olan yerine bakmak, şeytanın zehirli oklarından bir oktur. Kim ondan gözünü çevirirse Allah ona ibadet yapmayı rızık olarak verir, o insan da ibadetin lezzetini bulur.*"

b.b.) Gıybet

Gıybet, kötü meclis ve müslümanlara kötü zan, başkalarının ayıplarını araştırmak, laf götürüp getirmek; haram ve en kötü işlerdendir. Gıybet edilen yer şeytanın beğendiği ve hazır olduğu yerdir, insan konuştuğu kelimeye çok dikkat edip, lehine mi, aleyhine mi olduğunu iyice anladıktan sonra konuşmalıdır.

Allah (c.c.)'ın şu kelamını daima hatırlamalıdır: "insan, hiçbir söz söylemez ki, yanında (onu) gözetlemeyen, dediklerini zaptetmeyen (bir melek) bulunmasın."

Allahu Teâlâ, Sure-i Hucurat'ta bize ahlak kaidelerini öğretiyor ve müslümanların gıybetini etmememizi ve onlara su'i zan etmememizi anlatıyor ve şöyle buyuruyor: *"Ey insanlar, bir topluluk (diğer) bir toplulukla alay etmesin, belki (alay ettikleri kimseler) kendilerinden iyidirler. Birbirinizde kusur aramayın, birbirinizi kötü lakaplarla çağırmayın, inandıktan sonra, kötü adla çağırmak ne kötü şeydir. Kim tevbe etmezse işte onlar zalimdirler."* (Hucurat: 11)

سورة الحجرات (49) ص 517.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيراً مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضاً أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتاً فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ {12}

"Ey *inananlar! Zandan çok sakının zira zannın bir kısmı günahtır, birbirinizin gizli şeylerin iaraştırmayın, biriniz diğerini arkasından çekiştirmesin. Biriniz ölmüş kardeşinin etini yemeyi sever mi? işte bundan iğrendiniz, o halde Allah'dan korkun. Şüphesiz Allah tevbeyi çok kabul eden, çok esirgeyendir."* (Hucurat:12)

Gıybet ve su'i zan etmenin ne kadar kötü olduğunu Allah Teâlâ Kur'an'ında çok açık beyan ediyor. Bunlar en kötü cürümlerdir ve şeytanın insana tasallutunun en büyük sebeplerindendir. Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Müjdeler olsun o kimseye ki, kendi kusurları ile meşgul olması, insanların kusurlarını araştırmaktan kendisini alıkoymuştur."

c.c.) Ucub ve Gurur

Ucub ile gurur insan ile şeytan arasında olan savaşın sebeplerindendir ki, bu eskiden şimdiye kadar devam etmektedir. Kıyamete kadar da devam edecektir. Şu ayet de buna delildir:

سورة ص (38) ص 457.

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَراً مِن طِينٍ {71} فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ {72} فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ {73} إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ

وَكَانَ مِنْ الْكَافِرِينَ {74} قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَن تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنتَ مِنَ الْعَالِينَ {75}

"Rabbin meleklere demişti ki, ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onun şeklini düzeltip, ona ruhumdan üflediğim zaman derhal ona secdeye kapanın. Meleklerin hepsi tüm olarak secde ettiler. Yalnız iblis etmedi. Büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (Rabbin ona) dedi ki, "Ey *iblis iki elimle (bizzat kudretimle) yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Büyüklük mü tasladın, yoksa yücelerden mi oldun?" "Dedi; ben ondan iyiyim. Beni ateşten yarattın, onu çamurdan yarattın." Rabbim dedi; "Öyleyse yeniden dirilecekleri güne kadar benim canımı almayı ertele."* buyurdu; *"Hadi sen ertelenenlerdensin. O belli vaktin gününe kadar.'* (iblis) dedi; *"Yalnız onlardan halis (ihlas sahibi) kulların hariç (onlara dokunmayacağım). "* Buyurdu ki; *"Gerçek (benim andımdır) ve ben gerçeği söylerim" "Senden ve onlar içinde sana uyan kimselerden (gelenler ile) cehennemi dolduracağım, onların hepsini azdıracağım."* (Şad: 71-85)

Karun'un helakinin sebebi, Firavn'ın helakinin sebebi de ucub ve gururdur. Bu iki kötü ahlaktan çok kaçmak lazımdır. Çünkü bunlar şeytanın ahlakıdır. Şeytan ucub ve gurur sebebi ile kalbe girer ve kalbi ifsad eder ve Allah (c.c.)'a isyana sebep olur. Şu ayetin devamlı insanın gözü önünde olması lazımdır: *"Artık kendinizi övüp temize çıkarmayın, çünkü o Allahu Teala takva sahibini daha iyi bilir."*

d.d.) Kötü insanlarla Oturmak ve Ünsiyet Etmek

Devamlı olarak şu söz söylenir; "Kişi arkadaşı ile tanınır". Kötü insanlar ile arkadaşlık, şerre ve kötülüğe götürür, iyi insanlar ile arkadaşlık, insanı hayra, takvaya ve iyiliğe götürür, güzel ahlak kazandırır.

Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurdu: *"iyi insanlar ve kötü insanlar ile oturmanın misali, misk taşıyan ile körük ateşi üfleyen gibidir. Misk taşıyan sana ya güzel bir koku ikram eder ya satın alırsın yahut ta kokusundan güzel bir koku bulursun, koklarsın. Körük ateşine üfleyenin yanında ise ya ateş sıçraması ile elbisen yanar, yahutta pis bir koku bulursun, koklarsın."* (Buhari-Müslim)

İnsanın nasıl bir insan olduğunu öğrenmek istiyorsan arkadaşını sor. Her insan arkadaşına uyar ona tabi olur. Bu kötü arkadaşlar cinlerden şeytanlar olduğu gibi insanlardan da şeytanlar olabilir. Şu ayet buna delildir: *"böylece biz her peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. (Bunlar) aldatmak için birbirlerine yaldızlı sözler fısıldarlar."* (En'am: 112)

Allah'u Teâlâ bizi ve bütün Müslümanları şeytanın hazır bulunduğu mekânlardan ve toplantılardan uzak, şeytanın uzak olduğu mekanlara yakın etsin. Ahlakımızı güzel etsin ki, şeytan bize yol bulamasın.

Allah'ım bizi habibinin ahlakı ile ahlaklandır... Amin...